

جام برنزی کیدین موتران مگشوفه از "ارجان" بهبهان

دکتر محمد رحیم صراف

۱- پیشگفتار

۲- تاریخچه کشف جام و مشکلات تاریخ گذاری آثار مگشوفه ارجان

۳- بررسی و مطالعه نقوش صحنه های مختلف بدنه داخلی جام

۴- بررسی متون کتیبه ها و وقایع تاریخی ایلام در رابطه با رویدادهای صحنه های جام ارجان

۵- مقایسه و نتیجه گیری

۶- منابع تصویری

۱- پیشگفتار .

آشنا نمودن خوانندگان محترم به وضع صحنه ها و سپس روشن نمودن این نکته که منظور هنرمندان ایلامی از به تصویر کشیدن صحنه های مذکور چه بوده است می باشد . و برای نیل بدین مقصود سعی می شود یک پل ارتباطی بین صحنه های جام و آثار و مدارک باستان شناسی به وجود آید تا بتوان بدین ترتیب وقایع صحنه های مختلف جام را از لحاظ زمان و مکان مورد شناسائی دقیق قرار داد . در آخر مقاله نیز سعی شده است که با عرضه تعدادی از آثار و مدارک باستان شناسی و مقایسه آنها با مدارک مشابه بر روی جام بتوان تاریخ و قدمت جام را هم به طور تقریبی برآورد کرد .

۲- تاریخچه کشف جام و مشکلات تاریخ گذاری آثار مگشوفه ارجان .

بعد از دریافت خبر کشف آثار و اشیاء باستانی در منطقه ارجان بهبهان در پائیز سال ۱۳۶۱ هیئتی به عضویت آقایان ف . توحیدی و ع . خلیلیان کارشناسان دفتر آثار تاریخی (سابق) به محل اعزام شد . نتایج مطالعه و تحقیقات هیات مذکور تحت عنوان " گزارش بررسی اشیاء آرامگاه ارجان بهبهان ، در مجله اثر شماره ۷ و ۸ و ۹ بهمن ماه ۱۳۶۱ از ص ۲۳۲ به بعد چاپ گردید و در این گزارش خبر کشف آرامگاه سنگی ایلامی به همراه تابوت برنزی و اشیاء ذیقیمت دیگر درج و منتشر شد . با وجود کتیبه ای که بر روی دسته حلقه طلائی قدرت وجود داشت انتظار می رفت که به زودی زبان شناسان بتوانند متن آنرا ترجمه نموده و مشخصات فرد مدفون در آرامگاه را شناسائی و اعلام نمایند . در مرحله اول گویام . ارفعی متن کتیبه مذکور را به شرح بین الهلالین " کیتین خوتران پسر زیل لیپ ایشنا " ترجمه می نماید لیکن

در سال ۱۳۶۱ بولدوزرهای جهاد ادارات وابسته به سازمان آب و برق خوزستان هنگام خاک برداری در محلی به نام " ارجان " در ده کیلومتری شمال بهبهان به دخمه ای برخورد نمودند که بعدها معلوم شد آرامگاهی مربوط به قوم ایلام است . کشف آرامگاه مذکور و اشیاء بسیار نفیس و گرانبهائی که از داخل آن بدست آمد بزرگترین و مهمترین کشفیات باستان شناسی در طول ده سال اخیر در ایران بوده است . در طول این مدت گزارشات و مقالات متعددی در مورد آثار مگشوفه فوق به وسیله باستان شناسان و زبان شناسان ایرانی و خارجی چاپ و انتشار یافته که آخرین آنها نیز مقاله جدیدی است که توسط آقای دکتر . وطن دوست تحت عنوان " گزارش مقدماتی مرمت حفاظت و مطالعه فنی تعدادی از اشیاء ارجان به رشته تحریر درآمده و در مجله اثر شماره ۱۶ و ۱۵ زمستان ۱۳۶۷ ص ۷۲ به چاپ رسید . مقاله مذکور مشتمل بر دو قسمت است . قسمت اول به چگونگی مرمت و حفاظت بسیار عالی جام برنزی ارجان مربوط می شود و قسمت دوم شامل توضیحات مختصری است درباره نقوش نوارهای مختلف بدنه داخلی جام ارجان . از آنجائی که به نظر نگارنده نوارهای مختلف مذکور نکات مهمی را در برداشت که می بایستی با تعمق بیشتر مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد به همین جهت بر آن شد که در فرصت خیلی کوتاهی که در اختیار بود نوارهای چهارگانه دور بدنه داخلی جام مورد بحث را مجدداً " و با مداقه لازم تحت بررسی و مطالعه قرار دهیم تا شاید بتوان نکات تازه ای از وقایع تاریخی که به وسیله هنرمندان ایلامی با خلق صحنه های مختلف بر روی بدنه داخلی جام حک شده روشن کرد . براین پایه هدف مقاله ابتدا

بررسی و مطالعه هیات بر روی کلیه آثار و اشیاء مکشوفه و مقایسه آنها با سایر آثار باستانی و مخصوصاً "متون الواح ایلامی توجه را به دوره پادشاهی "کیدین هوتران پسر پاپا هیرایشان دوم" از پادشاهان سلسله ایکهالکی که در حدود سال های ۱۲۱۰-۱۲۳۵ قبل از میلاد در ایلام حکومت کرده معطوف می‌دارد. (۱) هنوز یک سال از کشف آرامگاه ارجان و چاپ مقاله هیات اعزامی فوق نگذشته بود که ف. والا زبان شناس فرانسوی نتایج تحقیق و مطالعه خود را در مورد آثار مکشوفه مذکور تحت عنوان "تذکری در مورد نوشته میخی شیئی طلائی مکشوفه از ارجان" چاپ و منتشر می‌نماید که ترجمه مقاله مذکور نیز خوشبختانه به وسیله ا. خلعت بری در مجله اثر شماره ۱۰ و ۱۱ بهمن ۱۳۶۴ ص ۱۸۴ به بعد درج و انتشار می‌یابد. به طوریکه از مقاله اخیر استنباط می‌شود ف. والا سعی کرده ابتدا از روی عکس کتیبه حلقه طلائی قدرت متن آنرا ترجمه و سپس به تحقیق درباره آن مبادرت نماید. نتایج ترجمه کتیبه و تحقیق ف. والا بدین جا منتهی می‌شود که:

"کیدین هوتران پسر کورلوش" ف. والا بعد از رسیدن به نتیجه فوق الذکر پادشاه بودن شخص مدفون در آرامگاه را به دلیل عدم وجود لقب و عنوان در متن کتیبه رد می‌نماید و سپس سعی به بررسی متون الواح دیگر می‌نماید تا بداند که کورلوش چه کسی می‌باشد. نتیجه تحقیق نشان می‌دهد که در متون ایلامی از دو کورلوش نام برده شده است. کورلوش اول نامش در متون اقتصادی ایلام نو به عنوان تاجر البسه و فرستاده شخصی به نام "اون ساکها" است در حالی که نام کورلوش دوم بر روی مهر استوانه‌ای با مضمون "پارسیرا پسر کورلوش" آمده است. در مورد وضعیت کورلوش دوم اطلاعاتی در دست نیست. فقط بررسی مذکور روشن می‌سازد که دومی امکان این را داشته تا برای خود مهر بزند آن هم مهبری که مقام وی را طوری می‌رساند که گویا چیزی کمتر از هوبان کیتین پسر پادشاهی بنام شوتورنا خوانته نبوده است. (۲) همچنین نتایج تحقیقات

مذکور در ارتباط با قدمت اشیاء یاد شده به صورتی به رشته تحریر در آمده که عین آن ذیلاً نقل می‌شود:

"در نتیجه این دوره را اگر بخواهیم دقیق تر بررسی کنیم عیلامی نو II یعنی دوره آخرین پادشاهان انزان و شوشو پادشاهی عیلامی شوشیان را عیلامی نو III باید بدانیم. و ما معتقدیم که قدمت مقبره ارجان مربوط به این دوره تاریخی است که البته تاریخ عیلام نو III یعنی پادشاهی عیلامی شوشیان باید بیشتر مورد بررسی و تحقیق قرار گیرد. (۳) ع. علیزاده بعد از بررسی نتایج حاصله از مطالعات بر روی آثار و اشیاء مکشوفه از ارجان آنها را از دیدگاه باستان شناسی مورد مطالعه قرار داد و نتایج مطالعات او در مقاله ای تحت عنوان A. Alizadeh, A Tomb of Neo-Elamite Period at Arjan, near Behbahan, in: AMI 18, Berlin 1985, S. 49 چاپ شده است آقای دکتر. وطن دوست مقاله مذکور را ترجمه و تحت عنوان آرامگاهی مربوط به دوره عیلام نو در ارجان "نزدیک بهبهان" در مجله اثر شماره ۱۴، ۱۳، ۱۲، اسفند ۱۳۶۵ از ص ۲۶۵ به بعد درج و منتشر می‌سازد.

ع. علیزاده تاریخ گذاری او اواخر هزاره دوم قبل از میلاد آرامگاه ارجان را نیز رد نموده و معتقد است که آرامگاه مذکور مربوط به عیلام نوست. اما تاریخ تعیین شده ف. والا را هم نمی‌پسندد و می‌گوید. "در خصوص تاریخ گذاری کتیبه ارجان تاکید این نکته ضروریست که متون در دسترس ما از دوره عیلامی نو به ویژه تا قرن هفتم پیش از میلاد اندک و پراکنده است. با در نظر گرفتن سادگی کتیبه ارجان و فقدان اطلاعات کافی در مورد پیشرفت زبان عیلامی در قرون اولیه هزاره اول پیش از میلاد امکان اینکه بتوان این کتیبه را قدیمتر از آنچه ف. والا پیشنهاد کرده است تاریخ گذاری نمود وجود دارد. و به دلیل وجود همین امکان است که باید یافته‌های آرامگاه را نیز مورد توجه قرارداد تا معلوم شود که آیا تاریخ گذاری ف. والا مورد تایید قرار می‌گیرد و یا تاریخ قدیمی تری را در پیش روی ما قرار می‌دهد. (۴)

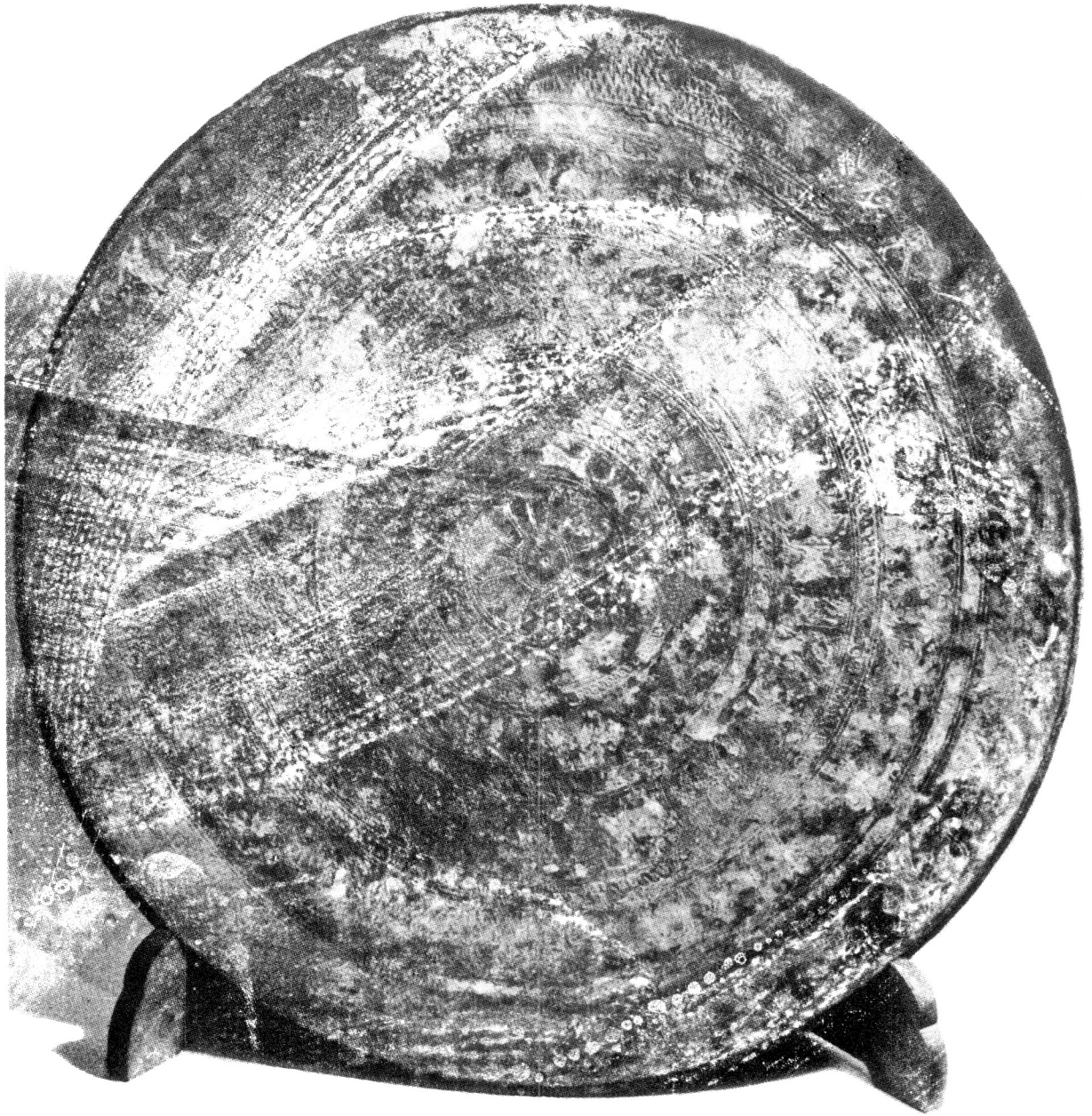
۱- ف. توحیدی - ع. خلیلیان، همانجا، ص ۲۴۵ بعد

۲- ف. والا، همانجا، ص ۱۸۶

F. Vallet, Kidin - Hutran et L' époque neo - elamite, in: Akkadica 37 P. 1

۳- ف. والا، همانجا، ص ۱۸۹

۴- ع. علیزاده، همانجا، ص ۲۷۳



۱- جام برنزی کیدین هوتران

ع. عزیززاده بعد از مقایسه تابوت برنزی، نقوش حلقه قدرت آرامگاه و غیره تاریخ آن را موخر بر قرن هشتم قبل از میلاد نمی داند. علاوه بر آن وی نظریه ف. والا را که پادشاه بودن کیدین هوتران را به دلیل نداشتن لقب و عنوان رد کرده تا حدودی وارد ندانسته و معتقد است که.

"آلات و ادوات موجود در آرامگاه گواه این است که گور متعلق به شخصی دولت مند و احتمالاً "یک حاکم مناطق کوهستانی بوده است. (۵)

در خاتمه این بحث لازم است به این نکته اشاره شود که جام ارجان نیز بر طبق گزارش هیات اعزامی به ارجان از جمله اشیائی بود که در داخل آرامگاه بدست آمده است.

۳- بررسی و مطالعه نقوش صحنه های مختلف بدنه داخلی جام

(تصویر ۱۸-۱۴، ۱۲، ۹-۳، ۱)

در قسمت داخلی جدار جام به صورت چهار نوار موازی هم صحنه های مختلف زیر حکاکی شده است:

۱- مجلس ضیافت در مقابل چادر سلطنتی و حمل حیوانات شکار

شده به مقر شاهی:

در اولین نوار فوقانی قسمت داخلی جدار جام برنزی مکشوفه از ارجان که در عین حال فوقانی ترین نوار جام را نیز تشکیل می دهد دو صحنه مختلف منقوش حکاکی شده است. در صحنه اول که صحنه اصلی نیز می باشد یکی از پادشاهان ایلام در مجلس ضیافتی مشاهده می شود (۶) بررسی عمیق در مورد جزئیات نقش وی و سایر نقوش روی جام به دلیل کوچک بودن آنها و همچنین سائیدگی جام و خرابی وارده به نقوش بسیار مشکل است اما تا آنجائی که طرح ارائه شده ر. وطن دوست از نقوش جام امکان می داده جهت شناخت آنها درباره جزئیات

نقوش بررسی و مطالعه شده که ذیلا "نگاشته می شود؛ هنرمندان ایلامی پیکره پادشاه ایلام را در روی نوار اول از سمت راست بدن او نشان داده اند و به همین جهت مجلس ضیافت هم در مقابل او و در سمت راست صحنه نمایش داده شده است. شاه بر روی تختی نشسته که قسمت فوقانی آن با نقش کله حیوانی شبیه گاو مزین است. وی تاجی مرصع با یک گوی تزئینی در قسمت فوقانی آن بر سر دارد (هرچند به دلیل کوچکی نقش مرصع بودن تاج چندان واضح نیست). هنرمندان ایلامی شاه ایلامی را در حال نوشیدن از یک ظرفی نشان داده اند. ظرفی که در دست شاه می باشد یک ریتون است هر چند در طرح ارائه شده کیفیت ریتون نامشخص است ولی با مراجعه به عکس منتشر شده (۷) و اینکه دو نمونه دیگر از این نوع ریتونها در سمت مقابل و در زیر میز قرار دارند ریتون بودن آن مسجل است. قسمت زیرین این نوع ریتونها همیشه به شکل کله حیواناتی مثل شیر، قوچ و غیره می باشد. ریتونی هم که پادشاه ایلامی در دست خود دارد مزین به کله شیر است.

در پشت سر شاه چادر باشکوه سلطنتی از نوع آلاچیق طوری نشان داده شده که تا اندازه ای می توان از وضعیت درون چادر نیز با خبر شد. در درون چادر سلطنتی تخت مخصوص جهت استراحت پادشاه ایلام قرار دارد و دو نفر از خدمه شاهی مشغول انجام کارهایی در داخل چادر و اطراف تخت شاهی می باشند. (این نظریه هم مستبعد نیست که هنرمندان ایلامی خواسته اند دو نفر مذکور را در حال برپا کردن آلاچیق نشان دهند). آلاچیق شاهی طوری نشان داده شده که در بخش فوقانی آن قسمتی از سقف به صورت دایره مرکزی قرار دارد و از محیط دایره تیرک هایی به طرف زمین کشیده شده است. قسمت جلو یا ورودی آلاچیق به وسیله یک سایه بان مزین به کله حیوانی شبیه بزکوهی (۸) مشخص گردیده است. در همین قسمت مدخل یا ورودی آلاچیق که در عین حال حدفاصل چادر و تخت شاهی است و نفر دیگر از خدمه شاهی ایستاده اند. نفر اول که مستقیماً

۵- همانجا، ص ۲۸۶

۶- در این مقاله شخصی که پیکره او بر روی تخت (چه در نوار اول و چه در نوارهای دیگر) مشاهده میشود بعنوان پادشاه مطرح میگردد ولی ممکن است شخص مذکور حاکم یا والی نیز باشد.

۷- ر. وطن دوست، ۱۳۶۷، عکس شماره ۱۵ ب

۸- همانجا عکس شماره ۱۵ ب



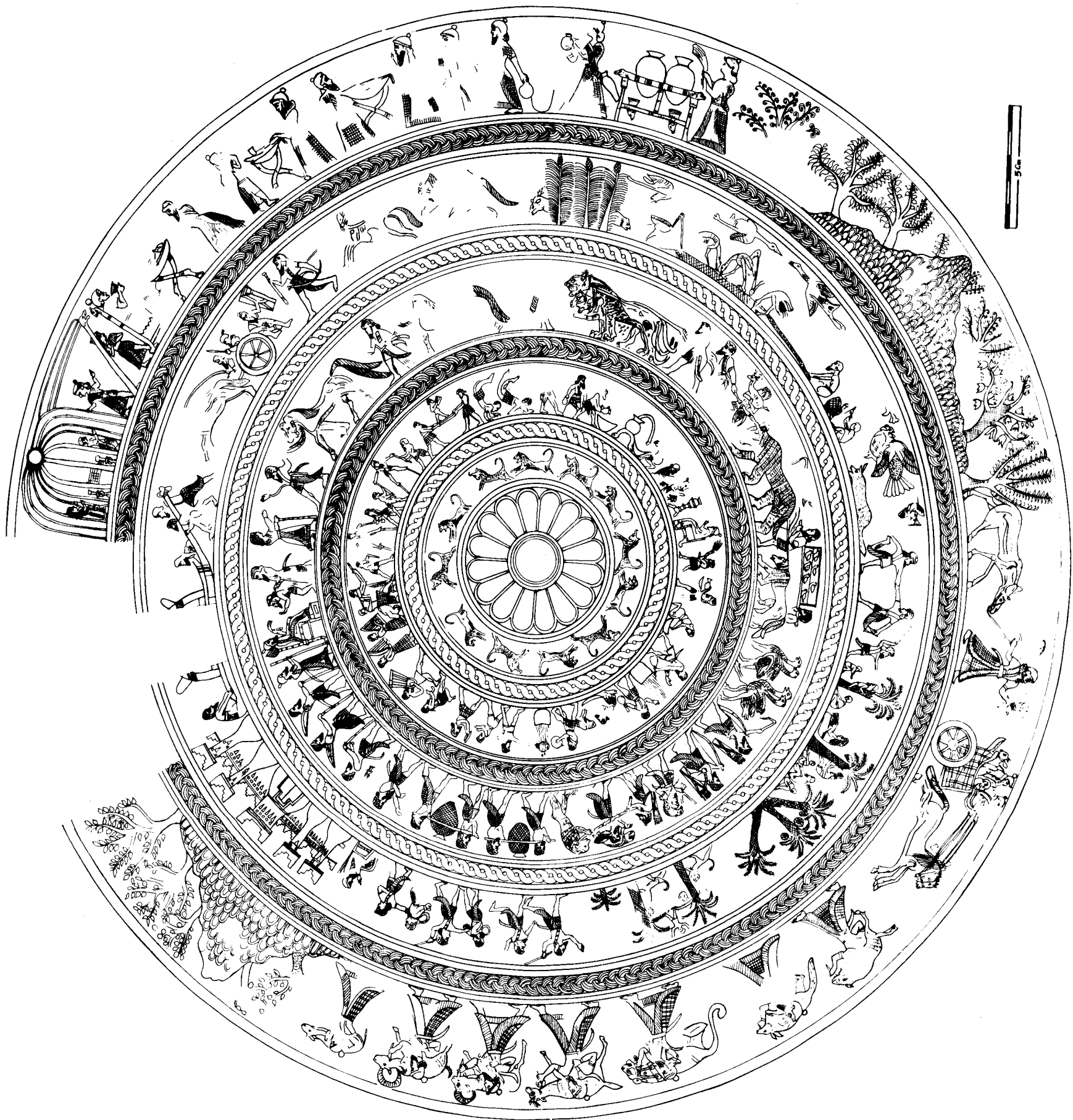
۲- جام برزی کیدین هوتران :

نوار اول (نوار فوقانی) : شاه ایلامی در اقامتگاه موقتی و در پشت چادر سلطنتی

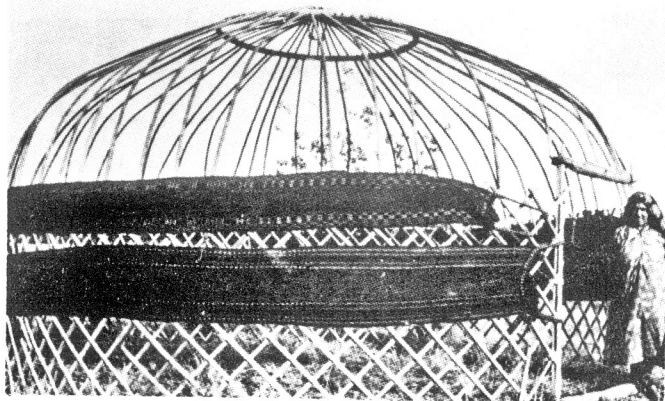
نوار دوم : شاه ایلامی در دژ یا مقر حکومتی خود

نوار سوم : شاه ایلامی در صحنه اهدا، هدایا (؟)

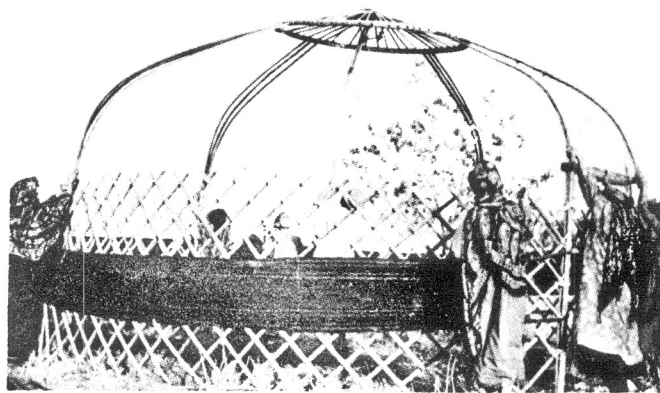
نوارچهارم : بخشی از صحنه جشن ورزشی یا جشن پیروزی



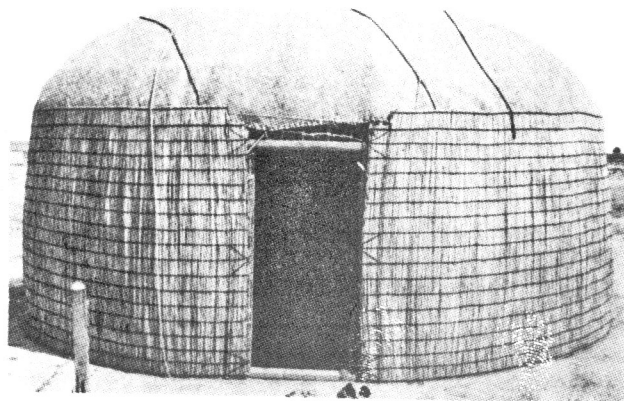
۳- طرح نقوش جام برنزی کیدری هوتران



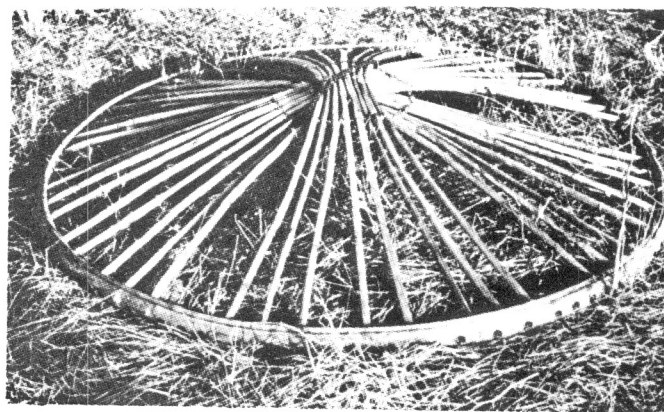
۵ - اسکلت آلاچیق برپا شده بدون رونمدی آن



۴ - اسکلت آلاچیق در حال برپائی به وسیله زنان



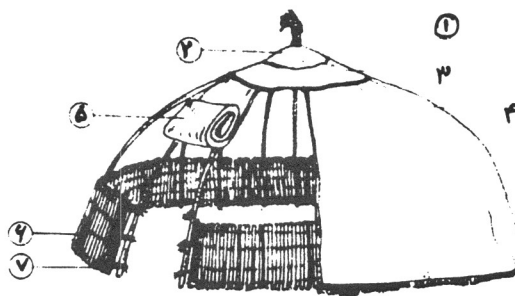
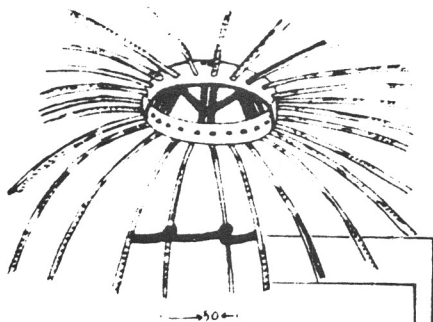
۷ - آلاچیق و مدخل آن



۶ - قسمت فوقانی اسکلت آلاچیق قبل از نصب



۸ - الف - نمای اسکلت چوبی آلاچیق



۱- منگوله "gotâz"

۲- "Bâşliq"

۳- "Arâxçin" یا "Bogâz Lag"

۴- رونمد پهلونی "Yân-keča". قسمت نمده عقبی را "Dâli-keča" یا "Çol-gâşi"

۵- نمده کورودی "Gâpi-bâşi" یا "Yellix"

۶- چنچ یاچش، حصیرست که از نی‌هایی به درازای ۵۰ تا ۸۰ سانتیمتر با رشته‌ای از موی بزبیدگیگر متصل می‌کنند و گرداگرد آلاچیق میگذارند، در دو سر حصیر یک جفت طناب کوتاه و حلقه‌دار بنام "Aşig" وجود دارد که به پایه‌های در ورودی قرار می‌گیرد.

۸ - ج - طرح کامل آلاچیق

۸- ب - روش اتصال اسکلت چوبی آلاچیق
 روش اتصال چوب‌های خمیده، دیواره، آلاچیق به حلقه، سقف، نوار پشمی دستیاف "با سترج" با عرض ۶ تا ۸ سانتیمتر و بطول ۱۴ متر، برای محکم نگهداشتن تیرهای آلاچیق.

در مدخل چادر ایستاده دست راست خود را بر روی چادر نهاده و دست چپ را نیز به طرف بالا بلند کرده که ظاهراً "مشغول انجام امری است. شخصی که در پشت تخت شاه ایستاده برعکس نفر قبل دو دست خود را به منظور ادای احترام مقابل شکم بر روی هم (که معمول ایلامی‌ها می‌باشد) قرار داده است. نمونه‌های مختلف حالت احترام نظیر صحنه مذکور در روی نقوش برجسته کورانگون (۹)، نقش رستم (۱۵) کول فره (۱۱) اشکت سلمان (۱۲) و غیره وجود دارد. هر دو نفر کلاه‌های شبیه تاج یا کلاه شاه بر سر دارند و این امر می‌رساند که اولاً افراد مذکور از افراد عالی‌مقام حکومت یا از نزدیکان و خدمه شاهی می‌باشند و ثانیاً "استفاده از کلاه مذکور منحصر به شاه ایلامی نیست بلکه افراد دیگر هم حق استفاده از آن کلاه را نیز داشته‌اند. این نوع رسوم در دوره هخامنشی هم دیده می‌شود به طوریکه داریوش، خشایار و سربازان پارسی بر روی نقوش برجسته تخت جمشید دارای یک نوع کلاه مشابه می‌باشند. دو نفری که در مدخل ورودی آلاچیق ایستاده‌اند لباس‌های یکسان پوشیده‌اند. بدین نحو که آنها لباسی ساده یا مزین که تا روی زانو را می‌پوشانیده و بر روی آن شنلی که تا روی پا می‌رسد بر تن دارند.

در مقابل شاه و در اطراف سه‌میز پنج نفر از بزرگان قوم دو بدور و بر روی هم ایستاده‌اند همه آنها به همراه شاه مشغول نوشیدن هستند. تمام شرکت‌کنندگان در ضیافت دارای همان نوع کلاه می‌باشند که شاه بر سر دارد لیکن نفر اول که مستقیماً مقابل شاه به حالت خمیده ایستاده کلاه بر سر ندارد. از آنجائی که شرکت‌کنندگان در ضیافت مذکور با کلاه یکسان دیده می‌شوند به یک احتمال، شخص مذکور نیز کلاه بر سر داشته منتها مشهود نبودن کلاه او ممکن است ناشی از لطامت وارده به طرف برنزی باشد. این فرضیه نیز محتمل است که شخص اخیر الذکر به دلیل خاص و به طور ناگهانی و جهت رساندن خیر مهم به پادشاه ایلامی اذن دخول به مجلس ضیافت مذکور یافته‌است و در نتیجه

این امر نفر مذکور نتوانسته است از لحاظ پوشیدن لباس خود را با سایر شرکت‌کنندگان در جشن یا ضیافت هماهنگ سازد. همه شرکت‌کنندگان در مجلس مذکور دارای ریشی بلند هستند فقط دو نفر خدمه‌ای که در اطراف میز بزرگ ایستاده‌اند فاقد ریش می‌باشند و از قرائن چنین به نظر می‌رسد که این دو نفر زن هستند. کلاه آنها شبیه کلاه سایر شرکت‌کنندگان است لیکن معلوم نیست که لباسشان هم کاملاً "بالباس مردان شرکت‌کننده مطابقت دارد یا نه. (در اینجا ذکر این نکته ضروری به نظر می‌رسد که پیکره‌خواجگانی نیز بر روی نقوش برجسته آشورد هزاره اول قبل از میلاد حجاری شده‌اند که نشانگر وجود چنین افرادی در خدمت پادشاهان آشوریست. اما در روی جام برنزی ارجان به نظر نمی‌رسد که دو نفر مذکور از جمله خواجگان ایلامی باشند که در مجلس ضیافت شاهی حضور دارند).

زنی در پشت میز ایستاده و با یادبازی در دست در حال بادزدن می‌باشد و به احتمال قوی او سعی می‌کند تا بدین وسیله پشه و سایر حشرات موذی را از دهانه باز خمره‌های نوشیدنی دور کند. زن دوم در مقابل میز ایستاده و خمره کوچکی را در دست‌هایش نگاه داشته‌است. از این خمره لوله نازکی به خمره کوچک مشابهی وصل می‌شود که در دست یکی دیگر از خدمه قرار دارد. وضعیت قرار گرفتن خمره‌ها طوریست که به آنان امکان می‌دهد با خالی شدن خمره مورد مصرف اولی مایع نوشیدنی از خمره دوم که در دست زن و در مقابل سینه وی نگهداشته شده مجدداً "به خمره اول جریان پیدا کند. اگر ظرف دراز دیگری راهم که به کمر زن مذکور بسته شده‌با این اشیاء و مکانیزم آنها مربوط بدانیم می‌توانیم بدین نتیجه برسیم که زن مذکور به راحتی می‌تواند ظرف دراز مزبور را از خمره‌های بزرگ که بر روی میز بزرگ قرار دارد پر کرده و به خمره کوچک که در دست‌های خویش نگهداشته بریزد و بدین ترتیب نوشیدنی از خمره وی به وسیله لوله به خمره دوم که در دست خادم روبروی زن است جریان پیدا می‌کند و این شخص می‌تواند بدین ترتیب با

۹-۱. پرادا، هنر ایران باستان، تمدن‌های پیش از اسلام، از انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۱۶۵۶، ترجمه ی. مجیدزاده، تهران ۱۳۵۷ ش ۴۱

10- P. Amiet, Elam, France 1966, P. 386

۱۱- ل. واندنبرگ، باستان‌شناسی ایران باستان، ترجمه ع. بهنام، از انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۶۹، لوحه (۹) الف

۱۲- همانجا، لوحه (۹) ب



۹- حام برزی کندیس هوسران :

نوار اول (نوار فوقانی) : شاه ایلامی در صحنه شتاب

نوار دوم : همراهان شاه ایلامی ، ارابه و قنسی از فایق

نوار سوم : بخشی از هدایا (؟)

نوار چهارم : (پائین عکس سمت راست) : شاه ایلامی در صحنه پیروزی

کمک زن مذکور لیوان‌هایی را که بر روی میزها قرار دارند از نوشیدنی‌ها پر کند. شکل میزهایی که مهمانان در اطراف آنها دو به دو ایستاده‌اند یکسان است و شامل دو جز (پایه و رویه) می‌باشد با این توضیح که پایه‌ها به شکل و حالت ضربدر ساخته شده و قسمت فوقانی آن‌ها علیرغم میزهای متداول امروزی دارای رویه مسطح و نیمه مسطح و نسبتاً "گود" (برحسب مورد) و تحتانی محدب (دید افقی از قطر ظاهری میزها) می‌باشد. پایه‌های میزها نیز علیرغم شکل هندسی آنها نشانگر پایه‌های بزکوهی یا حیوانی شبیه آن می‌باشد. هنرمندان قدیم به منظور اینکه به میز یا هر قبیل مصنوعات خود زیبایی و شکوه خاصی ببخشند معمولاً این طرق را به کار می‌گرفته‌اند. میزی که خمره‌های بزرگ بر روی آن قرار داده شده برعکس میزهای گروه اول به شکل مستطیل و قطع نظر از پایه‌های آن از دو قسمت تشکیل یافته است: قسمت فوقانی یا روی میز که در داخل دو حفره تعبیه شده آن دو خمره بزرگ قرار گرفته است و قسمت تحتانی که موازی قسمت فوقانی بوده و در داخل دو حفره کوچک آن نیز دو ریتون که قسمت تحتانی آن‌ها با نقش کله حیوانات تزئین شده قرار دارند و به طوریکه از دید افقی استنباط می‌شود قسمت تحتانی میز به وسیله حائلی به دو قسمت تقسیم شده یا ستونی در وسط آن قرار دارد. لبه‌های میز در قسمت فوقانی با نقش کله حیوانات دیگر به صورت برجسته مزین شده. علاوه بر تزئینات فوق به نظر می‌رسد که تمام بدنه میز هم دارای تزئینات هندسی می‌باشد.

به طور کلی در صحنه ضیافت ۱۴ نفر مشاهده می‌شوند که چهار نفر آنها در پشت سر شاه و در اطراف یا درون چادر در نقش خدمه یا از افراد نزدیک شاه مشغول انجام کارهایی بوده و ۵ تا شش نفر مهمانان بلند پایه شاهی در مجلس ضیافت حضور دارند. بین سه تا چهار نفر نیز که دو نفر آنها زن و دو نفرشان مرد هستند با نوشیدنی‌ها از حضار پذیرائی می‌کنند. بر روی میزها هیچ‌گونه نشانه‌ای از وجود غذا دیده نمی‌شود و به همین دلیل به نظر می‌رسد که ضیافت مذکور برای صرف نوشیدنی‌ها بوده است. به عبارت دیگر از نقوش نوار اول جام چنین پیداست که یکی از پادشاهان ایلامی بین چهار تا پنج نفر از بزرگان قوم را در منطقه بیلاقی و در مقابل چادر خویش به صورت خصوصی به حضور پذیرفته و منحصر "با نوشیدنی‌ها از آنان پذیرائی

به عمل می‌آید. بین صحنه مجلس ضیافت و صحنه دوم که نصف دیگر بدنه داخلی و فوقانی جام برنز مکشوفه از ارجان را به خود اختصاص داده و در دو طرف ظرف رشته کوه‌هایی شامل درختانی نشان داده شده تا هم دو صحنه روی نوار اول را از هم جدا نماید و هم موقعیت و محل هر یک از صحنه‌ها را به طور کامل نشان دهد.

در صحنه دوم روی نوار اول و پشت کوه‌ها ده نفر با کلاه و لباس مشابه در اشکال و کیفیت به شرح زیر نمایش داده شده‌اند. هشت نفر از آنان پیاده هستند و دو نفر در داخل ارابه‌ای ایستاده‌اند. ارابه بین نفر هفتم و هشتم پیاده دیده می‌شود همه هشت نفر پیاده که رو به طرف چادر سلطنتی هستند در حالی که بدن آنها به صورت تمام رخ و از طرف مقابل نشان داده شده سر و صورت و پای‌های آنان به شکل نیم رخ و از سمت راست بدن به تصویر کشیده شده‌اند، نشان دادن سرو پاها از نیم رخ و بدن از طرف جلو در هنر ایلام سابقه طولانی دارد. هنرمند مذکور را می‌توان به وضوح بر روی نقوش برجسته ایلام کول فره، نقش رستم، اشکفت سلمان، کورانگون، شهسوار (۱۳) و غیره مشاهده کرد. همه آنان به استثنای نفر آخر حیوانات مختلفی را با شکل استقرار تقریباً یکسان بر روی دوش خود حمل می‌کنند (توضیحا "هیكل حیوانات و مخصوصاً رتوس آنها بر روی شانه‌چپ و پای‌های آنها روی شانه راست افراد قرار دارند به نحوی که با وجود قرار گرفتن پای حیوانات بر روی شانه افراد حامل حیوانات سرو صورت افراد به وضوح مشاهده می‌شود) شکارچیان شاهی با دست راست پای راست حیوانات را گرفته‌اند لیکن هماهنگی کامل در گرفتن قلاده با دست چپ بین آنها وجود ندارد. این امر شاید از آنجا ناشی شده که قلاده حیوانات یکسان نیستند. به همین جهت شکارچیان شاهی گاهی قلاده‌ها را که بعضی از آنها بلند و برخی کوتاه است به طرق مختلف با دست چپ گرفته‌اند. حیوانات به ترتیب غزال، قوچ، قوچ، بزکوهی، شیر، روباه و گراز است.

کلاه همه شرکت کنندگان در صحنه حمل حیوانات شکار شده (پیاده و سواره) یکسان است که عبارت از کلاه ساده با یک گوی تزئینی در قسمت فوقانی و یک باند تزئینی در قسمت جلو. به عبارت دیگر کلاه شکارچیان شاهی با کلاه شاه و تمام شرکت کنندگان در صحنه ضیافت هماهنگی دارد. لباس شکارچیان از دو قسمت



۱۰- خام بربری کمدین هوسران :

نوار اول (نوار فوقانی) : خدمه (زن و مرد) و خمره‌ها و رسون‌های روی میز
 نوار دوم : صحنه ماهیگیری
 نوار سوم : بخشی دیگر از هدایا (؟) شترمرغ‌ها ، پرنده‌گان ، شیرها و غیره
 نوار چهارم : شاه ایلامی در صحنه پیروزی (پشت سرشا مطبخ‌خانه سلطنتی و در مقابلش جشن
 پیروزی توام با اجرای ورزش‌های مختلف

تشکیل یافته است: قطعه اول عبارت از پیراهن آستین کوتاه ساده و قطعه دوم شامل دامن بلند ساده که با نقوش هندسی (خطوط عمودی و افقی، موازی متقاطع) مزین گردیده است. علاوه بر تزئینات فوق، قطعه لباس اخیر در قسمت حاشیه زیر و کناره های باز آن نوارهای تزئینی دارد. هر دو قطعه لباس به وسیله گمربندی به کمر افراد بسته شده است. در کمر شکارچیان یک شمشیر بلند با نوک خمیده نیز دیده می شود. (تصاویر شماره ۱۵، ۱۲، ۱۱). لباس نفر هشتم از گروه پیاده (یا نفر آخر) با لباس سایرین فرق مختصری دارد و آن عبارت از این است که یراقی مزین به خطوط مورب موازی هم از روی شانه سمت راست تا کمر را می پوشاند و ویژگی دیگری که نفر هشتم با سایر افراد دارد تنها به اختلاف فورم لباس ختم نمی شود بلکه وی تنها کسی است که هیچگونه حیوانی را بر دوش حمل نمی کند. به عبارت دیگر شخص مذکور سوارکاری است که اسب خویش را فقط به دنبال خود یدک می کشد. هر یک از شکارچیان پیاده شاهی مسلح به شمشیری هستند که به کمر خود بسته اند. اگر در کمر بعضی از آنها هم شمشیری دیده نمی شود محتملاً در اثر خرابی و صدمات وارده به نقوش جام می باشد. نفر هشتم از گروه پیاده یا سوارکار علاوه بر شمشیر کمانی نیز در پشت خود دارد که این هم یکی از وجوه تمایز او با سایر پیاده های می باشد. وجود گل لوتوس در دست چپ وی نظر هر بیننده ای را به طرف او جلب می کند شاید با بررسی بیشتر وضع سوارکار مذکور این سؤال پیش بیاید که آیا شخص مذکور خود شاه ایلامی نیست؟ اما در وضعیت فعلی مشکل بتوان باین سؤال جواب داد البته می توان گفت که وجود گل لوتوس و سایر ویژگی های شخص مذکور نمی تواند دلایل کافی برای شاه بودن او باشد با وجود این توجه به تمامی صحنه ها سه نکته حساس در مورد وضع شاه یا پادشاهان روی جام ارجان را مطرح می سازد.

۱- اول اینکه در تمامی صحنه ها پادشاه در حال نشسته نشان داده شده و در پشت سر آنها محافظین حضور دارند.

۲- دوم اینکه شاه در تمامی صحنه ها مرکز ثقل بوده و به عبارت دیگر مکان مخصوص خود را دارد. در صورتی که در صحنه دوم نوار اول شخص مذکور آخرین نفر در پشت سرافراد دیگری باشد.

۳- نکته سوم اینکه به نظر می رسد هنرمندان ایلامی پیکره یک پادشاه را در هر صحنه به تصویر کشیده اند. به عبارت دیگر در هر یک از نوارهای چهارگانه بدنه داخلی جام نقش فقط یک پادشاه ایلامی دیده می شود.

به همین جهت نمی توان پذیرفت که شخص مذکور شاه باشد لیکن این تصور می رود که وی بنا به وضعیت صحنه می تواند فرمانده یا رئیس شکارچیان شاهی باشد.

قبل از اینکه جزئیات صحنه دوم بر روی نوار اول جام ارجان را با تمام برسانیم ضروری به نظر می رسد که درباره وضعیت ارابه نیز اختصاراً اظهار نظر شود.

ارابه با چرخ هشت پر و با اطاقکی که بدنه آن مزین می باشد به وسیله دو اسب کشیده می شود. در داخل ارابه دو نفر ایستاده اند یکی عنان اسب ها را در دست دارد و دومی در کنار وی ظاهر است مواظبت از حیوانات شکار شده (قوچ و بزکوهی) ای را که در داخل اطاقک ارابه قرار داده شده به عهده دارد. هر دو نفر سر نشینان ارابه نیز کلاه شبیه کلاه سایر افراد شرکت کننده در این صحنه بر سر دارند. بنا به مراتب بالا اگر صحنه اول نوار اول روی جام راصحنه ضیافت در شکارگاه سلطنتی تصور کنیم، صحنه دوم نوار اول را باید صحنه شکار یا صحنه حمل حیوانات شکار شده به منطقه سکونت پادشاه ایلام نام گذاری کرد. با برداشتهای کلی از دو صحنه روی نوار اول بررسی خود را بر روی صحنه های دیگر بدنه جام ارجان ادامه می دهیم.

۲- صحنه مراجعت فوری شاه ایلامی به مقر حکومتی و اعمال قدرت بر علیه شورشیان

بر روی نوار دوم بدنه داخلی جام برنزی ارجان صحنه دیگری دیده می شود که نمایانگر وقایع مهمی که احتمالاً در دوران حکومت یکی از پادشاهان ایلام اتفاق افتاده می باشد. بدین ترتیب باید گفت که اگر صحنه های روی نوار اول نشانی از شادی، نشاط و امنیت و آرامش بود صحنه های روی نوار دوم حکایت از تحریک جنب و جوش، توبیخ، تنبیه و به عبارت دیگر قلع و قمع مخالفین یا شورشیان دارد و به نظر می رسد که بعد از یک مرحله استراحت در شکارگاه پادشاه ایلامی مجبور به ترک آن و مراجعت به دژ یا قلعه، مرکز قدرت خود شده باشد تا به اخبار مهم واصله از نزدیکان خویش رسیدگی نماید. پیکره پادشاه در روی تختی که جلو دژ یا قلعه حکومتی قرار دارد دیده می شود قلعه با پنج برج دیده بانی و یک دروازه طوری ساخته شده که حاکی از استحکام آن و خلاقیت معماری آن دوره است.

با شناسائی نقطه حساس صحنه دوم بر روی نوار دوم دو مورد وجه افتراق مهم بین صحنه اول نوار اول و صحنه دوم نوار دوم



۱۱- جام برنزی کیدس هوسران

نوار اول (نوار فوقانی) : سکارچیای ساهی در حال حمل حیوانات شکار شده
 نوار دوم : سورشیان دستگیر شده و به پیش شاه ایلامی آورده می‌شوند
 نوار سوم : پاد ساهی ایلامی و پشت سرش سلحهداران ساهی - بخش آخر هدایا نیز دیده می‌شود
 نوار چهارم : ورزشکاران ، نوازندگان ، طبّاخان در صحنه پیروزی یا جشن در خدمت پادشاه ایلامی



۱۲- جام برنزی کیدین هوتران :

نوار اول (نوار فوقانی) : تعدادی از افسران بلندپایه ایلامی یا شکارچیان شاهی

نوار دوم : صحنه نخلستان و تعقیب فراریان

نوار سوم : بخش دیگری از هدایا (؟) خمرها و حیوانات

نوار چهارم : ورزشکاران ، نوازندگان ، طبایخان در صحنه جشن

ملحوظ است .

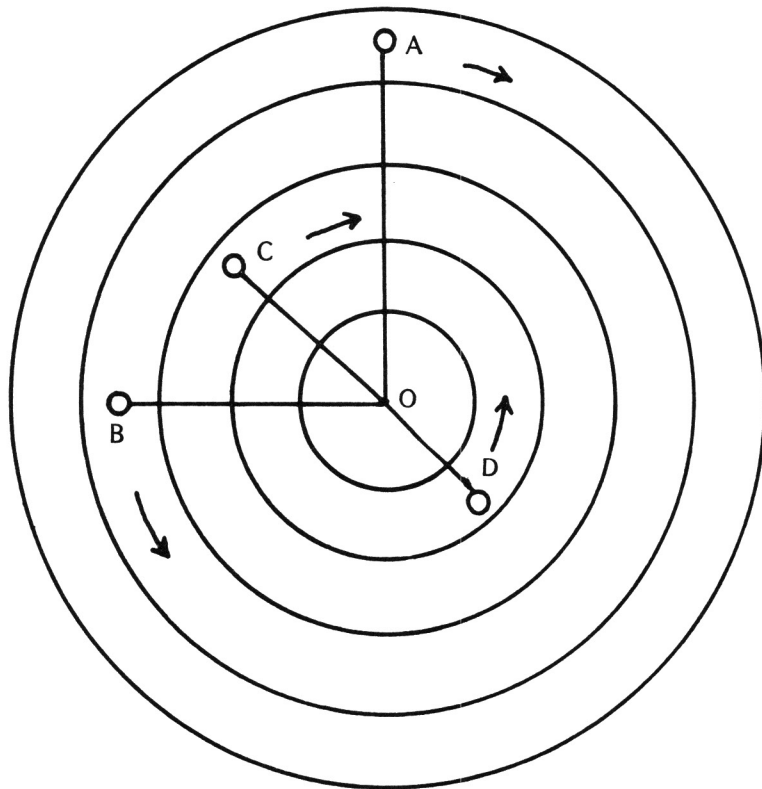
۱- مورد اول اینکه دید پادشاه در نوار اول در جهت عقربه ساعت بود . اما در نوار دوم هنرمندان ایلامی برعکس صحنه اول عمل کرده اند یعنی اینکه پادشاه در صحنه دوم برعکس جهت عقربه ساعت نگاه می کند .

۲- مورد دوم این است که پیکره پادشاه روی نوار دوم در زیر پیکره پادشاه دیگر در روی نوار اول حکاکی نشده است .

بنا بر توضیحات مندرج در فرازهای دو گانه فوق چنانچه بخواهیم موقعیت پیکره پادشاهان را بر روی چهار باند جام نسبت به همدیگر از لحاظ هندسی مشخص سازیم دقیقاً "نقطه مرکزی جام را که در عین حال مرکز دواپیر در برگیرنده نوارها نیز می باشد (نقطه O) در نظر می گیریم و سپس از نقطه مذکور خطی مستقیم به طرف موقعیت پیکره پادشاه بر روی نوار اول " نقطه A " و خط مستقیم دیگری به طرف موقعیت

تصویر پادشاه بر روی نوار دوم " نقطه B " بکشیم زاویه ای به دست می آید که چنانچه منصف آن هم ترسیم شود از نقطه " C " موقعیت نقش شاه روی نوار سوم می گذرد و نهایتاً اگر منصف الزاویه ترسیمی را از نقطه O به طرف عکس موقعیت نقطه C امتداد دهیم نقطه D موقعیت پیکره پادشاه بر روی نوار چهارم بدست خواهد آمد (برابر نقشه زیر) . در اینجا لازم به توضیح است که چنانچه اختلاف جزئی در موقعیت هر یک از نقاط A ، B ، C ، D ، O ملحوظ باشد مربوط به چگونگی انطباق طرح با نقوش جام خواهد بود .

در نوار اول به لحاظ اینکه دید شاه به طرف حرکت عقربه ساعت بود نگارنده مبنای بررسی خود را بر این پایه استوار ساخت و همچنین به لحاظ اینکه در نوار مذکور دو رشته کوه در دو نقطه متفاوت و در عین حال روبروی هم قرار داشت به همین جهت نوار اول نقوش جام را به دو صحنه اصلی و فرعی



۱۳- موقعیت پیکره پادشاه ایلامی در چهار صحنه بدنه داخلی جام برنزی ارجان

تقسیم و به بحث درباره آنها پرداخته است. اما این وضعیت در نوار دوم دیده نمی شود به طوری که رشته کوه دیگری در صحنه دوم (نوار دوم) حکاکی نشده است و علاوه بر آن دید پادشاه به طرف عکس جهت عقربه ساعت است.

بررسی نقوش روی نوار دوم نشان می دهد که در آن فقط یک صحنه به نمایش گذاشته شده است. وقایع این صحنه از نقشی که با سر دو حیوان مزین گشته و به عنوان نیزاز تلقی گردیده در جهت عکس عقربه ساعت شروع و مجدداً در طرف دیگر جام بدان ختم می شود. در این صحنه که ظاهراً "حدوث وقایعی را در پشت قلعه به نمایش گذاشته نشانگر حرکت یا مسافرتی به طرف قلعه است. تعدادی اسب سوار مسلح در حال بدرقه و حفاظت از اربابهای هستند که به کنار رودخانه یا دریائی نزدیک شده است. قایقرانان بارسیدن ارباب مخصوص در حال انداختن قایق به آب هستند. آنچه که نگارنده را به عنوان کردن این مطلب که به احتمال زیاد پادشاه ایلامی در داخل ارباب بوده واداری کند وجود عصای مخصوص یا محتملاً گرز دستشیرفاتی است که به عنوان اسلحه شاهی در دست یکی از سربازان پشت ارباب دیده می شود. وقتی شیبی مذکور را با شیبی که اسلحه داران شاهی در دست دارند و در پشت سر پیکره شاه در روی نوار سوم مشاهده می شوند مقایسه کنیم به نظر می رسد که سرباز ایلامی در پشت ارباب روی نوار دوم نیز از لحاظ شغلی یکی از اسلحه داران شاهی می تواند باشد که نمونه ای از آن را در نوار سوم پشت سر شاه مشاهده کردیم. صاحب این نوع مقام علی الاصول می بایستی همیشه نزد شاه حضور داشته باشد.

در جلو اسلحه دار شاهی اربابهای با چرخ شش پر دیده می شود که فاقد اطاقک می باشد. مقایسه نقش دو اربابهای که تاکنون با کیفیت و موقعیت آنها آشنا شدیم نشان می دهد که افراد ایلامی در هنگام شکار و حمل حیوانات شکار شده از اربابهای اطاقک دار با چرخهای هشت پر استفاده کرده اند لیکن در هنگام مسافرت به مناطق دور از اربابهای ساده و بدون اطاقک و با چرخهای شش پر بهره جسته اند. در داخل ارباب روی نوار دوم دو نفر نشسته اند یکی با ریش بلند عنان اسبها را در دست دارد و دیگری شیبی شبیه نیزه یا شلاق در دست خود نگهداشته است.

کلاه نفر اول مشخص نیست لیکن نفر دوم کلاهی شبیه کلاههایی که افراد در روی نوار اول بر سر داشتند بر سر گذاشته است. وجود این نوع کلاه بر سر او حداقل این امکان را به ما می دهد که بین صحنه اول و صحنه دوم ارتباط برقرار سازیم. به عبارت

دیگر می توان تصور کرد که افراد شرکت کننده در صحنه منقوش بر روی نوار دوم از لحاظ قومی یا شغلی با افراد شرکت کننده در صحنه نوار اول ارتباط و خویشاوندی نزدیک دارند.

در پشت ارباب شخصی محتملاً "در حال پیاده شدن است. وی شیبی بزرگ و نامشخص در دست دارد که تصور می رود سپر بزرگ چهارگوشی باشد تا وی به وسیله آن از سرنشینان ارباب حمایت و حفاظت و در صورت لزوم دفاع کند. نفر مقابل وی همان کسی است که در سطور قبلی از وی به عنوان اسلحه دار شاهی نام برده شد. اسلحه دار مذکور که شمشیری نیز بر کمر دارد ملبس بنوعی لباس می باشد که تاکنون به کیفیت آن آشنائی نبود. او لباس آستین کوتاه که تاروی زانوها می رسد بر تن دارد. لباس در قسمت فوقانی ساده است و فقط با یک باند مخطط که از روی شانه چپ تا کمر کشیده شده تزئین یافته است. اما لباس از قسمت کمر تا زانو به طور کلی تزئین شده است هر چند از چگونگی تزئینات به دلیل کوچکی بیش از حد نقش نمی توان مطلع شد. آخرین قطعه لباس وی یک باند مزین با خطوط مورب می باشد که از روی کمر وی تا نزدیک مچ پا آویزان است. پشت سر اسلحه دار مذکور تصاویر اسبها و راکبین آنهاست که متأسفانه به علت خرابی نقش اظهار نظر درباره آنها میسر نیست.

در قسمت جلو ارباب و مابین ارباب و دژ قایق مخصوص به وسیله قایقرانان در حال به آب انداختن (یا از آب کشیدن) است. یک نفر در سمت چپ و در داخل قایق نشسته و با دستهای خود لبه بدنه قایق را نگهداشته است. سه نفر دیگر از قایقرانان در سمت راست قایق دیده می شوند. به نظر می رسد که هیچکدام از آنها کلاهی بر سر ندارند. وضعیت لباس آنها نیز روشن نیست. فقط نفر اول سمت راست که در خشکی و کنار قایق است لباسی تقریباً "شبیه لباس اسلحه دار بر تن دارد.

تا این قسمت نقش بر روی نوار دوم به نظر می رسد که شاه ایلامی سوار بر ارباب به همراه افسران و محافظین خویش از منطقه بیلاقی به سرعت خود را به کنار اسکلرسانده و از آنجا با کمک قایقرانان سلطنتی به دژ یا مقر حکومت خود مراجعت نموده است. اکنون به بررسی و مطالعه وقایعی می پردازیم که چگونگی آن به صورت یک صحنه دیگر در قسمت جلو دژ یا قلعه به تصویر کشیده شده است. در جلو دژ شاه با ریشی بلند بر روی تختی نشسته و دستها را به طرف بالا و مقابل صورت بلند کرده است. اینکه وی مشغول چه کاری است مبهم می باشد. شاید بتوان گفت که او با بلند کردن دست یا دستهایش در حال دادن فرامین



۱۴- جام برنزی کیدین هوتران - صحنه خواباندن شورش به وسیله ایلامی‌ها در حضور پادشاه ایلام

حال با آگاهی از تشابه لباس‌های سربازان شاهی و دشمنان کتف بسته و اسیر آنها جا دارد این سؤال مطرح شود که چرا لباس‌های سربازان شاهی و دشمنان آنها یک نوع متشابه می‌باشد؟ جواب این سؤال شاید این باشد که مخالفین شاه ایلام یا شورشیان می‌بایستی از نزدیکان شاه و یا از همان قوم و تیره‌ای باشند که سربازان شاهی بوده‌اند. به عبارت دیگر شاید بتوان گفت که در آن هنگامی که شاه ایلام در منطقه بیلاقی خویش مشغول استراحت و پذیرائی از نزدیکان خویش بود عده‌ای از افسران و سربازان وی به رهبری شخصی که کتف بسته به پیش شاه آورده می‌شود شورش را بر علیه شاه ترتیب داده بودند اما با بازگشت سریع شاه به مقر حکومت شورش سرکوب شده و سردسته شورشیان اسیر و کتف بسته به خدمت شاه آورده می‌شود و بقیه شورشیان به نخلستان‌ها فرار می‌کنند. با وجود اینکه در کمر سربازان شمشیر بلند با نوک خمیده دیده می‌شود اما کیفیت وسیله‌ای که در دست آنهاست آلتی غیر از شمشیر (احتمالاً "چماق") را القاء می‌کند. در مقابل دونه‌فر از سربازان شاهی که در حال نزدیک شدن به نخلستان هستند یکی از فراریان دیده می‌شود

به سرباز خود می‌باشد که اسیری را کتف بسته به حضور آورده است. در پشت سر این سرباز یکی دیگر از سربازان شاهی با بلند کردن شمشیر خود بر بالای سر در حال اسیر کردن فرد دیگری است. دو نفر از هم‌زمان آنها نیز در سمت چپ صحنه در حال دویدن به طرف نخلستان مقابل یا تعقیب فراریان می‌باشند. با وجود اینکه از وضعیت صحنه چنین بر می‌آید که سربازان شاهی با حضور شاه در مقر حکومت مشغول سرکوب مخالفین و یا شورشیان می‌باشند لیکن جای تعجب است که لباس همه افراد حاضر در صحنه به یک شکل می‌باشد. از طرف دیگر لباس‌شش نفر مذکور (سربازان شاهی و شورشیان) کاملاً "بالباس اسلحه‌دار شاهی در صحنه پشت قلعه (که قبلاً" درباره آن صحبت شد) نیز قابل مقایسه است: لباس آستین کوتاه که تا روی زانو‌ها را می‌پوشاند. قسمت فوقانی لباس ساده لیکن مزین به یک‌نوار یا خطوط مورب است و قسمت تحتانی لباس یادمان نیز به‌طور کامل تزئین شده است هر چند از تزئینات آن تصویر روشنی نمی‌توان کشید. از قسمت کمر باندی مزین به خطوط مورب تا زیر زانو کشیده شده است.

که در بالای درخت و در میان شاخه‌های دو نخل ایستاده است . وی دست‌های خویش را به طرف آسمان بلند کرده است . حال معلوم نیست که منظور او از این حرکت تسلیم در مقابل سربازان حکومتی است یا دعا در مقابل خداوندی که او را از دست سربازان و سگ‌های آنها نجات داده است . سگ‌های سربازان در زیر درختان نشان داده شده که تلاش می‌کنند برای تعقیب فراری حتی از درخت نیز بالا بروند . در کنار و سمت چپ صحنه فوق صحنه دیگری نمایش داده شده است :

در این قسمت پنج نخل مشاهده می‌شود . در مقابل پنجمین نخل و یا در سمت چپ صحنه فردی دیده می‌شود که لباسی از نوع لباس سربازان شاهی را برتن دارد . این شخص مسلح به اسلحه نیست لیکن چماقی را با دست راست خود بالای سر برده و در حال تهدید افرادی می‌باشد که در اطراف نخل‌های چهارم و پنجم مشغول انجام کاری می‌باشند و یا از درخت بالا می‌روند . از وضعیت صحنه این تعبیر را می‌توان کرد که نخل چینی یا هر کار دیگری که افراد در این قسمت انجام می‌دهند احتمالاً " تحت فشار چماقداران انجام می‌شود .

مجموع افرادی که در زیر نخل‌های چهارم و پنجم دیده می‌شوند هشت نفر هستند . به عبارت دیگر در زیر هر کدام از نخل‌های مذکور چهار نفر هستند که سه نفر آنها در حال نشسته مشغول انجام کاری هستند و یک نفر دیگر با طنابی که به پشت خود و درخت انداخته در حال بالا رفتن از نخل می‌باشد . اگر به این افرادی که در حال انجام کار اجباری هستند دو نفر دیگر که در قسمت آخر صحنه و در کنار رودخانه‌ای مشغول ماهی‌گیری می‌باشند اضافه کنیم می‌توان گفت که تمام وقایع صحنه روی نوار دوم حاکی از قلع و قمع دشمنان شاهی و تعقیب و دستگیری آنهاست و بقیه دشمنان شاه و یا شورشیان نیز زیر نظر سربازان شاهی مشغول انجام کارهای اجباری از قبیل خرماچینی و ماهی‌گیری می‌باشند .

دو نفر ماهیگیر پشت سر همدیگر نشسته‌اند نفر جلویی که بلند تراز نفر دیگر می‌باشد تور ماهیگیری بزرگی را روی آب پهن کرده است . روی تور ماهیگیری پرندگانی از قبیل مرغ

ماهیخوار و احتمالاً " لک لک ، غاز و غیره دیده می‌شوند که مشغول خوردن ماهی‌های بدام افتاده می‌باشند و در هوانیز پرندگان دیگری در حال پرواز هستند . ماهیگیر دوم دام کوچکی را در مقابل خویش قرار داده و مشغول انجام کاری است .

ر . وطن دوست در بررسی خود بدین نتیجه رسیده که کمک شکارچی مذکور در حال خارج کردن پرندهای از درون دام می‌باشد . (۱۴) نقش سومین سگ در پشت سر ماهیگیر دوم دیده می‌شود که کاملاً " مواظب صحنه است . بین صحنه ماهیگیری و صحنه خرماچینی دو نفر غیر مسلح در حال رقص و پایکوبی و شادمانی هستند . هیچ کدام از آنها کلاه بر سر ندارند و دارای ریشی بلند و موهای پرپشت می‌باشند . لباس آنها شبیه لباس سربازان حکومتی است . وضعیت رقص آنها هم جالب است به طوریکه از کیفیت تصویر برمی‌آید آواز و نفر مذکور که روبروی هم ایستاده‌اند یکی با دست راست دست چپ نفر مقابل را گرفته و با دست چپ پای از زانو به طرف پشت خمیده شده خویش را نگهداشته است . همین عمل را نفر مقابل با دست و پای راست خود انجام داده است . این نوع رقص بازی " الخترون " را برای بیننده تداعی می‌کند هر چند تفاوت هائی بین آنها دیده می‌شود . آقای ا . کریمی در مورد بازی " الخترون " می‌نویسد .

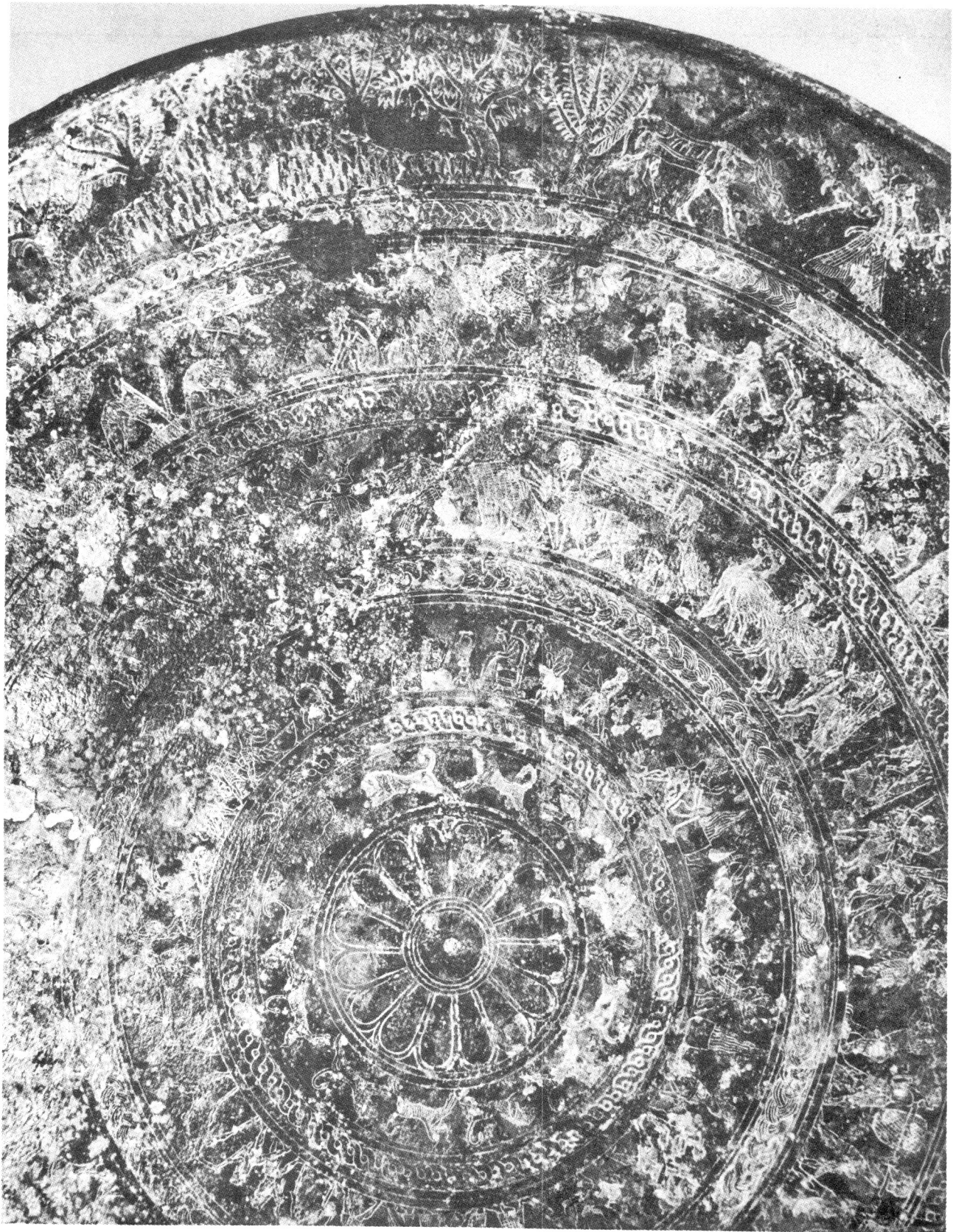
« الخترون " *alaxtaran*

دو نفر سالار یا " شری پری " شرکت کنندگان را به دودسته تقسیم می‌کنند . برای تعیین گروه برنده دو نفر از کوچکترها (از هر گروهی یک نفر) یک پای خود را از زانو به پشت خم می‌کنند و با دست دیگر آن پا را به همان حال نگه می‌دارند و یک پائی به هم حمله می‌کنند . این جدال آنقدر ادامه دارد تا یکی از آنها زمین بخورد و در نتیجه دسته او بازنده می‌شود . (۱۵) اکنون که با وقایع و اتفاقات روی نوار دوم نیز تا اندازه‌ای آشنا شدیم به بررسی نقوش نوار سوم بدنه داخلی جام ارجان می‌پردازیم .

۱۴- ر . وطن دوست ، همانجا ، ص ۹۵

۱۵- (۱) . کریمی ، بازی‌های کودکان در روستای کهنک ، در مجله هنر و مردم ، از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر سابق ،

سال دوازدهم شماره ۱۳۸ فروردین ماه ۱۳۵۷ ص ۵۶



۱۵- جام برنزی کیدین هوتران :

نوار اول (نوار فوقانی) : یکی از افسران بلند پایه ایلامی همراه اسبش

نوار دوم : نخلستان و صحنه ماهیگیری

نوار سوم : شاه ایلامی در صحنه جشن پیروزی

نوار سوم در زیر نوار دوم و به فاصله تاج دایره‌ای به عرض ۱۶ میلی متر قرار دارد و عرض خود نوار سوم ۳۴ میلی متر است و بنابراین عرض نوار دوم و سوم برابر است . بر روی نوار سوم نقوشی نقر شده که با بررسی آنها می‌توان بدین نکته پی برد که تمام نقوش این باند نیز در چهارچوب یک صحنه و با مفهوم واحد حکاکی شده است .

موضوع نقوش عبارت از آوردن حیوانات مختلف به پیش شاه ایلامی است . شاه در این صحنه مطابق معمول بر روی تختی مرصع نشسته است . هنرمندان ایلامی محل جلوس وی را محاذی اواسط جایگاه تصویر پادشاهان حکاکی شده بر روی نوارهای اول و دوم انتخاب نموده‌اند . وضعیت نشستن او هم مثل شاه بر روی نوار اول در جهت حرکت عقربه ساعت است . این وضعیت نشان می‌دهد که گردش و حرکت صحنه سوم نیز مثل نوار اول و برعکس نوار دوم در جهت حرکت عقربه ساعت انجام خواهد گرفت . هنرمندان ایلامی پیکره شاه را در روی نوار سوم هم از طرف راست بدن نشان داده‌اند . شاه با کلاه یا تاجی که شاه اول منقوش بر روی نوار اول بر سر داشت دیده می‌شود . او با ریشی بلند با یک دست در حال باد زدن خویش است در حالی که دست دیگرش را بر روی زانو قرار داده است . وی لباسی بلند که تا روی پاهایش را می‌پوشاند برتن دارد . چنین به نظر می‌رسد که لباس مذکور در سمت راست بدن دارای چاک است که لباس را به دو قسمت تقسیم می‌کند . قسمتی که از روی زانو تا نوک پاها ادامه می‌یابد و قسمت دیگر که در پشت کمر آویزان است . قسمت چاک دار لباس با باندی که دارای خطوط مورب می‌باشد تزئین یافته است .

تخت شاهی در قسمت فوقانی به شکل سرو و در قسمت های دیگر با اشکال هندسی تزئین شده است . در قسمت جلوی تخت چهارپایه کوچکی قرار دارد که شاه پاهای خود را بر روی آن نهاده است . در پشت سر شاه چهار نفر دیده می‌شوند . نفر اول که مستقیماً "در پشت تخت شاه ایستاده در نوار سوم تنها کسی است که دارای کلاه بوده یا تاجی بر سر دارد . کلاه وی از هر لحاظ با کلاه یا تاج شاه قابل مقایسه است . علاوه بر آن لباس او نیز با لباس شاه یک نوع است . شخص مذکور با ریشی بلند و موهای پرپشت و شمشیری در کمر در حالی که "استاندارد" یا "پرچم" شاهی را در دست نگه داشته پشت سر شاه در یک

مراسم رسمی شرکت دارد . شاید این سؤال با دیدن وضعیت شخص مذکور و ویژگی‌های وی مطرح شود که شخص مذکور کیست و یا دارای چه شغل و مقامی در دربار ایلامی می‌باشد؟ اگر برداشت ما از تصاویر کسانی که روی تخت نشسته‌اند این باشد که هر یک از آنها یکی از پادشاهان ایلام می‌باشند می‌توان تصور کرد که شخص مذکور نیز ممکن است نایب السلطنه ایلام باشد . به عبارت دیگر برادر شاه . نظری کوتاه به تاریخ و سیستم حکومتی ایلام نشان می‌دهد که در طول بیش از ۲۵ قرن دوران حکومت ایلام غالباً " (به جز موارد استثنائی) سیستم حکومت سیستم برادر شاهی بوده است و برادر کوچک در زمان حکومت برادر بزرگ مقام و منزلت نایب السلطنه ایلام را به خود اختصاص می‌داد . به همین جهت تصور می‌شود که شخصی که پشت تخت شاهی ایستاده و پرچم کشورش را در دست های خود نگه داشته برادر شاه و در عین حال نایب السلطنه است .

پشت سر نفر فوق سه نفر مسلح ایستاده‌اند . از وضع آنها چنین بر می‌آید که هر سه نفر آنها اسلحه داران شاهی هستند هر سه نفر با ریشی بلند و لباسی از نوع لباس سربازان شاهی که در نوار دوم با آن آشنا شدیم برتن دارند هر سه نفر دست راست خود را بر روی عصای تشریفاتی یا گرز تشریفاتی نهاده‌اند . در طرح ارائه شده نفر اول و سوم شمشیر بر کمر دارند و نفر دوم فاقد شمشیر می‌باشد . محتملاً "نفر دوم نیز دارای شمشیر بوده است اما به خاطر لطافت وارده به جام باعث نامشخص شدن کیفیت و موجودیت آن شده است . دو نفر اول کمانی بزرگ بر دوش دارند لیکن نفر سوم فاقد آنست . شاید علت عدم وجود کمان در دوش وی از آنجا ناشی شده باشد که شخص مذکور از لحاظ شغلی جزء اسلحه‌داران شاهی که کمان شاه را با خود می‌آوردند نیست .

آنچه از مفهوم تصویر به دست می‌آید این است که شاه با حضور یکی از خواص خود (نایب السلطنه = برادر شاه) به همراه اسلحه‌داران خود در حال پذیرفتن فرد متشخص می‌باشد . حال ببینیم که این شخصیت در صحنه مقابل شاه ایلام چه کسی می‌تواند باشد .

در مقابل شاه ایلامی دو نفر دیده می‌شوند یکی بدون کلاه با ریشی بلند و شمشیری بر کمر ایستاده است . نفر دوم که او هم دارای ریشی بلند و لباسی کوتاه می‌باشد در سمت راست نفر اول در مقابل شاه خم شده و با آوردن یک دست خود به مقابل صورت یا دهان نسبت به پادشاه ادای احترام می‌کند . این

نوع احترام در ایلام مخصوصاً " در ایلام نو سابقه دارد. در صحنه‌ای که بر روی نقوش برجسته کول فره حجاری شده ایلامی‌هایی در حضور یکی از پادشاهان ایلام دیده می‌شوند که با آوردن یکی از دست‌های خویش به مقابل صورت یا دهان ادای احترام می‌کنند (۱۶) . علاوه بر آن در دوره هخامنشی نیز رسم مذکور ادامه داشت به طوری که ادای احترام نظیر مورد فوق بر روی نقوش برجسته دیوار خزانة تخت جمشید دیده می‌شود. در این نقش برجسته داریوش بر روی تختی نشسته و پشت سر وی خشایار در حالی که گل لوتوسی را در دست دارد دیده می‌شود . در مقابل داریوش یکی از بلندپایگان مادی ایستاده و دست خود را در مقابل صورت و جلوی دهانش به علامت احترام نگه داشته است (۱۷) . این تصویر مبین آنست که رسوم مذکور از دوره ایلام تا دوره هخامنشی ادامه یافته است .

قبل از این که به بحث در مورد شخص مذکور ادامه دهیم بهتر است ابتدا به وضعیت سایر نقوش صحنه سوم اشاره نمائیم. پشت سر دو نفری که در مقابل پادشاه ایلام ایستاده اند یکی دیگر از درباریان با عصای تشریفاتی شبیه عصای تشریفاتی اسلحه‌داران شاهی دیده می‌شود. او فاقد کلاه و دارای موهای پرپشت می‌باشد. شخص مذکور تنها کسی در صحنه سوم است که ریش ندارد و به همین جهت به نظر می‌رسد که وی یکی از خواجگان درباری باشد. هر چند تاکنون در روی نقوش برجسته ایلامی به چنین مواردی برخورد نشده اما در نقوش برجسته آشور موارد مکرری از تصویر خواجگان دربار در حالی که در مقابل تخت شاهی ایستاده و جلوی افرادی را که قرار است به حضور شاه باریابند سد نموده و بنا به همین وضعیت مسئول راهنمایی افراد در مقابل پادشاهان آشوریست دیده شده است . نمونه‌های مختلف از صحنه‌هایی که در آنها خواجگان آشوری در وضعیتی مشابه با شخص ایلامی فوق‌الذکر دیده می‌شوند

عبارتند از :

۱- نقاشی‌های تل‌بارسیب مربوط به پادشاهی تیگلات پیلسر سوم (۷۲۷-۷۴۵ قبل از میلاد) (۱۸)

۲- نقش برجسته سارگن شاه آشور (۷۰۵-۷۲۱ قبل از میلاد) در خورس آباد (۱۹)

در سرزمین ایلام آثاری که قابل مقایسه با وضعیت شخص ایلامی باشد تاکنون کشف نشده لیکن در شمال ایلام در زیویه قطعاتی از وان برنزی مربوط به قرن ۹ قبل از میلاد به دست آمده که بر روی آن نیز شخصی بدون ریش در مقابل افراد دیگری ایستاده است که به نظر می‌رسد او واردین را به طرف مقر شاهی هدایت می‌کند (۲۰) .

در مقابل راهنمای مذکور کاروان هدایا (؟) مشتمل بر سه گروه از افراد نمایانده شده که شرح هر یک از آنها ذیلاً "نگاشته می‌شود :

۱- گروه ریش‌دار مسلح به شمشیر ، بدون کلاه با لباسی از نوع لباس اسلحه‌داران شاهی . این افراد به ترتیب اسب‌ها ، شیرها ، آهو ، پلنگ ، ببر (محتملاً " پرنندگان) را با خود می‌آورند .

۲- گروه ریش‌دار بدون کلاه ، مسلح به تیر و کمان در داخل تیردان . این افراد شتر مرغ‌ها ، بزکوهی (؟) عقاب و خرس را به همراه می‌آورند . (نفر اول از کمانداران شلاق‌دردست دارد . از تیر و کمان نفر سوم و پنجم (از گروه کمانداران) به دلیل وضعیت استثنائی آنها که حیوانی را بر دوش خود حمل می‌کنند اثری دیده نمی‌شود) .

۳- سومین گروه افراد غیر مسلحی هستند که در آخر صف و دو بدو در حال حمل دو خمره می‌باشند. افراد مذکور که تعداد آنها چهار نفر می‌باشد هیچگونه فرقی از لحاظ لباس با سایرین ندارند فقط اختلاف آنها با سایرین غیر مسلح بودن آنان می‌باشد .

16—O.D.V. Scheil, *Textes elamites - Anzanites briques de Untash Gal, Shutruk Nakhunte, Shilhak in Shushinak, Textes de Hanni de Kuli Firaoun et de Shikafteh Salman, in: MDP III, Paris 1901, Pl. 30*

۱۷- الف. اشمیت، تخت جمشید (بناها ، نقشه‌ها ، نبشته‌ها) موسسه انتشارات فرانکلین- میرکبیر ، تهران ۱۳۴۲
لوحه ۱۲۲-۱۲۱

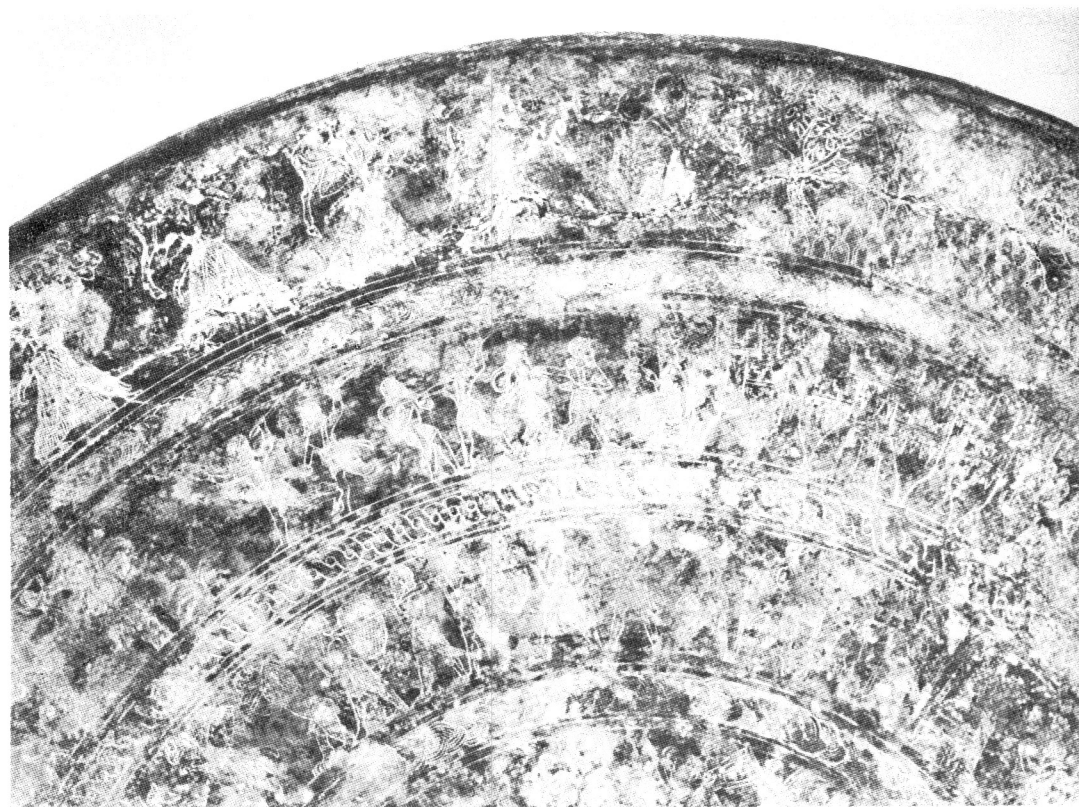
18—A. Parrot, *Assur, München 1961, Abb. 112 - 113*

19—A. Parrot, *Sumer, München 1970, Abb. 50*

۲۰- ا. پرادا ، همانجا ، ص ۱۴۴ ، عکس شماره ۱۷۶



۱۶- جام برنزی کیدین هوتران ، قسمتی از صحنه‌های شکار ، نخلستان ، هدایا



۱۷- جام برنزی کیدین هوتران ، قسمتی دیگر از صحنه‌های شکار (حمل حیوانات) ، دژ یا مقر حکومتی و شاه ایلامی در صحنه خواباندن شورش . و بالاخره در صحنه تحتانی حمل هدایا

النهاییه یکی از سربازان مسلح به شمشیر در پشت سر آنها در حال حرکت است و بدین ترتیب وی احتمالا "مسئولیت حفاظت از خمره‌هایی را که به وسیله چهار نفر مذکور حمل می‌شود به عهده دارد. این شخص آخرین نفریست که در صف مقابل شاه و آورندگان هدایا دیده می‌شود. بدین ترتیب می‌توان از تصاویر منقوش در نوار سوم روی بدنه داخلی جام ارجان نیز این تعبیر را کرد که یکی از پادشاهان ایلام در روز به خصوصی بر تخت نشسته است. برادر یا نایب السلطنه وی (؟) در پشت سرش با پرچم کشور ایستاده و اسلحه‌داران شاهی نیز با عصایاگرز تشریفاتی در پشت سر آنها در مجلس شرکت دارند. در مقابل شاه شخصی احتمالا "تقدیم کننده" هدایا به حالت خضوع و خشوع در معیت یکی از بلند پایگان دربار ایلام دیده می‌شود. هدایا اکثرا "به وسیله سربازان مسلح به شمشیر و تیر و کمان آورده شده و عبارتند از: اسب، شیر، آهو، پلنگ، ببر، پرندگان، شترمرغ، بزکوهی (؟)، عقاب، خرس و دوعدد خمره مخصوص.

توضیحا "آن قسمت از هدایا که مشتمل بر حیوانات مذکور می‌باشد به وسیله افراد مسلح یا سربازان شاهی و خمره‌ها توسط چهار فرد غیر مسلح که به وسیله یکی دیگر از سربازان شاهی همراهی می‌شوند حمل می‌شود.

وقتی که شخص نظر کلی به صحنه فوق می‌اندازد تصور می‌کند که می‌بایستی حیوانات و خمره‌ها غنایمی باشند که از طرف شاه یا حاکمی مغلوب به پادشاه ایلام عرضه می‌گردد. اما این نوع برداشت حداقل در این مورد خاص نمی‌تواند صادق باشد برای اینکه اولاً "نوع هدایا تحفی نیستند که بتوان این تعبیر را از آنها داشت. ثانياً "در این صحنه افرادی که نقش هدایت حیوانات و یا بطور کلی حمل هدایا را به عهده دارند همه از سربازان خودی می‌باشند. به عبارت دیگر هیچ‌گونه آثاری از وجود افراد دشمن و بیگانه در صحنه نیست. بنابراین به نظر می‌رسد که هدایای مذکور از طرف یکی از دوستان و نزدیکان شاه و یا فردی متمول به او اهدا شده است. اگر فرض بر این باشد که تقدیم کننده هدایا از گروه مذکور باشد و وی جهت عرض ارادت و بندگی نسبت به پادشاه ایلام هدایای مذکور را با خود آورده است در این صورت این سؤال مطرح می‌شود آیا ممکن است آورنده هدایای مورد بحث شخصی به نام "کیدین هوتران" یکی از نزدیکان شاه ایلام باشد؟ بر طبق بررسی‌هایی که تاکنون در مورد متن کتیبه حلقه پلائی قدرت ارجان انجام گرفته با اسم شخص مذکور

برخورد می‌شود. توضیحات کلی راجع به وضعیت مبهم ایلامی فوق در بخش دوم این مقاله آمده است. در شرایط فعلی و به دلیل عدم اطلاع از مقام و منزلت کیدین هوتران نمی‌توان به سؤال مذکور جواب داد. ولی اگر نتایج این بررسی با بررسی نوارهای اول و دوم تلفیق داده شود اینطور استنباط می‌شود که او شخص دیگری هم می‌تواند باشد. در بررسی نوار اول مشاهده شد که شاه ایلام در منطقه بیلاقی و در شکارگاه سلطنتی سکونت دارد و باز بدین نتیجه رسیدیم که شاه احتمالا "به دلیل وقایعی که در مقر حکومت خود در جریان بود به فوریت و سرعت به دارالحکومه خود مراجعت می‌کند. این امر موجب می‌شود که برنامه شکار شاهی متوقف یا نیمه‌کاره بماند. مدتی از این ماجرا می‌گذرد و شاه در ادامه حکومت خود مشغول قلع و قمع دشمنان داخلی می‌شود. بعد از آن که وی توانست با سرکوبی شورشیان و دستگیری سران آنها قدرت خود را مجدداً "استحکام بخشد رئیس شکارچیان شاهی فرصت پیدا می‌کند که حیوانات شکار شده را به همراه شکارچیان شاهی به خدمت پادشاه ایلام بیاورد تا بدین وسیله وی بتواند از حیوانات شکار شده بازدید به عمل آورد. به همین جهت این نظریه که شخصی که در مقابل شاه ایلامی به حالت خضوع و خشوع ایستاده رئیس شکارچیان شاهی باشد بیشتر قابل قبول و مطابق با واقعیت به نظر می‌رسد. با وجود این برای رسیدن به یک هدف و نتیجه مطلوب می‌توان طرق دیگری را هم در رابطه با صحنه مذکور مورد بررسی و تحقیق قرار داد.

۴- جشن پیروزی

در چهارمین نوار یا باند وزیر نوار سوم روی بدنه داخلی جام ارجان چهارمین صحنه و در عین حال آخرین صحنه از وقایع تاریخی ایلام به تصویر کشیده شده و از کیفیت آن به نظر می‌رسد حوادث و وقایعی که در جامعه آن دوره اتفاق افتاده پایان خوشی داشته است. چه در چهارمین پرده نمایش ما شاهد برگزاری جشن بزرگی هستیم که تماشاچی آن منحصر "خودشاه ایلامی است که مطابق معمول بر روی تخت نشسته است. محل حک پیکره پادشاه به طوریکه در مبحث مربوط به نوار دوم تفصیلاً" و با ترسیم نقشه توضیح داده شده نقطه D می‌باشد و بایک نگاه دیگر در طرح نقوش جام و نقشه هندسی مذکور معلوم می‌شود تصاویر شاه بر روی نوارهای اول و دوم و سوم جام در محیط



۱۸ - جام برنزی کیدین هوتران - بخشی از نقوش در بدنه و کف داخلی جام

در صحنه چهارم را شبیه صحنه دوم پیاده نموده‌اند. بدین ترتیب که پیکره پادشاه را در صحنه چهارم مثل صحنه دوم و برعکس صحنه‌های اول و سوم از سمت چپ بدن نشان داده‌اند. در نتیجه سمت دید پادشاه به طرف عکس جهت عقربه ساعت است. شاه کلاه یا تاجی شبیه تاج پادشاهان قبلی بر سر دارد. این وضع نشان می‌دهد که با احتمال قوی همه چهار تصویر پادشاه در چهار باند جام مربوط به یک شاه ایلامی است و در نتیجه وقایع نیز در زمان حکومت یک پادشاه اتفاق افتاده است. در صحنه چهارم نیز دست‌های شاه مثل دست‌های سه تصویر دیگر پادشاه به طرف مقابل صورت بلند شده است اما مثل پادشاه نوار دوم بروشنی معلوم نیست که وی با این حرکت چه عملی را می‌خواهد انجام دهد. شاید هم مانند پادشاه دیگر در روی نوار اول در حال نوشیدن مایعاتی بوده باشد. پشت سر شاه شخصی با لباس کوتاه ایستاده و مشغول بادزدن شاه است.

و سطح یک ربع از دایره قرار گرفته و تصویر شاه در نوار چهارم در ربع دیگر که به قرینه مرکز دایره ربع مقابل آن است نقر شده است. دلیل این که محل حکاکی نقوش پادشاهان بر چه اساسی و یا بر مبنای چه محاسبه و فورمولی در نقاط مذکور قرار داده شده مشخص نیست. نگارنده امیدوار است همکاران محترم و افراد متخصص دیگر تحقیقات و مطالعات لازم در این مورد نیز انجام داده و نتایج حاصله را جهت اطلاع علاقمندان و روشن کردن کامل مفاهیم نقوش صحنه‌های جام برنزی ارجان منتشر نمایند.

بر روی صحنه چهارم دیگر نه‌از چادر و دژشاهی خبری هست و نه از جنگ و جدال و سرکوب و غیره. تمام صحنه مملو از جشن و شادی توأم با انجام عملیات ورزشی همراه نواختن موزیک است. آشپزخانه‌شاهی نیز در حال پخت غذا برای شرکت‌کنندگان در این جشن می‌باشد. هنرمندان ایلامی نحوه اجرای نمایش

پشت سر وی شخصی (یا یکی از خدمه) با یک تنگ و جام در حال نزدیک شدن به طرف پادشاه ایلامی است . در جلو پادشاه خمره کوچکی بر روی میز سه پایه قرار دارد . هر چند شکل پایه میز مذکور با شکل پایه آتشدان مکشوفه از آرامگاه ارجان مشابهتی دارد لیکن نمی توان میز مذکور را نیز آتشدان تلقی کرد چه آتشدان یک شئی مقدس است و معمولا " شئی مذکور در اماکن مذهبی مثل معبد قرار دارد و یا از آن در مراسم مذهبی استفاده می شد . (۲۱) بررسی ها در روی صحنه نوار چهارم و حتی در روی نوارهای دیگر این نتیجه را بدست می دهد که هیچ گونه آثار و علایمی در مورد وجود نقوش خدایان ، معابد و غیره دیده نمی شود بنابراین شئی که در مقابل پادشاه قرار دارد یک نوع میزی است با بدنه استوانه ای شکل که به سه پایه کوچک متصل می شود . به علاوه ظرفی که بر روی میز مذکور نهاده شده شباهت کاملی با ظرفی که در دست های دو نفر از خدمه (زن و مرد) بر روی نوار اول دیده شده دارد . یک نمونه بزرگ از خمره مذکور نیز در روی میز دیگری در نزدیکی شاه بر روی نوار چهارم قرار دارد . در مورد شناسائی و وضعیت شخصی که در جلوی میز و مقابل شاه نشسته و مشغول انجام کاری می باشد به علت اینکه ظرف برنزی در این نقطه آسیب دیده متأسفانه نمی توان اظهار نظر کرد اما در صحنه پشت سر وی یکی دیگر از خدمه به حالت چمباته نشسته و مشغول ریختن مایعی به وسیله لوله ای از خمره بزرگ به داخل ظرفی است که بر روی زمین نهاده شده است . ظرف مشابه اما بزرگتر دیگری در سمت مقابل بر روی زمین نهاده شده و یکی از خدمه با کوزه کوچکی در حال برداشتن مایعی از ظرف بزرگ است . ظرف یا ظروف دیگری در دست یکی دیگر از خدمه شاهی که در کنار نفر اخیر الذکر ایستاده قرار دارد . بدین ترتیب به نظر می رسد که یکی از سه خدمه فوق وظیفه پر کردن ظروفی را که در روی زمین نهاده شده دارد و یکی دیگر موظف به پر کردن کوزه ها از داخل ظروف اخیر و سومی نقش بردن مایعات مذکور را برای سرویس دهی به شرکت کنندگان در مراسم مخصوص دارد . در پشت سر خدمه که گروه اول شرکت کنندگان در مجلس جشن شاهی را تشکیل می دهند ورزشکاران مشغول انجام ورزش های مختلفی از جمله بالانس زدن ، پل زدن ، حرکات به وسیله چوب پاها و همچنین

انجام عملیاتی بر روی طناب یا چوب هائی که به وسیله دو نفر نگهداشته می شود هستند .
این عملیات ورزشی بانواختن آهنگ هائی همراهی می شود نوازندگان عبارتند از یک تارزن ، یک فلوت زن و سه نفر چنگ زن ، یک نفر دایره زن نیز در صحنه دیده می شود که رو به طرف گروه دیگری که ظاهرا " پخت و پز می کنند مشغول اجرای برنامه است . بدین ترتیب در این صحنه جشن چهارگروه شرکت دارند .
۱- گروه اول خدمه شاهی که مشغول پذیرائی از مهمانان می باشند .
۲- گروه دوم ورزشکاران که در حال انجام عملیات ورزشی هستند .
۳- گروه سوم نوازندگانی که مشغول نواختن موزیک می باشند .
۴- گروه چهارم که گروه دیگری از خدمه شاهی هستند مشغول پخت و پز می باشند .
جای تعجب این است که در بین شرکت کنندگان هیچ یک از بزرگان قوم و یا خاندان شاهی حضور ندارند . به نظر می رسد که شاه در یک جشن کاملا " خصوصی شرکت کرده است .
اکنون که بررسی صحنه های روی جام برنزی ارجان در اینجا به پایان می رسد لازم است به بیان این نکته به پردازیم که تمام وقایعی که صحنه های آنها در روی جام به تصویر کشیده شده مربوط به وقایع داخلی یک قوم است و هیچ گونه افراد بیگانه ای در بین شرکت کنندگان دیده نمی شود . علاوه بر آن تمام صحنه ها در ارتباط مستقیم با همدیگر هستند . در زیر به مقایسه و بررسی اشیاء ، آلات و ادوات مشهود در صحنه های چهارگانه جام برنزی ارجان می پردازیم :

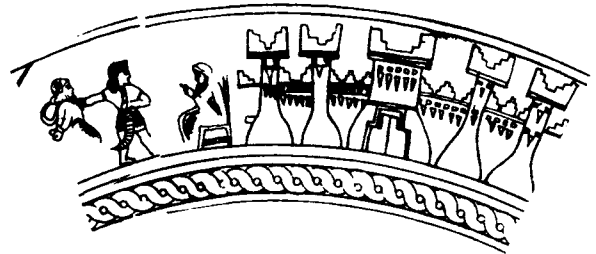
۱- تاج شاهی تا آنجائی که مشخص است در روی صحنه های نوار اول ، سوم و چهارم با همدیگر مشابه می باشند . به احتمال قوی تاج شاهی روی نوار دوم هم می بایستی شبیه تاج های پادشاهان منقوش بر روی نوارهای دیگر باشد اما به علت آسیب رسیدن به این قسمت از ظرف برنزی وضعیت تاج ملحوظ بر روی نوار دوم مبهم است . بنا بر آنچه ذکر شد به احتمال قوی در تمام صحنه ها پیکره یک پادشاه ایلامی حکاکی شده است و وقایعی هم که اتفاق افتاده مربوط به دوران حکومت یک پادشاه ایلامی است .
۲- کلاه بعضی از شرکت کنندگان شبیه کلاه یا تاج پادشاهان



شاه ایلامی روی نوار اول



شاه ایلامی روی نوار سوم



شاه ایلامی روی نوار دوم



شاه ایلامی روی نوار چهارم

۱۹- پیکره شاه ایلامی (یا چهارپادشاه ایلامی) در روی صحنه های متفاوت جام ارجان

است. از طرف دیگر کلاه مذکور هم مورد استفاده افراد شرکت کننده در نوار اول و هم مورد استفاده نفر پشت سر شاه در روی نوار سوم قرار گرفته است.

۳- لباس دستگیرشدگان و سربازان در روی نوار دوم بالباس اسلحه داران و آورندگان هدایا (سربازان شاهی) در روی نوار سوم قابل مقایسه است.

۴- همه شرکت کنندگان در روی چهار نوار مذکور به طور پابرنه در صحنهها حضور دارند.

۵- شکارچیان شاهی در نوار اول سربازان شاهی در نوار دوم و سربازان شاهی که در نوار سوم هدایا را با خود می آورند دارای یک نوع شمشیر می باشند.

۶- عصا یا گرز تشریفاتی در دست اسلحه دار شاهی در پشت ارا به بر روی نوار دوم با آنچه که در دست اسلحه داران شاهی در روی نوار سوم است مشابه می باشد.

موارد فوق الذکر و همچنین قرائن دیگر نشان می دهد که صحنهها در ارتباط تنگاتنگ با همدیگر هستند و وقایع مربوط به امور داخلی یک کشور است و به احتمال قوی در دوران حکومت یکی از پادشاهان ایلام نو نیز اتفاق افتاده است.

* * *

جمع بندی و نتیجه گیری از صحنه های چهارگانه روی بدنه جام برنزی ارجان موید این نظریه است که یکی از پادشاهان ایلام برای مدتی به یکی از مناطق خوش آب و هوای کوهستانی جهت شکار و استراحت عزیمت می کند محتملا " در غیاب وی در مقرر حکومتی شورش به وقوع می پیوندد شاه مجبور می شود به سرعت از شکارچیان خویش جدا شده و منطقه کوهستانی و بیلاقی خویش را ترک نماید و همراه محافظین خویش ابتدا سواره و بعد با قایق به مقرر حکومتی خود باز گردد تا به وضع حکومت خود سرو سامانی دهد و با مراجعت به پایتخت فرمان قلع و قمع شورشیان و دشمنان خود را صادر می کند. سردسته های شورشیان دستگیر و به پیش شاه آورده می شوند بقیه شورشیان نیز یافزار می کنند یا دستگیر و به کارهای اجباری گماشته می شوند. رئیس شکارچیان شاهی در یک روز خاص فرصت پیدا می کند تا طی مراسم رسمی حیوانات شکار شده را به پادشاه

ارائه کند. شاه در آخرین صحنه از وقایع تاریخی پیروزی خود را در یک مجلس بسیار خصوصی جشن می گیرد.

۳- بررسی متون کتیبه ها و وقایع تاریخی ایلام در رابطه با رویدادهای صحنه های جام ارجان :

در بررسی نقوش جام برنزی کیدین هوتران بدین نتیجه دست یافتیم که یکی از پادشاهان ایلام جهت شکار و استراحت به مناطق کوهستانی و خوش آب و هوای کشور رفته بود. روزی پیک سریع و مخصوص از مقرر حکومتی به حضور اورسیده پادشاه را در جریان یک شورش داخلی قرار می دهد. شاه ایلامی بدون درنگ برنامه شکار را متوقف نموده و سوار ارا به خود شده همراه اسلحه داران و محافظین خویش از طریق خشکی خود را به کنار رودخانه رسانده و از آنجا به وسیله قایق سلطنتی وارد دژ یا مقرر حکومتی خویش می شود. شاه ایلامی بعد از آنکه مجددا " بر روی تخت سلطنتی و بر اریکه قدرت جلوس می کند دستور قلع و قمع شورشیان را صادر می نماید، سردسته های شورشیان دستگیر و کتف بسته به خدمت آورده می شوند و بقیه مخالفین اسیر و به کارهای اجباری محکوم می گردند.

حال بدون توجه به نام " کیدین هوتران " در روی حلقه طلائی " قدرت " به بررسی تاریخ ایلام می پردازیم تا ابتدا معلوم شود که در دوره کدام یک از پادشاهان ایلام شورش هایی به وقوع پیوسته است. ولی قبل از بحث راجع به موضوع فوق الذکر لازم است به این نکته اشاره شود که این نوع بررسی الزاما " بایستی نسبت به محدوده زمانی دوره ایلام نو انجام شود زیرا که قدمت آرامگاه ارجان را باید مقارن این دوره تعیین نمود (توضیحا " نگارنده از نظر کلی با تاریخ تعیین شده توسط ع. علیزاده (۲۲) و ف. والا (۲۳) مربوط به ایلام نو موافق است).

متأسفانه به دلیل عدم کاوش های باستان شناسی در تپه های باستانی مربوط به دوره ایلام اطلاعات ما راجع به وقایع تاریخ ایلام بسیار محدود است و این محدودیت دانش و آگاهی در شناخت وقایع تاریخی ایلام مخصوصا " برای دوره ایلام نو بیشتر می باشد به طوری که برای دوره ۱۱۱۰ قبل از میلاد تا

۲۲- ع. علیزاده، همانجا، ص ۲۷۳

۲۳- ف. والا، همانجا، ص ۱۸۹

۷۵۰ قبل از میلاد هیچ‌گونه آثار و مدارکی از قوم ایلام تاکنون کشف نشده است. از ۷۵۰ تا ۶۴۴ قبل از میلاد هم با زعلیرغم وجود بعضی آثار و مدارک باستان‌شناسی اطلاعات ما ناقص است. با وجود این در زیر به بررسی الواح و کتیبه‌های ایلامی که در محدوده زمانی ۶۴۴-۷۵۰ قبل از میلاد بدست آمده می‌پردازیم تا مشخص گردد که چه شورش‌هایی در دوره کدام یک از پادشاهان ایلام اتفاق افتاده است.

اولین اطلاع از وقوع یک شورش مربوط به دوره پادشاهی شوتروک ناهونتسه دوم *Shutruk - Nahunte II* (۶۹۹-۷۱۷ قبل از میلاد) در دست است. کتیبه میخی نقش برجسته کول فره در منطقه "آپاپیر" (ایده فعلی) اشاره‌ای به وقوع شورش در زمان حکومت حاکم محلی هانی (*Hanne*) دارد:

"موقعی که سرزمین شیل‌هی‌تی (*Shilhite*) بر من شورش کرد من اقدام کردم و بیست نفر از رهبران آنها را اسیر نمودم. در این عملیات حمایت بزرگ خدای مقدس، الهه من با پیروزی درباره من واقعیت پیدا کرد. خون شورشیان را من به عنوان کفاره گناهان‌شان بر زمین ریختم و تاج آنها را به وطنم فرستادم." (۲۴)

هانی حاکم آپاپیر در جای دیگر می‌گوید:

"وقتی که منطقه‌ای در اطراف رودخانه "پیرین" (*Pirrin*) (کارون فعلی) بر من شورش کرد یاری و حمایت بی‌پایان خدای مقدس، الهه محبوب من و سایر خدایان آپاپیر شامل حال من شد و من بعداً در اینجا جشن گرفتم و هه‌یز کوهی را شکار نموده و خونشان را در آپاپیر برای خدا ریختم. . . . (۲۵)

مورخین بابلی خبر می‌دهند که کود و رنا هونتسه سوم شاه ایلامی *Kudur Nahunte* (۶۹۲-۶۹۳ قبل از میلاد) در یک قیام و شورش زندانی و سپس کشته می‌شود و بجای وی برادر جوانش "هومبان نیمنا" *Humban - nimena* (۶۸۷-۶۹۲ قبل از میلاد) به تخت سلطنت ایلام می‌نشیند. (۲۶)

خبر شورش دیگر مربوط به دوره حکومت شیل‌هاک اینشوشیناک دوم *Shilhak - Inshushinak II* (۶۶۸-۶۸۰ قبل از میلاد) است. وی به دنبال این شورش جای خود را در شوش بالاچار به پسر خود بنام تمپت هومبان اینشوشیناک *Tempt Humban Inshushinak*

(۶۵۵-۶۶۴ قبل از میلاد) واگذار می‌کند. وی آخرین مدعی حکومت ایلام را که اورتاکی (*Urtaki*) و برادر هومبان هالتاش دوم *Humban Haltash* بود از میان برداشته و برخلاف سنت ایلامی‌ها که برادر شاهی را مقرر می‌داشت خود به جای اورتاکی بر تخت سلطنت ایلام می‌نشیند. این امر موجب شورش دیگری می‌شود اما تمپت هومبان اینشوشیناک توانست بر این شورش نیز فائق آید. سرکوب شدن شورش که به وسیله پسران اورتاکی و تعداد زیادی از شاهزادگان ایلام طرح ریزی شده بود باعث فرار شورشیان به پیش‌آشوربانیپال شاه آشور (*Assurbanipal*) می‌شود. (۲۷)

آخرین آگاهی از شورش در کشور ایلام از دوره ایلام نومیرومپت به زمان حکومت هومبان نیکاش دوم *Humban - Nikash II* جانشین تمپت هومبان اینشوشیناک است شاه مذکور خواست از وضع نابسامان داخلی کشور آشور که در اثر اختلاف حاصله بین آشور بانیپال و برادرش شمش‌شوم‌اوکین *Shamash - shum - ukin* پادشاه بابل پیش‌آمده بود استفاده نموده و به منطقه بین‌النهرین نفوذ نماید. اما نتیجه لشکرکشی وی منجر به شکست او شد و پیامدین شکست نیز شورش بود که در ایلام به وقوع پیوست. در اثر این شورش تماریتو *Tamaritu* (۶۴۹-۶۵۲ قبل از میلاد) در ایلام به قدرت رسید اما تماریتو نیز به همان سرنوشت هومبان نیکاش دوم دچار شد به این توضیح که یکی از سرداران محلی بنام ایندابی‌بی *Indabibi* یا ایندابیگاش *Indabigash* (۶۴۸-۶۴۹ قبل از میلاد) رهبری شورشیان را بر علیه تماریتو به عهده گرفت و در نتیجه باعث شکست

24- W. Hinz, *Die elamischen Inschriften des Hanne*, in: *A Locusts log studies in honour of S.H. Taqizadeh*, London 1962, P. 109

۲۵- همانجا، ص ۱۰۹ ببعد

26- W. Hinz, *Das Reich Elam*, Stuttgart 1964, S. 123

۲۷- همانجا، ص ۱۲۵ (ببعد = ج. گامرون، ایران در سپیده دم تاریخ، ترجمه حسن انوشه، تهران ۱۳۶۷، ص ۱۴۳)

از مطالب مختصر فوق الذکر به این نتیجه می‌رسیم که حداقل در دوره حکومت شش پادشاه ایلام نو یعنی

۱- شوتروک ناهونته دوم

۲- کودورنا هونته

۳- شیلهاک اینشوشیناک دوم

۴- تمپت هومبان اینشوشیناک

۵- هومبان نیکاش دوم

۶- تاماریتو

شورش‌هایی در ایلام به وقوع پیوسته است . شوتروک ناهونته دوم یا هانی حکمران وی در آیاپیر (ایذه فعلی) و تمپت هومبان اینشوشیناک شورشیان را سرکوب می‌کنند ، اما کودورنا هونته در اثر شورش کشته شده و همچنین شیلهاک اینشوشیناک دوم هومبان نیکاش دوم و تاماریتو در پی شورش‌های داخلی از صحنه قدرت خارج می‌شوند . بدین ترتیب اگر نام " کیدین هوتران پسر کورلوش " به خط میخی ایلامی بر روی حلقه طلائی قدرت نقر نشده بود ممکن بود که وقایع صحنه‌هایی که بر روی بدنه داخلی جام برنزی ارجان حک شده با وقایع دوران حکومت پادشاهان ایلامی شوتروک ناهونته دوم (یا هانی) و تمپت هومبان اینشوشیناک مربوط بدانیم ولی وجود نام کیدین هوتران در روی حلقه طلائی مکشوفه از ارجان سئوالی را مطرح می‌سازد که هنوز با وجود مطالعات زیادی که در این زمینه انجام گرفته موفق به یافتن جواب آن نشده‌ایم . سئوال این است که " کیدین هوتران پسر کورلوش " چه کسی است ؟ آیا این شخص یکی از پادشاهان ناشناخته و گمنام ایلام است ؟ آیا کیدین هوتران یکی از پادشاهان محلی ایلام مثل هانی حکمران محلی سرزمین آیاپیر (Ayapir) = ایذه فعلی است ؟

ف . والا در بررسی خود وجود کیدین هوتران را به عنوان یکی از پادشاهان ایلام به دلیل عدم وجود لقب و عنوان پادشاهی رد می‌کند (۲۹) . اما ع . علیزاده (همان طور که قبلاً نیز مطرح شد) با برداشت کلی از اشیاء مکشوفه در آرامگاه حداقل وی را به عنوان یک حاکم محلی ایلام می‌پذیرد . (۳۰) اکنون

دو موضوع جدید در رابطه با جام برنزی مطرح می‌شود . اول وجود نقوشی بر روی بدنه داخلی جام برنزی ارجان و دوم وجود کتیبه دیگری در پشت بدنه جام مذکور .

همان طور که در بررسی نقوش بدنه داخلی جام ارجان اشاره شد در چهار صحنه مختلف آن یکی از پادشاهان ایلام (یا چهار پادشاه) با اسلحه‌داران و بزرگان قوم ایلام دیده می‌شود . کیفیت این نقوش شکی باقی نمی‌گذارد که موضوع به وقایعی مربوط است که در دوره حکومت یکی از پادشاهان ایلام که پیکره وی در بدنه داخلی جام نقر شده اتفاق افتاده است و این امر نمی‌تواند بدون ارتباط با شخصی که جسد وی در داخل تابوت برنزی دفن شده باشد . علاوه بر آن وجود کتیبه میخی ایلامی دیگری در پشت جام برنزی مذکور این نظریه را که کیدین هوتران پسر کورلوش یکی از پادشاهان گمنام ایلامی است بیشتر تقویت می‌کند . بررسی‌هایی که بعد از مرمت شئی مذکور انجام گرفت نشان داد که مجدداً " اسم " کیدین هوتران پسر کورلوش " دقیقاً " در پشت پیکره پادشاه ایلامی که در صحنه اول در روی تخت در مقابل چادر سلطنتی نشسته است به خط میخی ایلامی نقر شده است . کتیبه میخی مذکور عیناً " شبیه کتیبه‌ای است که بر روی حلقه طلائی قدرت نقر شده است و این امر به وسیله آقای ر . بشاش زبان شناس ایرانی مورد تأیید قرار گرفته و مقاله ایشان نیز در همین شماره جدید مجله اثر چاپ شده است . این امر تصادفی نیست که شخصی بنام کیدین هوتران پسر کورلوش اسم خود را در پشت تصویر پادشاه ایلامی جام برنزی ارجان نقر نموده باشد . بلکه به نظر می‌رسد که وی با نقر اسم خود بر روی حلقه طلائی قدرت خواسته است قدرت شاهی خود را بیان کند و با نقر نام خویش در پشت جام برنزی وی سعی کرده است علاوه بر نشان دادن موجودیت و مقام خود به عنوان یکی از پادشاهان ایلامی از وقایع مهم دوران حکومتش نیز سخن بگوید . اما چرا کیدین هوتران به عنوان یک پادشاه ایلامی نخواست است عنوان و لقب خود را به دنبال اسم خود مطرح سازد ؟ آیا عدم نقر و عنوان پادشاهی بر روی حلقه طلائی

قدرت و جام برنزی بدین لحاظ بوده که خودوی نخواسته است این امر واضح و روشن صورت پذیرد؟ یا اینکه مشکلات حکاکی بر روی یک شئی فلزی دلیل قائل شدن به اختصار بوده است؟ چه بر روی تیرهای برنزی مکشوفه از معبدکی‌ری ریشای چغازنبیل نیز فقط اسم "اونتاش گال" پادشاه ایلامی آمده است (۳۱) علاوه بر آن روی اسلحه‌های دیگر که بانام آتاهوشو (۳۲) و شیلهاک اینشوشیناک (۳۳) مزین شده جزء اسامی پادشاهان فوق‌الذکر هیچ‌گونه تیتیر و عنوانی دیده نمی‌شود. (متاسفانه هیچ‌گونه جام برنزی ایلامی کتیبه‌دار تاکنون کشف نشده است تا در اینجا مورد بررسی و مقایسه قرار گیرد و استناد به اسلحه‌های مذکور فقط از نظر جنس و وجود کتیبه با نام پادشاهان ایلام صورت پذیرفته است).

قطع نظر از فرضیه فوق ذیلا "به بررسی الواح ایلامی پرداخته می‌شود تا معلوم شود که آیا الواحی از پادشاهان ایلامی وجود دارد که در آنها از آوردن تیتیر و عنوان خودداری شده باشد؟ اولین اثر مکتوب که در آن تیتیر و عنوان پادشاهی مطرح نشده مربوط به پادشاهی شوتروک ناهونته اول (؟) - ۱۱۸۰ قبل از میلاد) *Shutruk - Nahunte I* است.

اثر مکتوب مذکور عبارت از یک آجر مخطط است که در حفاریات شوش بدست آمده است. شاه ایلامی فوق در این کتیبه می‌گوید: "من شوتروک ناهونته هستم. هیچ کدام از پادشاهان قبل از من آجرهای لعاب‌دار نساخته بودند. من چنین آجرهایی را ساختم و به خدای بزرگ و خدای اینشوشیناک اهدانمودم. (۳۴) شوتروک ناهونته اول پادشاهی از ایلام میانه در کتیبه دیگر مجدداً "بدون اینکه لقب و عنوان خود را مطرح سازدمی‌گوید: "من شوتروک ناهونته پسر هالودوش اینشوشیناک، خدمتگزار محبوب خدای اینشوشیناک هستم. استلی را که اونتاش گال در

منطقه مذهبی برپا داشته بود من - شوتروک ناهونته - آنرا برای خدای اینشوشیناک، خدای محبوب که به من الطافش را ارزانی داشته بود در شوش به عنوان سپاس نصب کردم. (۳۵) شیلهاک اینشوشیناک (۱۱۳۶ - ۱۱۵۵ قبل از میلاد) یکی دیگر از پادشاهان ایلام میانه و از سلسله ایکه‌الکی هم در بعضی از الواح از آوردن تیتیر و عنوان خود "شاه انزان و شوش" خودداری نموده و تنها به بیان "خدمتگذار محبوب خدای اینشوشیناک" (۳۶) و یا "گسترش دهنده سرزمین‌ها" (۳۷) بسنده می‌کند.

سومین پادشاه از ایلام میانه که وی نیز در بعضی از الواح از آوردن لقب و عنوان خود "شاه شوش و ایلام" خودداری کرده هتولودوش اینشوشیناک *Hutehudush - Inshushinak* می‌باشد. مثلاً "وی در کتیبه‌ای بر روی لولای در سنگی مکشوفه از شوش می‌نویسد:

"اوه، الهه‌منزات، الهه‌بزرگ، من هتولودوش اینشوشیناک پسر کوتیر ناهونته و شیلهاک اینشوشیناک، گسترش دهنده سرزمین‌ها هستم (۳۸).

عدم وجود لقب یا عنوان شاهی محدود به دوره ایلام میانه نمی‌شود بلکه در الواح دوره ایلام نو این امر کم و بیش دیده می‌شود. به عنوان نمونه از آثار مکتوبی که از دوره پادشاهی تپتی هوبان اینشوشیناک *Tepti - Huban - Inshushinak* بدست آمده و در آنها پادشاه مذکور نیز از آوردن تیتیر و عنوان خود پرهیز نموده می‌توان یاد کرد. تپتی هوبان اینشوشیناک (؟) ۶۵۵ - ۶۶۴ قبل از میلاد) در استلی که در شوش بدست آمده می‌گوید:

"من تپتی هوبان اینشوشیناک پسر شیلهاک اینشوشیناک

31- R. Ghirshman, MDP XXXIX, Pl. LII N. 1, 3

32- A. Amiet, Les Antiquites du Luristan, Paris 1976, Pl. 28, P. 23

۳۳- همانجا شکل ۲۵

۳۴- اف. و. گونیک، همانجا، ص ۷۱ لوحه ۱۷

۳۵- همانجا، ص ۷۵ لوحه ۲۱ و همچنین ص ۷۸ لوحه ۲۷

۳۶- همانجا، ص ۸۵ لوحه ۳۲

۳۷- همانجا، ص ۸۵ لوحه ۳۳

۳۸- همانجا، ص ۱۴۱ لوحه ۶۵

هستم " (۳۹)

یا در روی آجر مکشوفه از شوش آمده :

" من تپتی هوبان اینشوشیناک پسر شیلهاک اینشوشیناک
هستم . من سرزمین هائی مثل بالا هوت ————— Balahute را
شکست دادم " (۴۰)

و یا بر روی آجر دیگری که آن هم از شوش بدست آمده به صورت
خیلی مختصر و به شکل زیر مطرح گردیده است :

" من تپتی هوبان اینشوشیناک پسر شیلهاک اینشوشیناک
هستم . " (۴۱)

بر روی دو آجر مخطط دیگر که از حفاریات شوش ظاهر شده پادشاه
مذکور می گوید :

" من تپتی هوبان اینشوشیناک پسر شیلهاک اینشوشیناک
هستم . من آجرها را ساختم و با آن معبد خدای اینشوشیناک
را در اینجا برپا داشتم . " (۴۲)

" من تپتی هوبان اینشوشیناک پسر شیلهاک اینشوشیناک
هستم . من معبد خدای اینشوشیناک را ساختم و به وی اهدا
نمودم . " (۴۳)

با تعمق در متون الواح فوق الذکر به نظر می رسد که "کیدین
هوتران پسر کورلوش" هم می تواند یکی از پادشاهان ایلامی
باشد که خواسته است بدلایلی از آوردن تیترو و عنوان خود به
عنوان پادشاه ایلام حداقل در روی اشیائی که از آرامگاه او بدست
آمده خود داری کرده باشد اما هنوز از سرنوشت چنین پادشاهانی
در تاریخ ایلام بی اطلاع هستیم .

ج . گامرون در این مورد می گوید :

" . . . در پرتو این حقایق و معلوماتی که در زیر آنها سخن
می رود مسلم است که از آن پس پادشاهی که از اهمیت زیادی
برخوردار باشد بر تخت ایلام ننشست ، بلکه برعکس در شوش
ماداکتو ، هیدالوو احتمالا " در شهرهای دیگر نیز چندین پادشاه
و فرمانروا حکومت راندند " (۴۴)

همه شواهد و مدارک و مستندات فوق الذکر نشان می دهد که
در تاریخ ایلام پادشاهانی وجود داشته اند که هنوز غبار تاریخ
از روی آنها زدوده نشده و حوادث و وقایع زمان آنها روشن
نشده است . از جمله آنها می تواند کیدین هوتران پسر کورلوش
باشد که وقایع مهم زمان حکمرانی او در چهار صحنه مختلف
در روی بدنه داخلی جام برنزی مکشوفه از ارجان بدون مطرح
کردن عنوان و لقب پادشاه مانند بعضی پادشاهان دیگر ایلام
به تصویر کشیده شده و برای روشن شدن آگاهی نسل های آینده
نسبت به پادشاهی که پیکره وی در روی نوار فوقانی جام حکاکی
شده اسم پادشاه مذکور دقیقا " در پشت پیکره" او و در پشت
همانجا که وی در مجلس ضیافت و در مقابل چادر سلطنتی بر
روی تخت نشسته نقر شده است .

۴- مقایسه و نتیجه گیری

چهار صحنه ای که بر روی بدنه داخلی جام برنزی "کیدین
هوتران" نقر شده علی الاصول می بایستی از نظر نوع صحنه ها
و همچنین از لحاظ یکایک نقوش مثل چادر ، تخت ، میز ، اراجه
کلاه یا تاج ، لباس و غیره با صحنه ها و نقوش مشابه در روی
آثار مکشوفه از سرزمین ایلام و سایر مناطق باستانی مورد مقایسه
و بررسی قرار گیرد تا بدین وسیله ارتباط هنری و فرهنگی بین
ایلامیان ساکن ارجان با سایر نقاط مشخص شود و همچنین قدمت
جام برنزی مذکور تعیین شود لیکن بررسی و مطالعه روی موارد
فوق نیاز به زمان و امکانات وسیع دارد و متاسفانه در شرایط
فعلی امکان دست یابی به این اهداف وجود ندارد . به همین
جهت در این مقاله سعی می شود که نتایج بررسی مقدماتی در
رابطه با مطالعات فوق الذکر ذیلا " درج و بررسی نهائی به آینده
موکول شود .

صحنه یا صحنه های شبیه چهار صحنه حکاکی شده بر روی
جام برنزی "کیدین هوتران" در روی هیچ کدام از اشیاء متعلق

۳۹- همانجا ، ص ۱۶۹ لوحه ۷۹

۴۰- همانجا ، ص ۱۷۰ لوحه ۸۰

۴۱- همانجا ، ص ۱۷۱ لوحه ۸۱

۴۲- همانجا ، ص ۱۷۱ لوحه ۸۲

۴۳- همانجا ، ص ۱۷۱ لوحه ۸۳

۴۴- ج . گامرون ، همانجا ، ص ۱۲۷

این نقش برجسته سناخریب شاه آشور (۶۸۱ - ۷۰۵ قبل از میلاد) دیده می شود که در روی تختی در جلوی چادر سلطنتی نشسته و افسران بلند پایه خویش را در هنگام محاصره شهر " لاگاش " به حضور پذیرفته است . بین چادر سلطنتی و تخت شاهی دو نفر از خدمه سلطنتی ایستاده و مشغول بادزدن پادشاه آشور می باشند . در سمت راست نقش برجسته تصویر دژی به چشم می خورد که هنرمندان آشوری در داخل آن باز هم تعدادی از چادرهای سلطنتی را به نمایش گذاشته اند . وضعیت برپائی چادرهای مذکور طوری است که افراد و اشیاء داخل آن مثل وضعیت چادر در صحنه اول جام ارجان به وضوح نشان داده شده است . (۴۶)

به قوم ایلام و حتی اقوام ساکن بین‌النهرین دیده نشده است . تنها اثر ایلامی که می توان در اینجا مطرح کرد یکی از نقوش برجسته کول فره در نزدیکی ایزه یا مال امیر است . در نقش برجسته مذکور یکی از پادشاهان ایلام (محتملا " از دوره ایلام نو) دیده می شود که بر روی تختی نشسته و افرادی را در یک مراسم رسمی به حضور پذیرفته است . (۴۵) متاسفانه نوع صحنه نقش برجسته اخیر الذکر با صحنه یا صحنه های روی جام برنزی ارجان متشابه نیست . تنها صحنه ای که تا اندازه ای قابل مقایسه با صحنه اول یا صحنه فوقانی جام برنزی مورد بحث می باشد صحنه مربوط به نقش برجسته نینوا است (تصویر شماره ۲۰) در



۲۰ - سناخریب شاه آشور در صحنه محاصره شهر لاگاش

۴۵- پ . آمیه ، تاریخ عیلام ، ترجمه ش . بیانی ، از انتشارات دانشگاه تهران شماره ۱۲۸۱ تهران ۱۳۴۹ شکل شماره

P. Amiet. *Elam.*, Paris 1966 p. 557 pl. 424

= ۱۲۸

46- A. Parrot. *Assur München* 1961. Abb. 42

بررسی و مطالعه درباره صحنه ضیافت یا صحنه‌های دیگر جام ارجان مارا به نقوش روی آبخوری‌های برنزی لرستان (۴۷) متوجه می‌کند. بر روی آبخوری‌های برنزی مذکور صحنه یا صحنه‌های مختلف ضیافت دیده می‌شود که تا اندازه‌ای با بخشی از صحنه ضیافت جام ارجان قابل مقایسه است. آبخوری‌های مذکور به شکل استوانه‌ای با ته دگمه‌ای شکل می‌باشد و از این نوع ظروف تاکنون تعداد زیادی از حفاری‌های قبور لرستان به صورت غیرقانونی استخراج شده که به موزه‌ها و کلکسیون‌های داخلی و خارجی راه یافته‌است. از آن جمله می‌توان از آبخوری‌های موزه ملی ایران، موزه آشمولین (انگلستان)، موزه نژادشناسی مونیخ (آلمان)، موزه عراق و یادگار مجموعه‌های خصوصی مثل مجموعه خصوصی دیوید وال (David - Weil) در پاریس، دکتر باخ (Dr. Bach) در آخن آلمان را نام برد. در روی نقوش آبخوری‌های مذکور سوژه اصلی یکسان است و آن هم مجلس ضیافت خصوصی یکی از بزرگان یا پادشاهان است. پ. کالمیر بر روی تعدادی از این نوع ظروف تحقیقات جامعی انجام داده و نتایج آنرا منتشر کرده است. (۴۸) این تحقیق به ما امکان می‌دهد که دید کلی بر روی تمام یا اکثر نقوشی که در روی آبخوری‌های مکشوفه لرستان نقر شده بیندازیم. در تمامی صحنه‌هایی که بر روی ظروف برنزی مذکور پیاده شده متأسفانه باز هم صحنه‌هایی که تمام اجزاء آن شبیه صحنه اول جام ارجان باشد دیده نمی‌شود. البته این وضع از نظر ما کاملاً "طبیعی" است زیرا صحنه‌های جام ارجان بیان‌کننده وقایع تاریخی دوران حکومت یکی از پادشاهان ایلام با رعایت ترتیب حدوث آنها و بطور مسلسل بوده است و صحنه یا صحنه‌هایی که تاکنون بر روی اکثر اشیاء باستانی و مخصوصاً "آبخوری‌های برنزی لرستان" به تصویر کشیده شده شرح یکی از صحنه‌های زندگی و یا وقایع اتفاق افتاده در طول زندگی پادشاهان بوده و نتیجتاً "فاقد مزیت‌هایی می‌باشد که به وضوح در صحنه‌های جام کیدین هوتران دیده می‌شود. بررسی نقوش آبخوری‌های برنزی لرستان چه از لحاظ سوژه و چه از لحاظ وسایل و ادواتی که شرکت‌کنندگان آن مورد استفاده قرار داده‌اند قابل مقایسه با سوژه و ادوات به

کار برده شده در صحنه‌های جام ارجان می‌باشد. همانطور که قبلاً اشاره شد موضوع یا سوژه اصلی اکثر نقوش آبخوری‌های برنزی لرستان صحنه ضیافت یکی از بزرگان یا پادشاهان است. در این قبیل ضیافت‌ها که به صورت خیلی خصوصی برگزار می‌شده شاه بر روی تخت خویش نشسته و در حال نوشیدن از یک ظرف است. این سوژه با بخشی از صحنه اول جام ارجان مطابقت دارد. علاوه بر هماهنگی موضوع بین صحنه اول جام ارجان و صحنه‌های روی آبخوری‌های برنزی لرستان بعضی از ادوات به کار برده شده در مجلس ضیافت لرستان با ادوات منقور بر روی جام ارجان قابل مقایسه می‌باشد از آن جمله است:

- ۱- میز با پایه‌هایی شبیه پای‌های حیوانات (تصاویر ۳۱-۲۶، ۲۳، ۲۱)

۲- چنگ مثلثی شکل (تصویر ۲۱)

۳- تار (تصاویر ۲۹، ۲۶)

۴- ظرف با لوله نی (تصاویر ۳۱-۳۰، ۲۷، ۲۵-۲۳)

این نمونه‌های قابل مقایسه و همچنین مشابهت بین موضوع صحنه ضیافت جام ارجان و آبخوری‌های برنزی لرستان نشانگر این واقعیت است که هنرمندان ایلامی در هنگام خلق صحنه‌های جام ارجان از موضوعات صحنه‌های خلق شده بر روی آبخوری‌های برنزی لرستان آگاهی کامل داشته‌اند و به همین دلیل است که ما آثار قابل مقایسه بین صحنه اول ارجان و بعضی از آلات و ادوات به کار برده شده در تمام صحنه‌ها با نقوش روی آبخوری‌های برنزی لرستان مشاهده می‌کنیم. علاوه بر موارد فوق تزیینات اطراف صحنه‌های ارجان و همچنین نقش داخلی دایره مرکزی آن که شامل نقوش قیطانی یا گیس‌یافت و گل‌رز می‌باشد در روی اکثر آبخورهای برنزی لرستان مشاهده می‌شود. این وجوه تشابه می‌تواند بازگوکننده این واقعیت باشد که هنرمندان ایلامی ارجان در هنگام حکاکی بدنه داخلی جام ارجان رابطه خیلی نزدیکی با هنرمندان و صنعت‌گران لرستان داشته‌اند.

در بررسی‌های قبلی که بر روی آثار مکشوفه از ارجان و مخصوصاً "نقوش حلقه طلائی قدرت انجام گرفته به این نتیجه رسیدیم

۴۷- ل. واندنبرگ. این نوع ظروف برنزی لرستان را بعنوان جام استوانه‌ای شکل مطرح می‌نماید (همانجا، ص ۹۲)

48- P. Calmeyer, *Reliefbronzen in babylonischen Stil_ eine westiranische werkstatt des 10 Jahrhunderts v.*

Chr., München 1973



۲۱- آبخوری برنزی مجموعه ملکی تهران



۲۱-ب



۲۱-الف



۲۳



۲۲



۲۴



۲۵

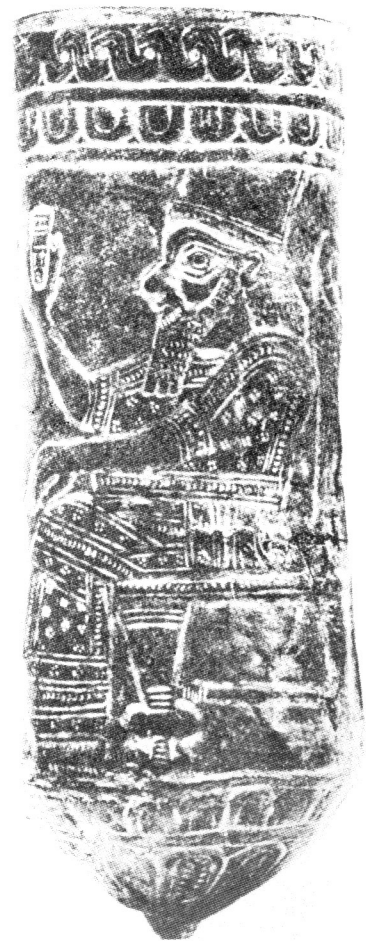


۲۵-۲۲ - صحنه ضیافت بر روی چهارآبخوری برنزی لرستان (درموزه مونیخ (آلمان) ، مجموعه خصوصی

(تهران) موزه ژنو (سوئیس) و مجموعه دیوید وایل



۲۵-ب



۲۵-الف

۲۵ الف و ب - صحنه ضیافت بر روی آبخوری یا ساغر مجموعه دیوید و ایل



۲۶- صحنه ضیافت بر روی آبخوری یا ساغر موزه لیون

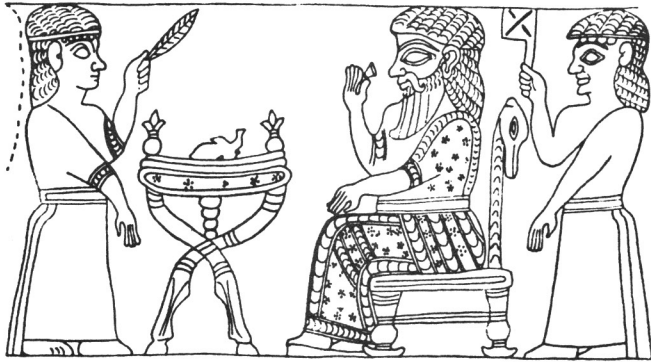


۲۶-ب



۲۶-الف

۲۶- صحنه ضیافت یکی از بزرگان یا پادشاهان بر روی آبخوری برنزی لرستان (در موزه لیون-فرانسه)



۲۸



۲۷

۲۷-۲۹- سه صحنه دیگر از مجلس ضیافت بر روی ساغرهای مجموعه خصوصی ن . کوتولاکیس (ژنو)، موزه لندن و موزه ملی هنر مشرق زمین (رم)



۲۴

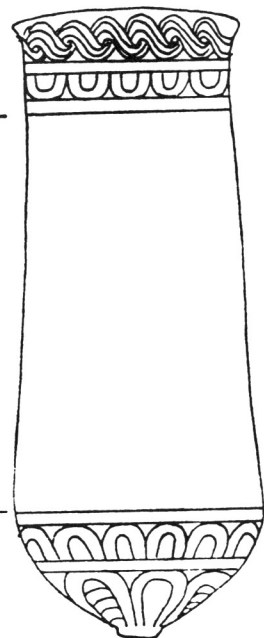


۳۰



۳۱

۳۰-۳۱- مجلس ضیافت بر روی دوآبخوری یا ساغربرنزی مکشوفه از لرستان (در موزه هنر
 مشرق زمین رم و موزه ملی ایران)



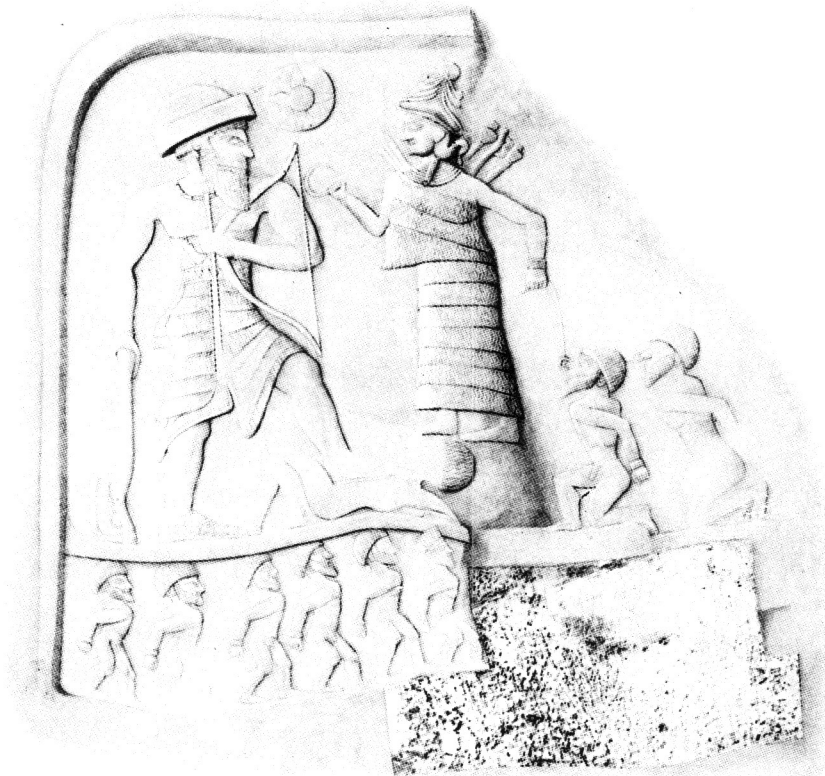
۳۲- نمونه‌های نقوش تزئینی بر روی لبه آبخوری های برنزی لرستان

کنتف بسته به پیش پادشاهان لولوبی و هخامنشی آورده می شوند. و از این لحاظ هم می توان تصور کرد که افراد کنتف بسته یا شورشیان - که پیکره آنها در صحنه دوم جام ارجان منقور شده به حضور شخصی آورده می شوند که به طور حتم می بایستی یکی از پادشاهان ایلام باشد .

آنچه که مجدداً " در مقام مقایسه نقوش فوق الذکر با نقوش صحنه دوم جام ارجان به چشم می خورد این است که حداقل در دو نقش برجسته سرپل ذهاب و بیستون از وقایع دیگر دوران حکومت پادشاهان مذکور و همچنین کیفیت دستگیری شورشیان آثار و شواهدی دیده نمی شود در صورتی که در نقوش جام ارجان وقایع تاریخی چه قبل از شورش و چه بعد از آن و همچنین نحوه دستگیری شورشیان (علی رغم محدودیت فضای نمایش صحنه ها) به وضوح نشان داده شده است .

که هنرمندان ایلامی از هنر آشوری متأثر بوده اند (۴۹) . لیکن در بررسی و مطالعه نقوش جام برنزی ارجان این واقعیت نیز محرز می شود که هنرمندان ایلامی ارجان علاوه بر رابطه هنری و فرهنگی با آشور با هنرمندان و صنعتگران لرستان نیز در این زمینه ها روابط عمیقی داشته اند . پ . کالمیر تاریخی که برای آشوری های برنزی فوق تعیین کرده قرن ۱۰ قبل از میلاد است (۵۰) لیکن ل . واندنبرگ قدمت ظروف مذکور را بین ۷۵۰-۱۰۰۰ قبل از میلاد برآورد می کند (۵۱) .

حاضر کردن دستگیرشدگان یا شورشیان در پیش پادشاهان یکی از صحنه های قدیمی است که نمونه های مختلف آن را می توان بر روی نقش برجسته سرپل ذهاب مربوط به دوران حکومت آنوبانی نی ، (تصویر ۳۳) ، نقش برجسته مکشوفه در شوش مربوط به دوره اکد (۵۲) و بر روی نقش برجسته داریوش در بیستون (تصویر ۳۴) مشاهده کرد . در هر دو یا سه صحنه دستگیرشدگان یا شورشیان

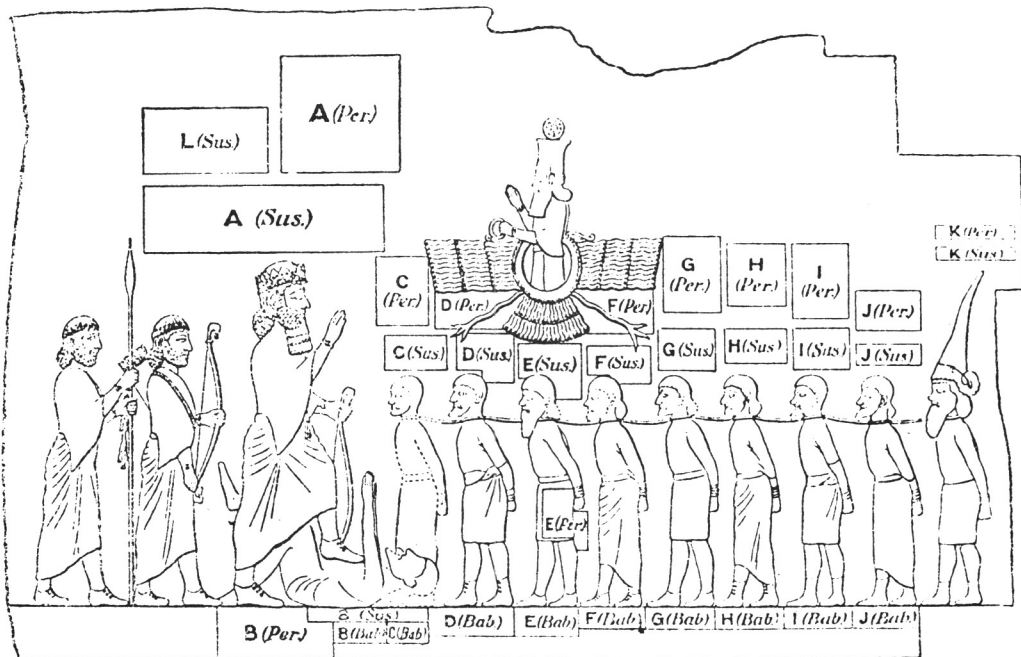


۴۹- ع . علیزاده ، همانجا ص ۵۰

۵۰- پ . کالمیر ، همانجا ، ص ۲۲۴ بعد

۵۱- ل . واندنبرگ ، همانجا ، ص ۹۲

52 - A. Moortgat, *the Art of Ancient Mesopotamia*, New York 1967, Pl. 138



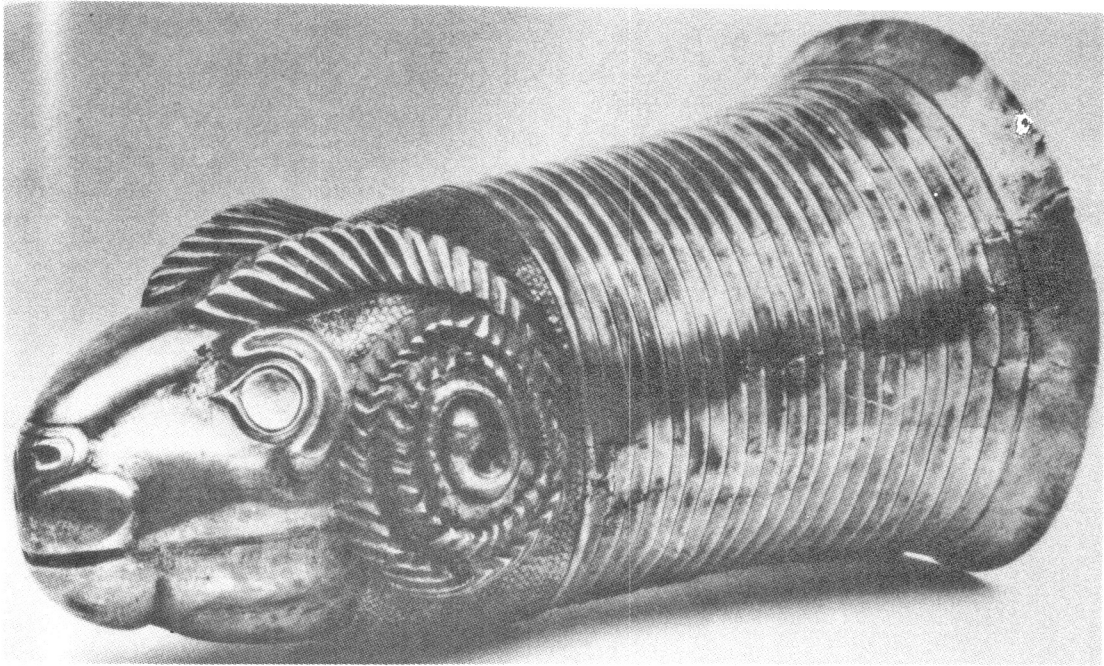
۳۴- بیستون ، صحنه آوردن شورشیان دستگیر شده به پیش داریوش شاه هخامنشی

داشت . در بین اشیائی که تاکنون از حفاری های مختلف در ایران به دست آمده یکی هم ریتون هامی باشد . از آن جمله می توان از ریتون های زیویه (تصویر ۳۵) ، کردستان (تصویر ۳۶) سقز (تصویر ۳۷) نام برد . قسمت تحتانی این نوع ظروف فلزی یا سفالی با سر حیواناتی از قبیل غزال ، قوچ ، بزکوهی

بعد از بررسی دو صحنه ضیافت و آوردن شورشیان به پیش پادشاه اکنون به بررسی جزئیات نقوش جام ارجان می پردازیم : در نقوش صحنه اول جام ارجان سه ریتون وجود داشت . یکی از ریتون ها در دست شاه ایلامی بود و دو نمونه دیگر از آنها در زیرخمره هایی که بر روی میز بزرگ نهاده شده بود قرار



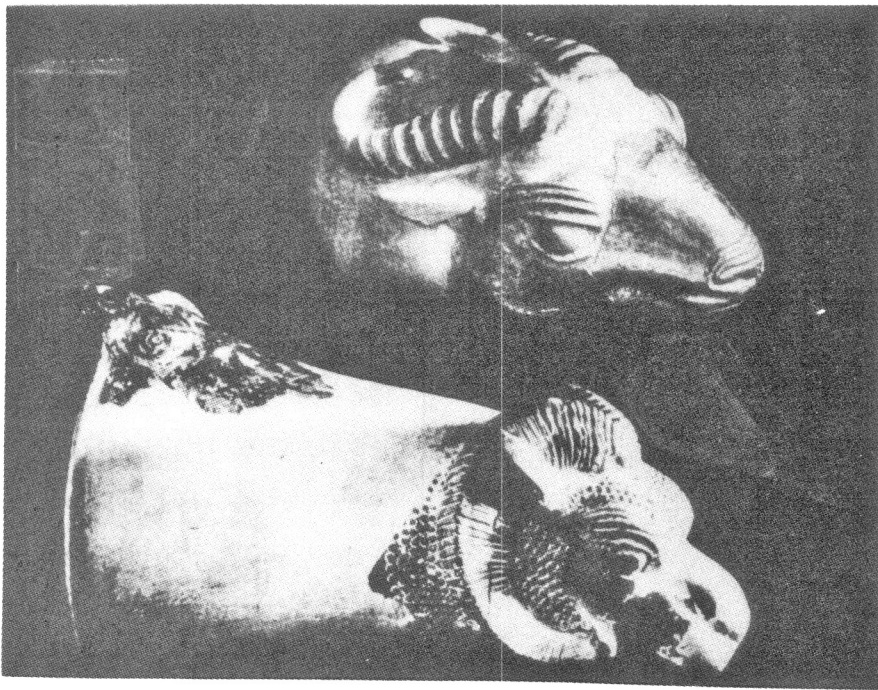
۳۵- ریتون سفالی از زیویه با سرقوچ



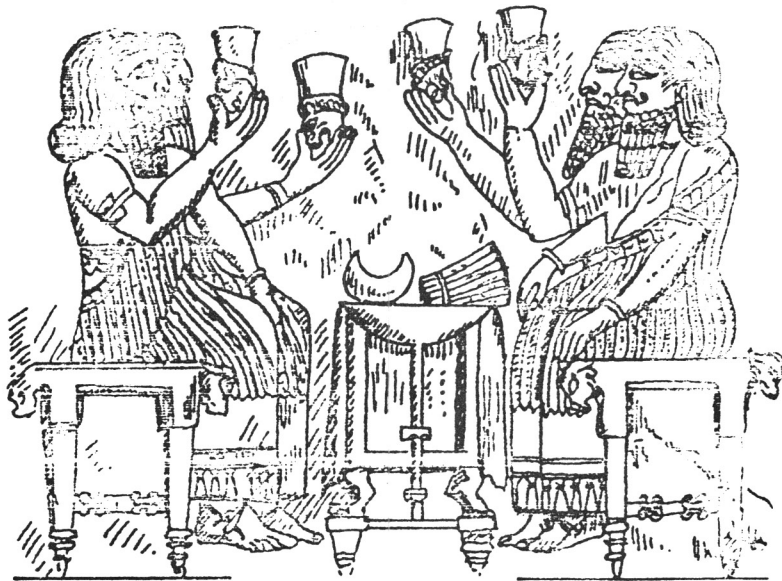
۳۶- ریتون طلائی از کردستان با سرقوچ

و شیرمزمین می‌باشد. قدمتی که برای ریتون‌های فوق‌الذکر تعیین شده قرن ۷ و ۸ قبل از میلاد است و به همین جهت می‌توان ریتون‌های روی صحنه اول جام برنزی ارجان را به قرون ۸ و ۷ قبل از میلاد تاریخ‌گذاری کرد. این نوع ظروف تنها در ایلام و سایر مناطق باستانی ایران مورد استفاده نبوده بلکه در کشور

همسایه غربی ایلام یعنی در سرزمین آشور نیز از این ریتون‌ها استفاده شده است. نمونه‌ای از استفاده از ظروف مذکور را می‌توان در مجلس ضیافت آشوری‌ها و بر روی نقوش برجسته آنها در تصویر شماره ۳۸ مشاهده کرد.



۳۷- دو ریتون دیگر از سقز



۳۸- بزرگان آشور در حال نوشیدن از ریتون ها هستند



۳۹- نقش برجسته کول فره - سه نفر از نوازندگان ایلامی در حال نواختن چنگ و فلوت

ادوات موسیقی از جمله وسایلی است که در صحنه جشن پیروزی (صحنه چهارم) مورد استفاده قرار گرفته است . در مبحث مربوط به صحنه ضیافت و مقایسه آن با صحنه ضیافت بر روی آبخوری های برنزی لرستان اشاره ای به وجود ادوات و آلات موسیقی مانند چنگ و تار شد در اینجا نیازی به اشاره مجدد به آنها نیست . آنچه که بیان شد در اینجا ضروری به نظر می رسد ارزش و اهمیت موسیقی در بین ایلامی ها است . کوتیک اینشوشیناک یا پوزور اینشوشیناک پادشاهی از سلسله او ان (۲۲۲۰-۲۲۴۰ قبل از میلاد) دستور داده بود نوازندگانی را رسماً "استخدام نمایند تا آنها به توانند در مدخل معبد خدای اینشوشیناک به نواختن موسیقی و خواندن سرودهای مذهبی به پردازند . (۵۳) علاوه بر این در نقوش برجسته هانی حاکم محلی "آیاپیر" (ایزده فعلی) در کول فره علائم و آثار استفاده از ادوات مذکور به خوبی به چشم می خورد (تصاویر ۴۰ - ۳۹) در این نقش برجسته پیکره های سه نفر از نوازندگان ایلامی دیده می شود که در پیشاپیش هانی حاکم منصوب از طرف شوتروک ناهونته دوم پادشاه ایلام (۶۹۹-۷۱۷ قبل از میلاد) در یک صحنه قربانی حیوانات برای خدایان ایلام شرکت نموده و مشغول نواختن موسیقی می باشند . سه نفر ایلامی مذکور در حال نواختن چنگ و فلوت هستند . چنگ نفر اول مثلثی شکل است که نمونه آن را



۴۰- نقش برجسته هانی حاکم آایپیر در کول فره در صحنه قربانی حیوانات برای خدایان آایپیر



۴۱- نقش برجسته یکی از نوازندگان آشوری در کاخ شمالی آشور بانینپال در نینوا

در دست‌های دو نفر از نوازندگان ایلامی صحنه چهارم ارجان می‌توان مشاهده کرد. چنگی که در دست نفر دوم نقش برجسته کول فره می‌باشد قابل مقایسه با چنگ نفر سوم در صحنه چهارم ارجان است علاوه بر این در بین گروه نوازندگان موسیقی در هر دو صحنه (جام و نقش برجسته) یکی هم فلوت‌زن است. این امر گویای هماهنگی نوازندگان در هنگام نواختن موسیقی در هر دو صحنه فوق‌الذکر می‌باشد.

نقش پیکره نوازندگان ایلامی در تزئینات دیوارهای کاخ جنوبی نینوا مربوط به دوره پادشاهی آشور بانینپال (۶۲۶-۶۶۸ قبل از میلاد) نیز حجاری شده است. (تصویر ۴۳) چنگ مثلی شکل فوق‌الذکر نه تنها به وسیله نوازندگان ایلامی در کشور ایلام مورد استفاده قرار گرفته بلکه با بررسی نقوش برجسته کاخ شمالی آشور بانینپال در نینوا می‌توان بدین نتیجه رسید که نوازندگان آشوری نیز دارای چنگی شبیه چنگ ایلامی‌ها بوده‌اند. (تصاویر ۴۲-۴۱)



۴۲- چنگ نواز آشوری قرن هفتم قبل از میلاد

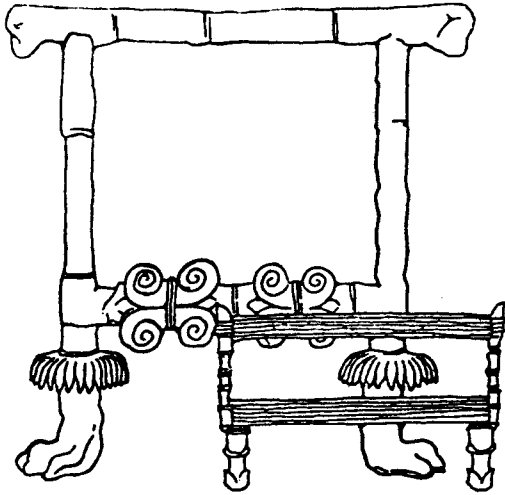


۴۳- چنگ نواز ایلامی بر روی نقوش برجسته کاخ

نینوا

بررسی‌هایی که پروفیسور ب. هرودا در مورد انواع چنگ‌های روی نقوش برجسته آشور انجام داده نشان می‌دهد که چنگ‌های مثلثی شکل در کشور آشور به وسیله زنان نواخته می‌شد (۵۴) شاید علت عدم هماهنگی لباس‌های سه نفر از نوازندگان ایلامی که چنگ در دست دارند از اینجا ناشی شده باشد که دو نفر اول ملیس به لباس‌های بلند زنان ایلامی هستند که چنگ‌های مثلثی شکل را می‌نوازند و نفر سوم که لباسی کوتاه‌ترتن دارد نوازنده مردمی باشد که یک نوع چنگی دیگر در دست دارد .

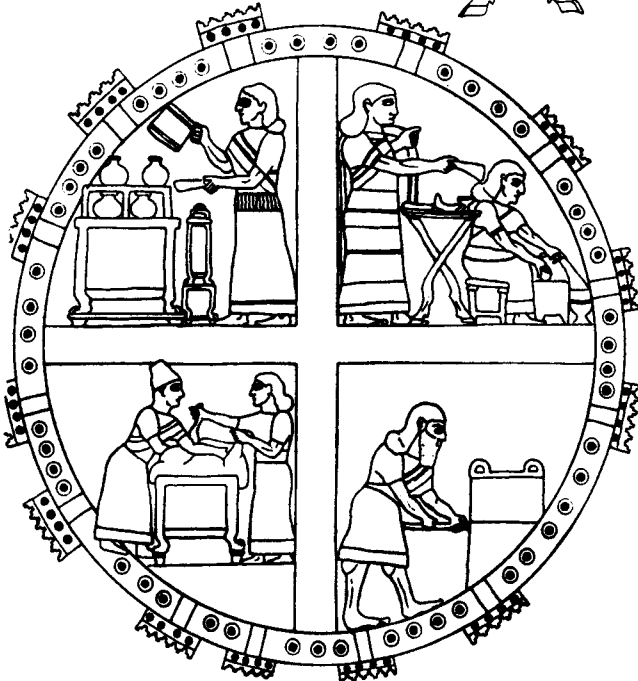
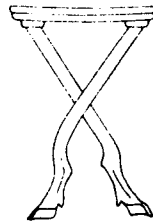
54-B. Hrouda, *Die Kulturgeschichte des Assyrischen Flachbildes*, Bonn 1965, S. 109



۴۴- نمونه‌ای از تخت مزین با سر حیوانات

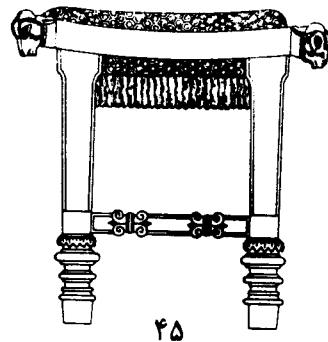
قابل مقایسه‌ای دیده نمی‌شود ولی شواهدی دال بر استفاده آشوری‌ها از میزهایی با پایه‌هایی شبیه پای حیوانات وجود دارد. دو نمونه از این شواهد را می‌توان در روی نقوش برجسته مربوط به دوره حکومت آشور ناصریال دوم در روی تصاویر ۴۸ و ۴۹ مشاهده کرد.

۴۸- میز با پایه‌های شبیه پای حیوانات (قرن ۹ قبل از میلاد)

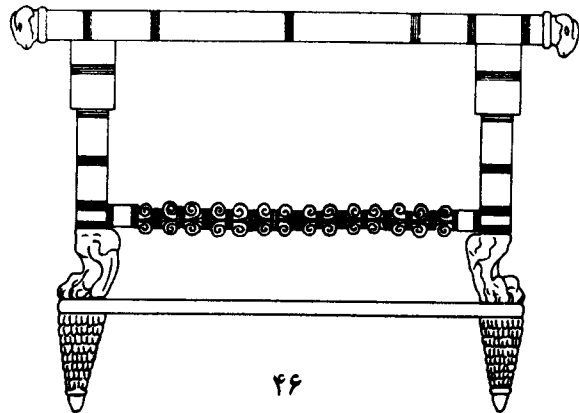


۴۹- نقش میز با پایه‌های شبیه پای حیوانات در داخل یکی از اتاقهای دژ آشوری (قرن ۹ قبل از میلاد)

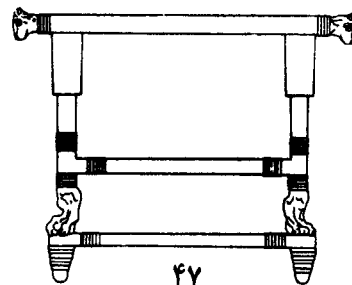
در هنگام بحث راجع به نوع صحنه‌ها و مقایسه صحنه‌زیافت روی جام کیدین هوتران با صحنه‌های زیافت بر روی آبخوری‌های برنزی لرستان اشاره‌ای نیز به استفاده از میز با پایه‌هایی به شکل پای حیوانات شد. اما علاوه بر میز فوق‌الذکر میز بزرگ مستطیل شکلی که با سر حیوانات مزین شده بود در زیافت مذکور به چشم می‌خورد. بررسی‌های انجام گرفته نشان می‌دهد که این نوع تزئینات نیز در آشور به منظور مزین کردن تخت‌های پادشاهان آشورنو مورد استفاده قرار گرفته است. در اینجابه نمونه‌های مختلف تزئینات فوق‌الذکر در آثار مکشوفه از نیمروند مربوط به قرن ۷ قبل از میلاد (تصویر ۴۴) و یا آثار بدست آمده از دوره حکومت آشور ناصریال دوم (۸۵۱-۸۸۳ قبل از میلاد) (تصویر ۴۵) و سارگن دوم (۷۰۵-۷۲۱ قبل از میلاد) (تصاویر ۴۷-۴۶) می‌توان اشاره کرد. هر چند از میزهای مستطیل شکل ایلامی در میان آثار و مدارک آشوری نمونه‌های



۴۵



۴۶

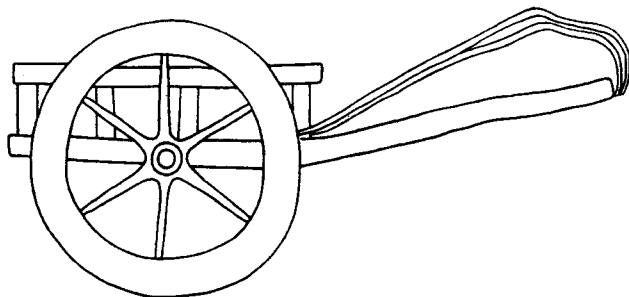


۴۷

۴۵-۴۷- سه نمونه از تخت‌های پادشاهان آشوری (قرن ۹-۷ قبل از میلاد)

روی مهرهای استوانه‌ای اوروک ، ظرف صابونی خفاجیه ، مدل برنزی معبدشارا ، ظرف سفالین منقوش خفاجیه ، موزائیک اوروک غیره آثار و نشانه‌های استفاده از ارابه به چشم می‌خورد . (۵۶) نقش ارابه دو چرخ با چرخ‌های شش‌پربر روی مهرهای استوانه‌ای مربوط به دوره آشور میانه از نیمه اول قرن ۱۷ تا قرن ۱۲ قبل از میلاد وجود دارد . (۵۷) علاوه بر آن ردپای استفاده از ارابه را می‌توان در روی "ابلیسک سفید" (*White Obelisk*) از اواخر قرن ۱۱ قبل از میلاد (محتملا "از دوره آشور ناصر پال اول از نینوا (۵۸) و بر روی مهرهای استوانه‌ای مربوط به قرن ۹ قبل از میلاد (۵۹) پی‌گیری کرد . اما تمام ارابه‌های شش‌پر فوق‌الذکر از لحاظ شکل اطاقک با ارابه منقور بر روی جام برنزی ارجان متفاوت می‌باشد . یک نمونه از ارابه شش‌پر ارجان در روی نقوش برجسته آشور مربوط به قرن ۷ قبل از میلاد دیده می‌شود (تصویر ۵۰) اما اولاً " ارابه فوق‌الذکر به عنوان " ارابه بارکشی " مشخص شده و ثانياً " اختلافاتی با ارابه ایلامی در مورد اطاقک آن به چشم می‌خورد . ب . هرودا در مورد " ارابه بارکشی " می‌نویسد :

درباره چگونگی ایجاد ارابه‌های بارکشی سخن زیادی نمی‌توان



۵۰- ارابه شش‌پر آشوری (قرن ۷ قبل از میلاد)

از جمله آثار دیگری که در صحنه‌های اول و دوم در روی بدنه داخلی جام برنزی " کیدین هوتران " دیده می‌شود نقش دو ارابه است . ارابه اول در صحنه اول یا صحنه حمل حیوانات شکار شده به وسیله دو اسب کشیده می‌شود . این ارابه دارای چرخ‌های هشت‌پر بوده و اطاق آن با نقش گل‌های رز (؟) در میان خطوط افقی و عمودی تزئین شده است . در صحنه دوم ارابه دیگری مورد استفاده قرار گرفته که کاملاً " با ارابه اولی متفاوت است به عبارت دیگر ارابه دوم که معلوم نیست به وسیله چند اسب کشیده می‌شود فاقد اطاقک از نوع اطاقک ارابه اولی بوده و به نظر می‌رسد که فقط تختی به طور افقی بر روی چرخ‌های آن به منظور محل نشستن افراد قرار داده شده است . علاوه بر اختلاف فوق‌الذکر ارابه دوم دارای چرخ شش‌پر می‌باشد در حالی که ارابه اول ، چرخ‌های هشت‌پر دارد . شاید علت وجود وجوه افتراق فوق‌الذکر در بین دو ارابه در صحنه‌های مذکور مربوط به کار برد متفاوت آنها باشد . به این توضیح که ارابه اول با چرخ‌های هشت‌پر جهت حمل بار سنگین بهتر می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد در صورتی که ارابه دوم به دلیل سبکی وزن و نوع چرخ‌ها قادر خواهد بود برای مسافرت‌های دور و سریع مورد بهره‌برداری واقع شود . متأسفانه علی‌رغم حفاری‌هایی که تاکنون در روی آثار ایلامی انجام گرفته بندرت به مدارکی بر می‌خوریم تا سابقه و وضعیت ارابه یا ارابه‌های ایلامی را برای ما روشن سازد . قدیمی‌ترین اثری که در این مورد در دست است ظرف مکشوفه از شوش می‌باشد که بر روی آن نقش ارابه نقاشی شده و مربوط به هزاره سوم قبل از میلاد می‌باشد . (۵۵) ناگفته‌نماند مطالعاتی که در خصوص وجود ارابه در منطقه بین‌النهرین انجام گرفته نشان می‌دهد که بر روی لوحه‌های مکشوفه از اوروک طبقه 4 نقش ارابه برای اولین بار به عنوان قدیمی‌ترین اثر و نشانه در بین‌النهرین دیده شده و بعد از آن به ترتیب در

۵۵- پ . آمیه . همانجا ، ص ۱۴۶ تصویر ۱۰۶

56- V. Nagel, *Der mesopotamische Streitwagen and seine Entwicklung in ostmediterranen Bereich*, Berlin 1966

۵۷- همانجا ، تصاویر ۲۴، ۲۵، ۳۷، ۳۸، ۴۰

58- E. Sollberger, *The White Obelisk*, in *Iraq XXXVI*, part 1 and 2, London 1974, Pl. XLV

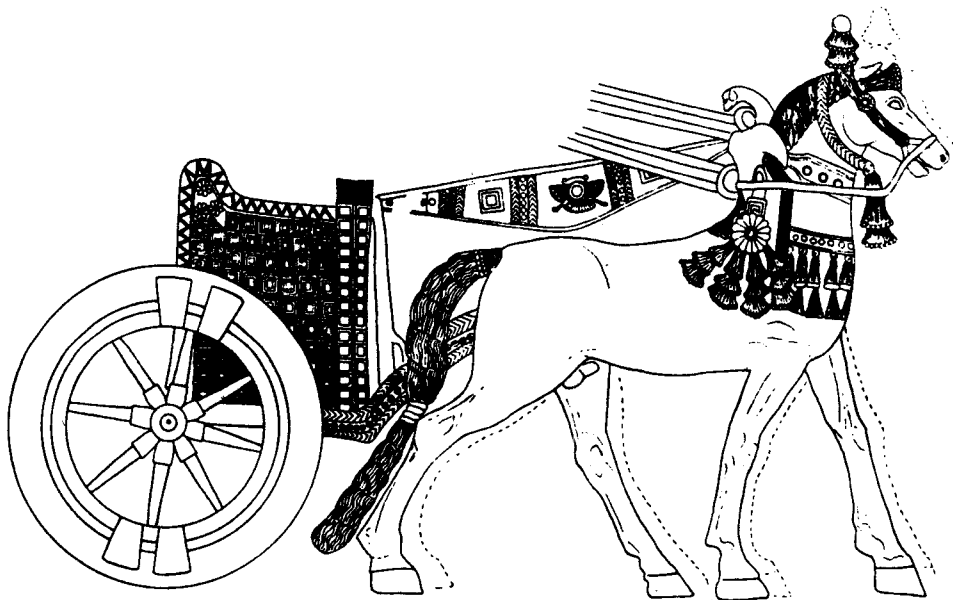
۵۹- و . ناقل ، همانجا ، تصویر ۴۵

گفت . تنها به این موضوع اشاره می‌توان کرد که ارابه‌های بارکشی که در نقوش برجسته این دوره ظاهر می‌شود قبلاً " در ارتباط با حمل مجسمه " لاما سو " وسیله ارابه دستی دو چرخ مطرح شده که در روی قسمت افقی آن دیواره‌های کوچکی برای بستن طناب و چوب به وجود آمده است . (۶۰)

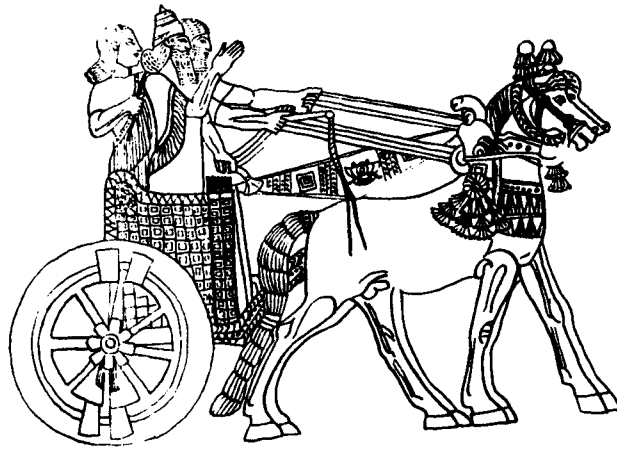
در بحث راجع به صحنه دوم به این موضوع اشاره شد که وضعیت سرنشینان ارابه و افراد حول و حوش آن نمایانگر این امر می‌باشد که پادشاه ایلامی به وسیله ارابه مذکور به کنار قایق آمده باشد . اگر از ارابه ایلامی در این صحنه نیز مثل صحنه‌های نقوش برجسته آشوری به منظور انتقال اشیاء یا سرنشینان و نزدیکان پادشاه ایلامی استفاده شده باشد باید گفت که یکی از اسب‌های پشت ارابه مورد استفاده پادشاه ایلامی قرار گرفته و از ارابه نیز محافظین و همراهان پادشاه ایلامی استفاده کرده‌اند . ارابه دوم ارجان که در مقام مقایسه با ارابه اول مجهزتر و مجلل‌تر می‌باشد دارای اطاقک مزین و چرخ‌های هشت‌پرمی باشد . هر چند به دلیل فقدان آثار و مدارک ایلامی باز هم نمی‌توان وضعیت ارابه مذکور را با ارابه‌های ایلامی مورد مقایسه قرارداد

اما با بررسی آثار و مدارک باستانی مکشوفه در بین النهرین می‌توان موارد مختلف انحاء استفاده از ارابه‌های نظیر ارابه ایلامی را تا حدودی شناسایی کرد که از آنجمله ارابه‌های مربوط به تیگلات پیلسر سوم در روی نقوش برجسته نیم‌مرد (تصاویر ۵۴ ، ۵۲ ، ۵۱) در کاخ ارسلان‌تاش (تصویر ۵۳) و همچنین ارابه شکار شاهی مربوط به آشور بانیهال (۶۲۷-۶۶۸ قبل از میلاد) (تصویر ۵۵) در روی نقوش برجسته کاخ شمالی در نینوا می‌باشد . علیرغم اختلاف جزئی که بین ارابه‌های آشوری و ارابه هشت پر ایلامی ارجان وجود دارد می‌توان قدمت ارابه هشت پر ایلامی ارجان را به قرن ۸-۷ قبل از میلاد تاریخ‌گذاری کرد .

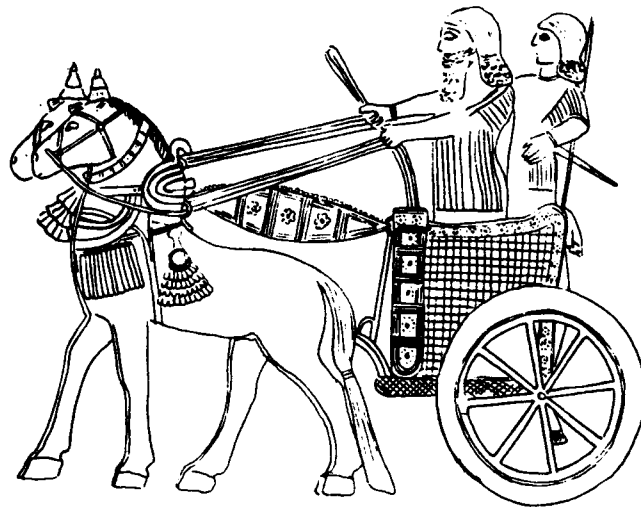
در اینجا لازم به توضیح می‌داند همانطور که در مقدمه این فصل از مقاله عنوان شد چون هدف بررسی مقدماتی جام ارجان بود بنابراین در مورد مقایسه و بررسی صحنه‌های روی بدنه داخلی جام ارجان و نقوش اشیاء یا ادواتی مانند میزها ، ریتون ها ، ادوات موسیقی ، ارابه‌ها بهمین مقدار اکتفاء و دنباله بحث را در خصوص قسمت‌های دیگری از نقوش جام مذکور



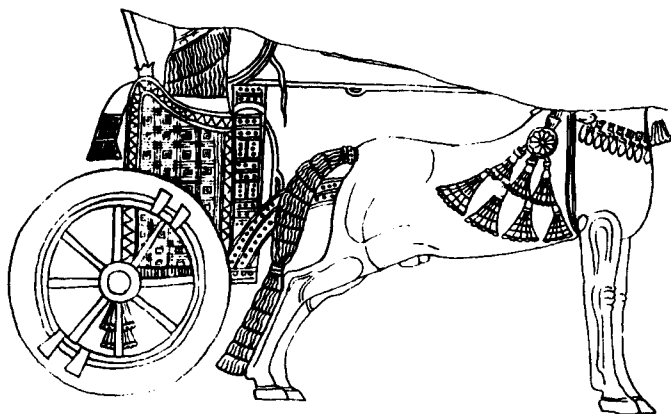
۵۱- ارابه جنگی آشوری (مربوط به دوره تیگلات پیلسر سوم - قرن ۸ قبل از میلاد)



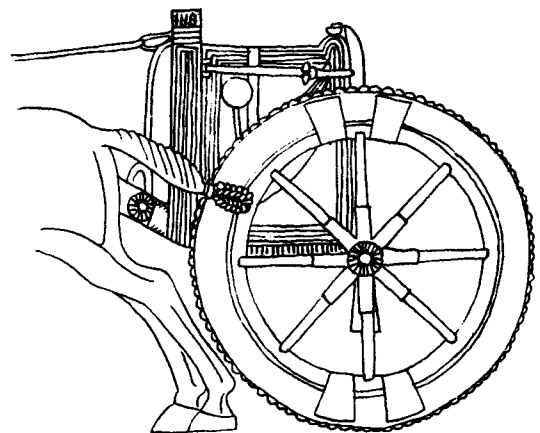
۵۲- آرابه شاهی (بر روی نقوش برجسته کاخ تیگلات پیلرسوم در نیمرود - قرن ۸ قبل از میلاد)



۵۳- آرابه هشت پر (بر روی نقوش برجسته کاخ در ارسالانتاش در شمال سوریه - قرن ۸ قبل از میلاد)



۵۵- آرابه هشت پر شاهی (بر روی نقوش برجسته کاخ تیگلات پیلرسوم در نیمرود - قرن ۸ قبل از میلاد)



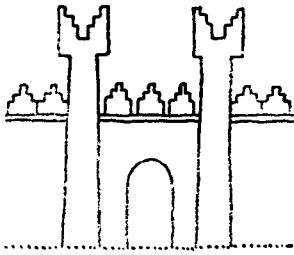
۵۴- آرابه هشت پر شاهی (بر روی نقوش برجسته کاخ شمالی آشوربانیپال در نینوا (قرن ۷ قبل از میلاد)

ادامه می‌دهیم .

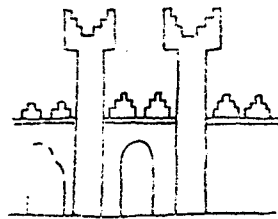
در صحنه دوم آثاری از یک دژ یا مقر حکومت پادشاه ایلامی به تصویر کشیده شده است . در مورد وضعیت معماری دژ مذکور در صفحات قبل توضیحاتی داده شده و نیازی به تکرار آن نیست . اما درباره حالات و خصوصیات قلاع ایلامی مخصوصاً " قلاع ایلامی " که تصویر آنها در روی نقوش برجسته آشور حجاری شده است . گونتر مطالعاتی انجام داده و مقاله‌ای تحت عنوان " قلاع اورارتو و سایر قلاع غرب ایران در روی نقوش برجسته آشور " نوشته و چاپ کرده است وی در مورد قلاع ایلامی در این مقاله می‌نویسد :

" گروه سوم دژها را می‌توان در صحنه‌های ایلامی نقش برجسته آشور بانیپال در نینوا مشاهده کرد . این شهرها بجای اینکه روی صخره قرار گرفته باشد معمولاً " در دشت واقع شده . سه مورد در کنار رودخانه و جنگل واقع و چهارمین نمونه رادروی تپه‌های پوشیده از درخت می‌توان دید . استحکامات "هامانو" و یک محوطه دیگر ایلامی دارای دو ردیف دیوارهای برج‌دار می‌باشد که در فواصل مساوی قرار گرفته و برج‌ها یکی در بالای دیگری است . برج‌ها در هر دور ردیف از بالای دیوارها برخاسته و هماهنگ با خود دیوارها دارای کنگره می‌باشد . در دو مورد دروازه‌های مستطیل شکلی که در راس حالت پله‌ای دارد در مرکز اولین ردیف دیوارها قرار گرفته است . " (۶۱)

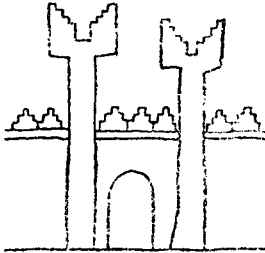
اگر در مورد معماری دژهای شبیه دژی که نقش آن بر روی جام ارجان حک شده تحقیق و بررسی به منطقه مجاور سرزمین ایلام یعنی کشور اورارتو تسری داده شود و آثار و مدارک باقیمانده از این تمدن مورد مطالعه قرار گیرد شواهدی دال بر هماهنگی معماری دژهای اورارتو با دژ ایلامی منقور بر روی جام ارجان بدست خواهد آمد . در این رابطه می‌توان نقش دژهای اورارتو را که در روی تیردان های برنزی مکشوفه از غرب ایران (تصویر ۵۶ الف) ، لرستان (تصاویر ۵۶ ب و ج) مربوط به قرون ۹-۸ قبل از میلاد است مطرح نمود . علاوه بر شباهت تقریبی معماری دژهای اورارتو با دژ ایلامی ارجان می‌توان در اینجا از نقش دژ حجاری شده روی کودوری مکشوفه از شوش مربوط به قرن ۱۲ قبل از میلاد (تصویر ۵۷) و عاج مکشوفه از نیمروز از زمان آشور ناصرپال دوم (تصویر ۵۸) یاد



۵۶-ب

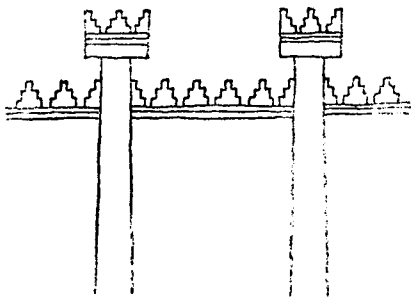


۵۶-الف

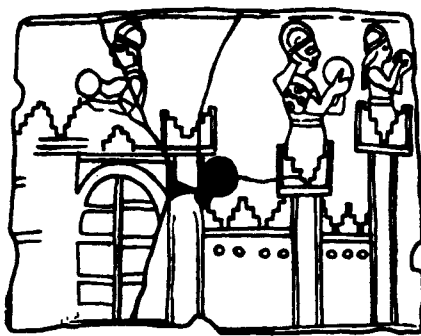


۵۶-ج

۵۶- کیفیت معماری قلاع در غرب ایران (الف و ب) و لرستان (ج)



۵۷- دژی در بابل



۵۸- کیفیت یک دژ از دوره آشور ناصرپال دوم (؟) بر روی قطعه عاج مکشوفه از نیمروز

چهارگانه جام ارجان به شش گروه اصلی و تعدادی گروه فرعی به شرح زیر تقسیم می‌گردد .

۱- پیراهن ساده آستین کوتاه . با این لباس قطعه لباس

دیگری به صورت دامن جلوپازهماهنگی داده شده است . دامن گاهی اوقات ساده وبدون تزئینات است مانند لباس نفرششم در ردیف شکارچیان در صحنه اول و یا دارای تزئینات هندسی است مثل لباس شش نفر بقیه شکارچیان صحنه اول . علاوه بر افراد فوق الذکر این نوع لباس به وسیله اسب سوار در صحنه اول و نفر سوم (یا راهنما) در مقابل پادشاه ایلامی در صحنه سوم پوشیده شده است . محتملا " افرادی از خدمه نیز در مجلس ضیافت لباس متشابه پوشیده اند .

۲- لباس آستین کوتاه که تا روی زانو می‌رسد . این نوع لباس

نیز با یک دامن جلوپاز هماهنگی داده شده است .

این لباس و دامن مزین بوده و افرادی که ملبس به این لباس هستند عبارتند از دونفر از همراهان غیر مسلح شاه ایلامی در پشت سروی در صحنه اول . به نظر می‌رسد که این لباس بایک بیراق زینت داده شده است .

۳- لباس آستین کوتاه بلند چاک دار که تا روی زانو می‌رسد:

تنها کسی که از این نوع لباس استفاده کرده پادشاه ایلامی در صحنه سوم است . محتملا " نفر پشت سروی نیز لباسی شبیه لباس پادشاه ایلامی برتن دارد .

۴- لباس آستین کوتاه که تا روی زانو می‌رسد بایک باند مزین به خطوط مورب که از کمر آویزان است مکمل این لباس می‌باشد .

الف : قسمت فوقانی لباس ساده و قسمت تحتانی مزین است . با این لباس یک بیراق مزین به خطوط افقی هماهنگی داده شده است . افراد استفاده کننده سربازان مسلح ایلامی در مقابل شاه در صحنه دوم . به نظر می‌رسد که اسلحه داران و بقیه سربازان ایلامی در نوار سوم نیز علی‌رغم مشخص نبودن بیراق در لباس های آنان از این نوع لباس استفاده کرده باشند .

ب : لباسی شبیه لباس گروه الف ولی مزین با یک بیراق ساده . افرادی که از این نوع لباس پوشیده اند عبارت از یک نفر و آن هم فرد مسلح به چماق در صحنه دوم است . علی‌رغم پوشش متشابه بعضی از ملوانان قایق ، شورشیان

کرد . طبیعتا " اگر نقش دژ کودوری مذکور از قدیمترین سبک معماری باشد دژهای اورارتو ، آشور و ایلام نو (ارجان) را می‌توان از نوع معماری متاخر آن محسوب داشت .

یکی دیگر از موضوعاتی که در رابطه با نقوش جام ارجان باید مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد البسه افراد شرکت کننده در صحنه های مختلف است . از این دیدگاه می‌توان شرکت کنندگان در صحنه های چهارگانه مذکور را بدو گروه تقسیم کرد . گروهی که فاقد کلاه هستند و گروهی که کلاه بر سر دارند . کلاه کلیه افراد در تمام صحنه ها یکسان است و آن عبارت از کلاهی است ساده و بشکل نیم دایره که تا قسمتی از پشت گردن را می‌پوشاند . در قسمت فوقانی کلاه دارای یک برجستگی تزئینی است . علاوه بر آن در قسمت جلو نیز یک باند تزئینی دارد . مقامات و افراد زیر از این نوع کلاه استفاده کرده اند :

۱- شاه در هر چهار صحنه

۲- شکارچیان شاهی که حیوانات شکار شده را در صحنه اول حمل می‌کنند و افرادی که در ارا به ایستاده اند .

۳- دونفر از نزدیکان شاه ایلامی یا خدمه که در مقابل مدخل چادر ایستاده اند .

۴- چهار نفر از شرکت کنندگان بلند پایه در ضیافت پادشاه ایلامی

۵- خدمه مسئول پذیرایی از مهمانان شرکت کننده در ضیافت اعم از زن و مرد

۶- یکی از سرنشینان ارا به در صحنه دوم

۷- نفر پشت سر شاه (نایب السلطنه ؟) در روی نوار سوم با توجه به ردیف های هفتگانه بالا بررسی خصوصیات افرادی که از کلاه یا تاج فوق الذکر استفاده کرده اند نشان می‌دهد که شاه و کلیه افرادی که مستقیما " جزء اعضاء خاندان سلطنتی و نزدیکان پادشاه ایلامی می‌باشند کلاه مذکور را بر سر دارند مانند : نایب السلطنه (؟) ، بزرگان قوم ایلام ، شکارچیان خدمه (اعم از زن و مرد) ، لیکن اسلحه داران ، سربازان و سایر همراهان پادشاه ایلامی از جمله افرادی هستند که حق استفاده از این نوع کلاه را نداشته اند .

لباس شرکت کنندگان در صحنه های مختلف جام نیز یکسان نیست و آن هم به طور قطع و یقین به جهت تنوع صحنه ها می‌باشد . در زیر به بررسی لباس شرکت کنندگان صحنه های چهارگانه که تا اندازه ای جزئیات آن مشخص می‌باشد می‌پردازیم : به طور کلی لباس ایلامی های شرکت کننده در صحنه های

کشف بسته و آوردگان خمرها به دلیل مشخص نشدن جزئیات لباس آنها معلوم نیست که این گروه از افراد کدام یک از لباس های فوق الذکر را برتن دارند .

ج : قسمت فوقانی و تحتانی لباس بدون تزئینات است . این نوع لباس نیز با یک یراق ساده هماهنگی داده شده است . افرادی که از این نوع لباس پوشیده اند بیش از یک نفر نیست و آن هم نفر دومی است که در نواردوم در فاصله آخرین درخت نخل و سگ نشسته در حال رقصیدن دیده می شود .
۵- لباس کوتاه که تا روی زانو می رسد :

از این نوع لباس تقریباً " کلیه ورزشکاران شرکت کننده در صحنه چهارم (صحنه جشن پیروزی) استفاده نموده اند . متأسفانه جزئیات این سری لباس ها مشخص نیست لیکن به نظر می رسد که بعضی از این لباس ها مزین و برخی از آنها ساده است .
۶- لباس بلند مزین که تا روی پا می رسد :

از این نوع لباس فقط دو نفر از نوازندگان چنگ استفاده کرده اند . بررسی لباس های فوق الذکر نشان می دهد که :

۱- ایلامی ها در صحنه شکار از پیراهن های ساده و مزین استفاده نموده اند . با این لباس قطعه لباس دیگری به صورت دامن جلو باز پوشیده شده است .

۲- فقط یکبار از لباس فوق الذکر در صحنه سوم به وسیله نفر سوم در مقابل پادشاه ایلامی که نقش راهنما را به عهده داشت استفاده شده است .

۳- به دلیل مشخص نشدن کیفیت و جزئیات کامل لباس افراد شرکت کننده در ضیافت پادشاه ایلامی نوع لباس آنها دقیقاً مشخص نیست . لیکن به نظر می رسد که شرکت کنندگان مذکور نیز از پیراهن و دامن مزین استفاده کرده اند .

۴- لباس های آستین کوتاه که تاروی زانو می رسد به وسیله افراد غیر مسلح شاهی پوشیده شده و دامن مزین جلو باز به همراه یک یراق با لباس فوق الذکر هماهنگی داده شده است .

۵- پادشاه ایلامی لباس آستین کوتاه بلندی را که تاروی پای های وی را می پوشاند جهت شرکت در مراسم رسمی انتخاب کرده است . محتملاً " برادر پادشاه به عنوان نایب السلطنه نیز از این لباس استفاده نموده است .

۶- سربازان مسلح ایلامی لباس آستین کوتاهی که تا روی زانوی آنها می پوشاند به همراه یک باند مزین در کمر ، برتن دارند
۷- ورزشکاران در صحنه چهارم لباس های کوتاهی را که تا

روی زانو را می پوشاند برتن دارند .

۸- نوازندگان چنگ ایلامی دارای دو نوع لباس هستند . گروهی از آنان که محتملاً " زن می باشند دارای لباس بلند مزین هستند و گروه دیگر که متشکل از یک نوازنده چنگ است دارای لباسی کوتاه ساده که تا روی زانوهای وی می رسد می باشد . به نظر می رسد که نوازنده اخیر نوازنده مرد باشد .

بعد از بررسی البسه ای که به وسیله ایلامی ها در چهار صحنه مذکور مورد استفاده قرار گرفته در زیر نظری کوتاه به پوشاک ایلامی ها که در روی آثار باقیمانده از آنها دیده می شود و یا آثار دیگری که در کشورهای همسایه ایلام کشف شده می اندازیم

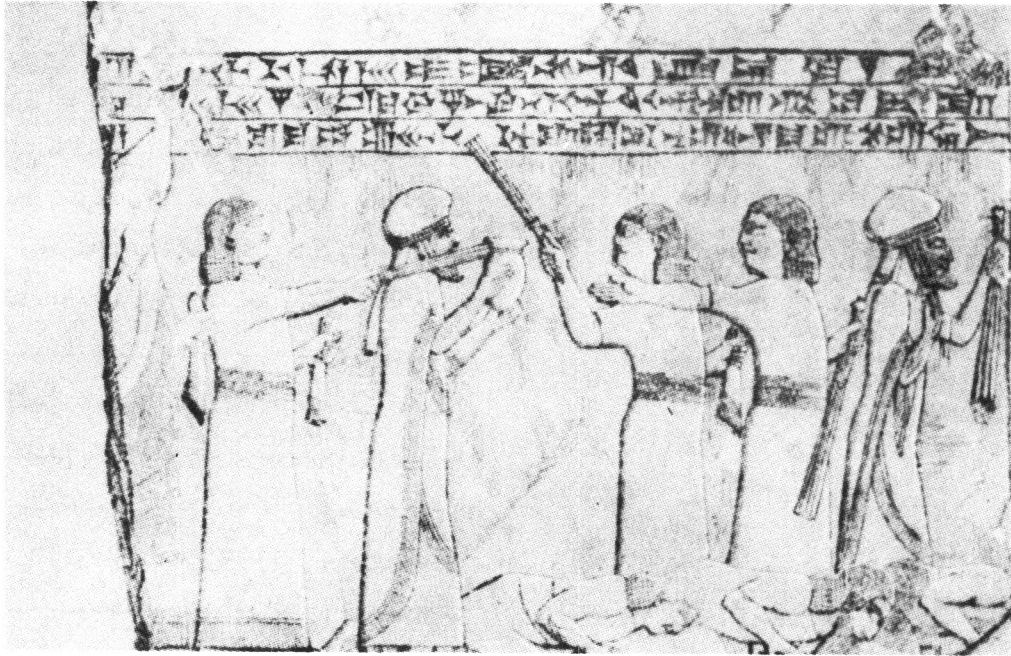
در اینجا ما در مقام آن نیستیم که بررسی لباس های ایلامی روی جام ارجان را با مقایسه یکایک آنها با سایر لباس های ایلامیان در روی آثار باستانی دیگر گسترش دهیم بلکه فقط لازم می دانیم در مورد لباس بلند چاک داری که برتن پادشاه ایلامی و محتملاً " برادرش در صحنه سوم است اشاره ای بکنیم :

در بین نقوش برجسته کاخ نینوا نشانه هایی از پیکره ایلامی ها و مخصوصاً " بعضی از پادشاهان ایلامی دیده می شود . در یکی از نقوش برجسته فوق الذکر پیکره " تمپت هومبان اینشوشیناک " (۶۵۳- ؟ ۶۶۸ قبل از میلاد) یا بزبان آشوری " ته او مان " (Teumman) حکاکی شده است (تصویر ۵۹) . شاه ایلامی مذکور لباس بلند چاک داری پوشیده که قابل مقایسه با لباس شاه ایلامی در صحنه سوم بدنه داخلی جام ارجان می باشد . علاوه بر پیکره پادشاه ایلامی مذکور پیکره پادشاه ناشناس ایلامی دیگری نیز در سمت راست نقش برجسته کاخ نینوا حجاری شده که او هم لباس مشابه لباس ته او مان پوشیده است (تصویر ۶) نقش برجسته دیگری در اطاق بابلی کاخ مذکور وجود دارد که در صحنه حجاری شده روی آن هومبان هالتاش سوم پادشاه دیگر ایلامی (؟ ۶۴۴- ۶۴۸ قبل از میلاد) در مقابل اراپه آشور بانیپال دیده می شود (تصویر ۶۱) در این صحنه نیز هومبان هالتاش سوم یا بزبان آشوری " او مانالداش Ummanaldas لباسی شبیه لباس تمپت هومبان اینشوشیناک و پادشاه ایلامی روی صحنه سوم جام ارجان را برتن دارد .

شبهت لباس های آنان با همدیگر نشانگر این واقعیت است که در آن دوره پوشیدن لباس های بلند چاک دار به وسیله پادشاهان ایلام مرسوم بوده و علاوه بر آن لباس مذکور در زمره لباس هایی بوده که در اواخر دوره ایلام نو یا حدود نیمه اول قرن هفتم قبل از میلاد معمول بوده است .



۵۹- پیکره پادشاه ایلامی تمپت هومیان اینشوشیناک در سمت چپ و یک پادشاه ناشناس ایلامی درست راست بر روی نقش برجسته‌های کاخ نهبوا

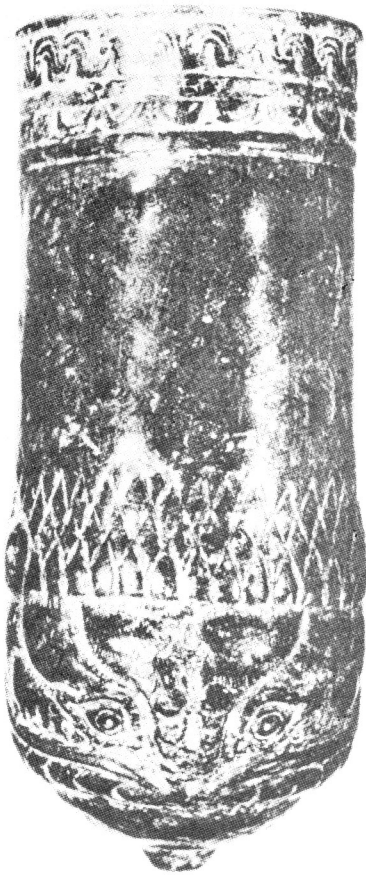


۶- نقش برجسته "تمپت هومبان اینشوشیناک" در روی نقش برجسته‌های کاخ نینوا

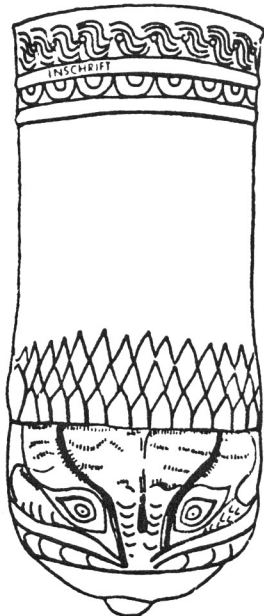


۱۶- نقش برجسته هومبان هالتاش سوم در روی نقش برجسته‌های کاخ نینوا

قبل از اینکه به نتیجه‌گیری کلی از این مقاله بپردازیم لازم بنظر می‌رسد اشاره مختصری هم به یک شیئی دیگری که به همراه جام برنزی مورد مرمت و حفاظت قرار گرفته‌شود. آقای دکتر ر. وطن دوست در مقاله خود علاوه بر ارائه نتایج تحقیق و مطالعه خویش راجع به مرمت و حفاظت جام برنزی ارجان گزارش مختصری نیز در مورد ساغر یا ظرف برنزی دیگری از مجموعه اشیاء ارجان ارائه داده است (۶۲) نتیجه بررسی و مطالعه بر ساغر مذکور منجر به مشخص شدن نقش چهار شیر بر روی بدنه تحتانی آن گردیده است. (تصویر ۶۲) از آنجائی که شیئی مذکور ارتباط مستقیمی با مطالعه جام برنزی ارجان دارد لذا ضرورتاً "توضیح مختصری در مورد ظرف مذکور نیز در حاشیه مطالب مربوط به جام ارجان داده می‌شود. از آبخوری یا ساغر برنزی ارجان تاکنون نمونه‌های مختلفی در ایران و از حفاری‌های

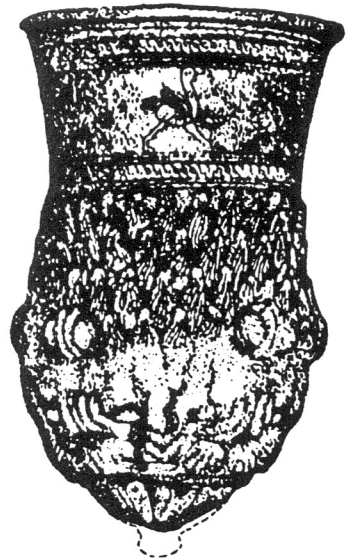


۶۳ الف



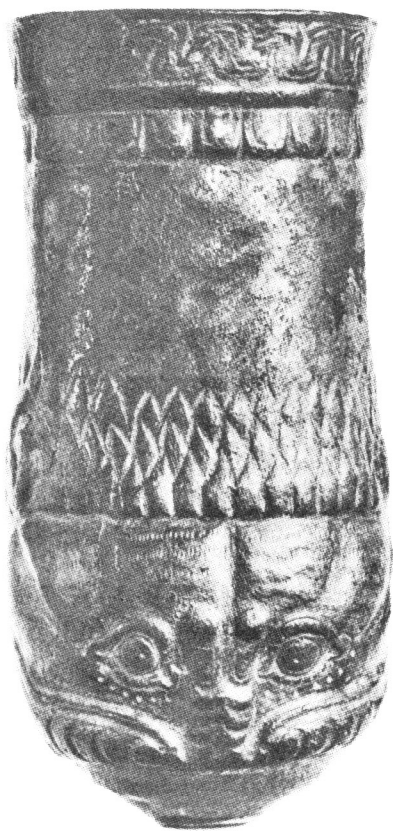
۶۳ ب

۶۳ (الف-ب) نقوش شیربرروی ساغر برنزی کلکسیون و. ه. موزه

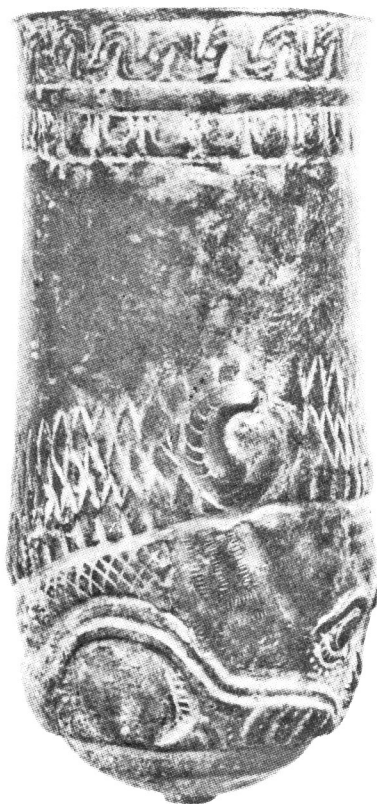


۶۲- ساغر برنزی ارجان

غیرقانونی بدست آمده و اکنون در مجموعه‌های خصوصی نگهداری می‌شود. از آن جمله می‌توان به ساغرهای مکشوفه از لرستان مربوط به مجموعه خصوصی و. ه. موره (W. H. Moore) (تصویر ۶۳) مون (Moon) (تصویر ۶۴)، یگانه (تصویر ۶۵) مجموعه خصوصی ناشناس (تصویر ۶۶) ود. وایل (D. Weil) (تصویر ۶۷) اشاره کرد. در بررسی‌هایی که به وسیله پ. کالمایر درباره ظروف مذکور بعمل آمده از آنها به عنوان نقوشی به



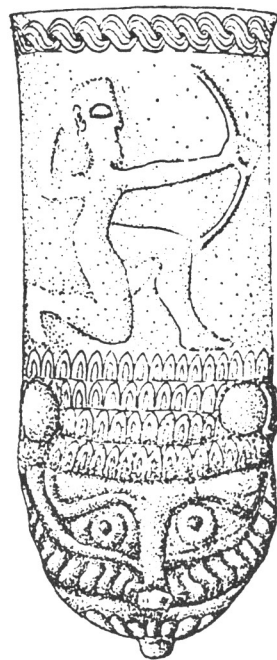
۶۷ الف



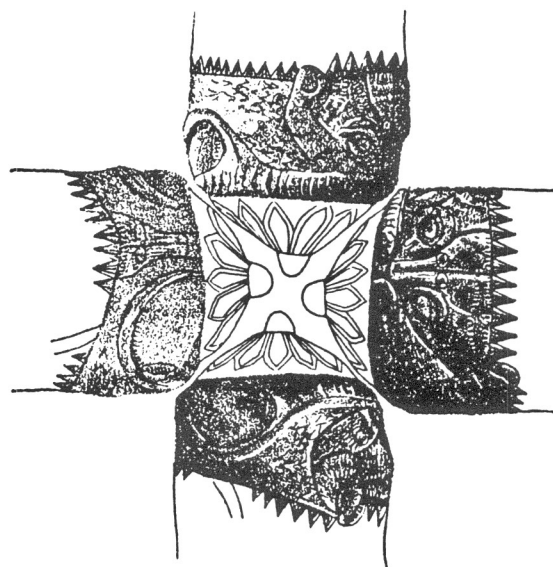
۶۷ ب

۶۴-۶۷ نقوش شیر یا " ماسک های شیر " بر روی ساغرها یا آبخوریهای برنزی در کلکسیونهای مون ، یگانه ، ناشناس و د. وایل

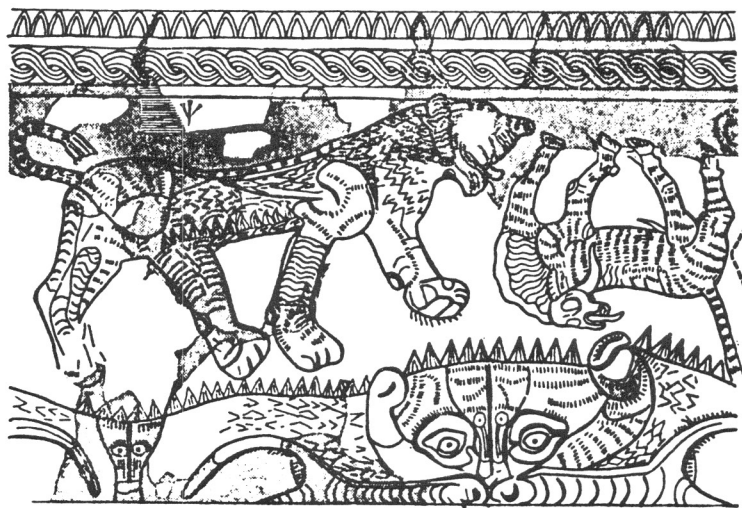
۵۷



۶۴



۶۵



۶۶

صورت " ماسک شیر " اسم برده شده و علاوه بر آن قدمت ظروف مذکور را به علت وجود کتیبه‌ای با نام (Rihusaili) = ریخ اوشاییلی و همزمانی وی با پسر " نابوموکیناپلی بابلی (Nabumukinapli) به واسطه قرن دهم قبل از میلاد برآورد می‌کنند . (۶۳) .

علاوه بر تاریخ‌گذاری پ . کالمایر ظروف مذکور به وسیله ر . دوساد (R. Dussaud) به قرون دهم و نهم قبل از میلاد (۶۴) و پ . آمیه به دوره حسنلو IV اوایل هزاره اول قبل از میلاد (۶۵) نیز تعیین قدمت شده است .

هر چند هیچکدام از این ظروف از یک حفاری علمی بدست نیامده و بهمین جهت نمی‌توان درباره قدمت آنها با قاطعیت صحبت کرد اما نتایج مطالعات محققین مذکور دال بر این است که ساغرهای مذکور متعلق به قرن دهم و نهم قبل از میلاد می‌باشد در مورد تاریخ ساغر ارجان و مقایسه آن با ساغرهای فوق باید گفت که یا ساغر مذکور هم مربوط به قرن ۹-۱۰ قبل از میلاد می‌باشد یا به دلیل اختلاف در مورد " ماسک شیرها " ، تزئینات لبه خارجی و همچنین نوع فرم آن می‌توان تاریخ و قدمت دیگری یعنی قرن ۸-۷ را محتمل دانست با این بررسی مختصر اطلاق این نتیجه بدست می‌آید که هنرمندان ایلامی ساکن ارجان ارتباط نزدیکی با هنرمندان و صنعتگران لرستان داشته‌اند همان ارتباط تنگاتنگی که هنگام مقایسه نقوش جام ارجان با نقوش ساغرهای آبخوری‌های برنزی لرستان بدان پی برده بودیم .

x x x x

حال با بررسی و مقایسه مختصر نقوش جام و ساغر برنزی ارجان با نقوش ظروف سایر مناطق باستانی ایلام ، آشور اورارتو و لرستان و سایر قرائن و شواهد می‌توان به نتایج و جمع بندی زیر دست یافت :

۱- جام برنزی ارجان به دلیل وجود کتیبه‌ای به خط میخی ایلامی متعلق به " کیدین هوتران پسر کورلوش " می‌باشد . جام مذکور بعد از حلقه طلائی قدرت و آتشدان سومین شیئی است که دارای کتیبه بوده و هر دو (یاهر سه) کتیبه هم نام یک نفر را در بر دارد .

۲- با احتمال قوی با در نظر گرفتن اینکه محل نقر کتیبه دقیقاً

در پشت پیکره پادشاه ایلامی در روی صحنه اول یا صحنه فوقانی در نظر گرفته شده می‌توان گفت که هدف از این کار اعلام اینکه پادشاهی که در روی صحنه فوقانی و در جلو چادر سلطنتی نشسته " کیدین هوتران پسر کورلوش " می‌باشد بوده است . در اینجا بدین نکته اشاره می‌شود که منظور از پادشاه ، تنها پادشاه کشور ایلام نیست بلکه ممکن است تصویر مذکور پیکره کیدین هوتران بعنوان یکی از پادشاهان محلی ایلام مثل هانی شاه آیاپیر ، آتاها میتی اینشوشیناک شاه شوش نیز باشد .

۳- وقایعی که در چهار صحنه جام ارجان حک شده مربوط به دوران حکومت کیدین هوتران پسر کورلوش است و مهمترین نکته اصلی صحنه‌ها یا وقایع دوران حکومت شاه مذکور خواباندن شورش است که در زمان پادشاهی وی رخ داده است .

۴- در اینکه پادشاه مذکور در چه عصری حکومت می‌کرده است باید گفت که آثار و مدارک ارائه شده در این مقاله گواه بر این است که دو دوره را می‌توان مدنظر قرار داد . دوره اول عبارت از قرون ۱۰-۹ قبل از میلاد و دوره دوم ۸-۷ قبل از میلاد . قرائن و شواهدی که قریب به یقین بودن دوره دوم نسبت به دوره اول را القاء می‌کند بیشتر است علاوه بر آن چنانچه در مورد آثار و شواهدی که در دوره دوم وجود دارد تعمق شود واقعه زیر جلب توجه می‌نماید :

" کارها وقتی بدتر شد که شورش در هیدالود گرفت شوتروک ناهونته ، فرمانروای شهر را برانداخت و پسر دیگر اورتاکی یا تاماریتو که از پناهندگان عیلامی در آشور بود در آنجا به تخت نشست . (۶۶) "

حال باید دید که آیا بین واقعه تاریخی نقوش جام ارجان و مطلب فوق می‌تواند رابطه‌ای وجود داشته باشد ؟ به عبارت دیگر می‌توان تصور کرد که فرمانروای معزول هیدالی همان کیدین هوتران پسر کورلوش بود که از طرف شوتروک ناهونته به عنوان شاه محلی انتخاب شده بود ؟ اگر واقعیت همین باشد طبعاً باید وقایع تاریخی روی جام مربوط به دوره حکومت خود کیدین هوتران بوده باشد و مآلاً " واقعه عزل وی باید بعداً اتفاق افتاده باشد .

۶۳- پ . کالمایر ، همانجا ، ص ۱۴۷

64- R. Dussaud, *the Bronzes of Luristan, A. Types and History. in: A Survey of Persian Art, vol. VII, pl. 70A*

65- P. Amiet, *Les Antiquites du Luristan, Paris 1976 No. 3* ج . ۶۶ . گامرون ، همانجا ، ص ۱۴۵

۱۸-۱۴، ۱۲-۹، ۲، ۱- تصاویر جام و سایر تصاویر توسط موزه ملی ایران تهیه و در اختیار نگارنده قرار گرفته است به همین جهت در اینجا لازم میدانم از همکاری آقای احمد تهرانی مقدم سرپرست موزه ملی ایران و آقایان هوشنگ ابری و اکبر صافی مسئولین عکاسخانه موزه تشکر گردد.

۳- ر. وطن دوست ، ۱۳۶۷ ، شکل شماره ۳

4- A' Andrews, The White House of Khurasan// The felt Tents of the Iranian Yomut and Goklen, in Iran XI, London 1973, pl' V d

۵- همانجا ، تصویر VIa

۶- همانجا ، تصویر IVa

۷- همانجا ، تصویر Ia

۸ (الف - ج) - م. صدیق ایمانی ، شناخت مقدماتی ایل " ایلسون " در مجله : مجموعه مقالات مردم شناسی ، دفتر دوم ایلات و عشایر ، تهران پاییز ۱۳۶۲ ص ۸۸ الف . ب - ص ۹۲ ج

۱۹- ر. وطن دوست ، ۱۳۶۷ - قسمتهایی از شکل شماره ۳

20-A' Parrot, Assur, Munchen 1961, Abb.49 - P. Calmeyer, Zur Gense altiranischer Motive, Der leere Wagen, in ; AMI. N.F. 7, Berlin 1974 Abb; 2

21-Y. Maleki, Situle a Scene de banquet, in/; Iranica Antiquat, vol.1, Gent 1961, p.20=

P. Calmeyer, Reliefbronzen in babylonischen Stil, eine westiranische Werkstatt des 10 Jhts. v. Chr. Munchen 1973, S.19 No. A1

۲۱ الف - الف . ی . ملکی ، همانجا عکس شماره I

۲۱ ب - همانجا ، عکس شماره II

۲۲- پ . کالمایر ، همانجا ، ص ۱۹ شماره A3

۲۳- همانجا ، شماره A2

۲۴- همانجا ، ص ۲۵ ، شماره A7

۲۵- همانجا ، ص ۲۳ ، شماره A9

۲۵ الف - A. U. Pope, A Survey of Persian Art from prehistoric times to the present, vol. VII,

Teheran , P'72B

۲۵ ب - همانجا ، ص 72 A

۲۶- پ . کالمایر ، همانجا ، شماره ۲۱

۲۶ الف - ا . او . پوپ ، همانجا ، ص ۷۲ شماره D

۲۶ ب - همانجا ، ص ۷۲ شماره C

۲۷- پ . کالمایر ، همانجا ، ص ۲۹ شماره A20

۲۸- همانجا ، شماره A18

۲۹- همانجا ، شماره A19

۳۰- همانجا ، ص ۳۱ شماره A21

۳۱- همانجا ، شماره A22

۳۲- ا . او . پوپ ، همانجا ، ص ۶۹ شماره D

- 33- B.Hrouda, Iranische Felsreliefs C Sarpol--i Zohab, in; Iranische Denkmaler Lief.7 enth. Reihe II, München 1976 Taf.5a
- 34- H.Luschy, Studies zu dem Darios Relif in Bistun, in; AMI.N.F.1, Berlin 1968, Abb.5
- 35- E.Porada, Notes on the Gold Silver Beaker from Hasanlu, in; Survey of Persian Art from prehistoric times to the present, vol.XIV, p.1492:pl'.A
- ۳۶- همانجا ، عکس شماره B
- ۳۷- ر.گیرشمن ، هنرایران ، ماد و هخامنشی ، ترجمه ع . بهنام ، تهران ۱۳۴۶ عکس ۳۹۶-۳۹۷
- ۳۸- همانجا ، عکس شماره ۴۰۳
- 39- M.Dieulafoy', L'Acropole de Susa, Paris 1893, Fig.29
- ۴۰- همانجا عکس شماره ۳۵
- 41- Bu.Lawergren and O.R.Gurney, Sound Holes and Gemetrical Figures, in; Iraq XLIX, London 1987, pl.Xa
- ۴۲- همانجا عکس شماره C
- ۴۳- همانجا عکس شماره B
- 44- J.M.Upton and Phyllis Ackerman, Furniture, in; A Survey of Persian Art, vol'.VI, Oxford University Press , London, Fig.861
- 45- B.Hrouda, Die Kulturgeschichte des Assyrischen Flachbildes, Bonn 1965, Taf.16 Nr.1
- ۴۶- همانجا ، لوحه ۱۶ تصویر ۲
- ۴۷- همانجا ، لوحه ۱۶ تصویر ۴
- ۴۸- همانجا ، لوحه ۱۳ تصویر ۴
- ۴۹- همانجا ، لوحه ۱۱ تصویر ۲
- ۵۰- همانجا ، لوحه ۲۸ تصویر ۳
- ۵۱- همانجا ، لوحه ۲۶ تصویر ۴
- 52- W.Nagel, Der mesopotamische Streitwagen und seine Entwicklung im ostmediterranean Bereich, Berlin 1966, pl.48
- ۵۳- همانجا ، تصویر ۶۵
- ۵۴- همانجا ، تصویر ۵۰
- ۵۵- همانجا ، تصویر ۴۹
- 56- W.Kleiss, Darstellungen urartäischer Architektur, in; AMI N.F.15, Berlin 1982, S.58 Abb.5a-b-c
- ۵۷- همانجا ، ص ۵۸
- ۵۸- ب . هرودا ، ۱۹۶۵ ، لوحه ۵۰ تصویر ۳
- 59- R.D.Barnett, Sculptures from the north Palace of Ashurbanipal at Nineve(668-627 B.C.), Oxford 1979 pl'. LXIV
- ۶۰- همانجا ، لوحه LXIII
- ۶۱- همانجا ، لوحه XXXV
- ۶۲- ر. وطن دوست ، ۱۳۶۷ ، شکل شماره ۲

۶۳- پ . کالمایر ، همانجا ، ص ۸۱ . شکل شماره N1 = ۱ . اوپوپ ، جلد ۷ ص . ۷۰ شماره A

۶۴- پ . کالمایر ، همانجا ، ص ۸۱ . شکل شماره N2

۶۵- همانجا ، شکل شماره N4

۶۶- همانجا ، شکل شماره N3

67 _ P.Amiet, Les Antiquites de Lurestan Collection David-Weil, Paris 1976 Nr.83